

CORTS VALENCIANES

DIARI DE SESSIONS

DIARIO DE SESIONES

Número 9

VII Legislatura

Any 2007

Sessió plenària
realitzada el dia 25 de setembre de 2007

(Primera reunió)

Presidència de la Molt Excel·lent
Senyora María Milagrosa Martínez Navarro

SUMARI

(Comença la sessió a les 16 hores i 6 minuts)

Compareixença del conseller d'Educació, senyor Alejandro Font de Mora Turón, per a informar sobre les línies generals de la política que durà a terme la conselleria en la present legislatura, sol·licitada a petició pròpia (RE número 879) i del Grup Parlamentari Socialista (RE número 1.754)

pàgina 161

Intervencions dels diputats senyor Adolf Sanmartín Besalduch (GP Socialista) i senyor Josep Maria Pañella Alcàcer (GP Esquerra Unida-Bloc-Verds-IR: Compromís) i de la diputada senyora Rosa María Barrieras Mombrú (GP Popular).

Compareixença de la consellera de Cultura i Esport, senyora Trinidad María Miró Mira, per a informar sobre les línies generals de la política que durà a terme la conselleria en la present legislatura, sol·licitada a petició pròpia (RE número 880) i del Grup Parlamentari Socialista (RE número 1.755)

pàgina 180

Intervencions de la diputada senyora Ana Isabel Noguera Montagud (GP Socialista), del diputat senyor Josep Maria Pañella Alcàcer (GP Esquerra Unida-Bloc-Verds-IR: Compromís) i de la diputada senyora Alicia de Miguel García (GP Popular).

(Se suspén la sessió a les 20 hores i 24 minuts)

Ple de les Corts Valencianes realitzat el dia 25 de setembre de 2007. Comença la sessió a les 16 hores i 6 minuts. Presideix la presidenta de les Corts Valencianes, senyora María Milagrosa Martínez Navarro. Sessió plenària número 7. Primera reunió.

Compareixença del conseller d'Educació

La senyora presidenta:

(Inoïble) ... compareixença del conseller d'Educació per a informar sobre les línies generals de la política que durà a terme la conselleria en la present legislatura, sol·licitada a petició pròpia i pel Grup Parlamentari Socialista.

El senyor conseller d'Educació:

Moltes gràcies, senyora presidenta.
Senyories.

Comparec davant vostés a petició pròpia, com ha assenyalat la presidenta, formulada el passat dia 16 de juliol, a la qual s'ha afegit posteriorment algun altre grup parlamentari, per a donar-los compte de les línies generals d'actuació d'este departament que formen part de l'aposta de futur per a la nostra comunitat del govern presidit per Francisco Camps, al qual m'honre a pertànyer.

La Conselleria d'Educació és el departament del Consell a què correspon exercir les competències relatives a educació, universitat, ciència i política lingüística. En este sentit, és el nostre propòsit obtindre del sistema educatiu valencià els millors resultats, caminant cap a eixa meta que consistix a preparar correctament el futur de les noves generacions i aconseguir una educació de qualitat.

Hem dissenyat una estructura de la conselleria que ens facilita la consecució d'eixos èxits a través de l'agrupació de funcions des d'un criteri de gestió global d'actuacions en matèria de política educativa que atenga tots els elements sobre els quals s'organitza i constituïx el sistema educatiu: persones, recursos, processos educatius i resultats.

S'han assignat a la Secretaria Autònoma d'Educació, a banda de les competències pròpies generals d'educació, les competències de política lingüística en les seues dos línies fonamentals d'actuació: foment i ús de la llengua valenciana, així com promoció, mantenint, per tant, el mateix nivell, la llengua valenciana, de presència política en l'organigrama de la conselleria que ja tenia a la passada legislatura.

Com a novetat, la Direcció General de Personal, a banda de la gestió de l'equip humà, s'ocupa de la seua formació, formant un continu considerant que la formació permanent és un dels factors claus afavoridors de la qualitat de l'ensenyança.

Es crea la Direcció General d'Ordenació i Centres Docents, que vincula l'ordenació acadèmica als centres docents per a facilitar la coordinació en matèria de desplegament normatiu i la seua aplicació, així com les tasques de planificació del sistema educatiu.

Així mateix, es crea, partint de l'anterior Institut Valencià d'Avaluació i Qualitat Educativa, i ampliant les seues competències, la Direcció General d'Avaluació, Innovació i Qualitat Educativa i de la Formació Professional, que aglutina totes les polítiques referides a l'avaluació, innovació i qualitat, els plans de millora, les encaminades a afavorir el clima escolar dels centres que incidix de manera determinant en els bons resultats educatius, així com les disposi-

cions que s'adopten quant al reconeixement i suport a la comunitat educativa en el seu conjunt, perquè creiem que han de ser tractats conjuntament i de manera relacionada.

La formació professional es vincula, personalitzada i individualitzadament, a esta direcció general, per a continuar millorant els nivells de qualitat d'este tipus d'ensenyances, així com per a impulsar decididament la seua vinculació a l'ocupació i a la innovació.

En el camp d'universitat, política científica i ciència, comptem amb la Secretaria Autònoma d'Universitat i Ciència, competent en matèria d'universitat, investigació, innovació i ciència, de la qual depenen la Direcció General d'Universitat i Estudis Superiors i la Direcció General de Política Científica. També l'Agència Valenciana d'Avaluació i Prospectiva en la qual em detindrà. Esta és una entitat de dret públic, sotmesa al dret privat, adscrita a la Conselleria d'Educació, que té tres objectius fonamentals: l'exercici de funcions d'acreditació i avaluació de les institucions universitàries i del professorat, l'avaluació dels programes tecnològics empresarials d'investigació i de desenvolupament i, finalment, la prospectiva de les noves demandes tecnològiques, científiques i universitàries d'utilitat per a la Comunitat Valenciana.

També dependent de la secretaria autònoma està l'Institut Superior d'Ensenyances Artístiques de la Comunitat Valenciana, que és una entitat autònoma adscrita a la Conselleria d'Educació, entre els objectius de la qual destaca l'adequació de les ensenyances artístiques superiors a les exigències i peculiaritats pròpies de la formació superior universitària, l'impuls cap a un major reconeixement i prestigi social de les ensenyances artístiques superiors i de les titulacions que amb elles puguem aconseguir-se i potenciar la millora de la qualitat de l'oferta formativa en este camp. En estos dos últims casos, l'Agència Valenciana d'Avaluació i Prospectiva i l'Institut Superior d'Ensenyances Artístiques, estem treballant per a desenvolupar immediatament la seua normativa de funcionament i la seua estructura.

Quant a educació no universitària, des del govern del Partit Popular ens hem fixat com a objectiu màxim l'excel·lència a través de la qualitat del sistema educatiu sostinguda sobre pilars sòlids.

Nosaltres, senyories, governem sobre els fets, sobre la realitat positiva. Tenim un bagatge impressionant de realitzacions, ratificat pel poble, per la societat valenciana, que ens impulsa cap al futur sobre la base sòlida d'una realitat inqüestionable d'esforç educatiu mai duta a terme a l'àmbit de la nostra comunitat.

En efecte, parlant d'infraestructures, el govern valencià, en les tres passades legislatures, ha mantingut una activitat incessant en matèria de construcció, modernització i millora dels centres escolars de la xarxa pública, convertint-ho en un dels eixos vertebradors de la política de la Generalitat valenciana governada pel Partit Popular.

L'esmentat eix vertebrador s'ha concretat en els dos plans d'infraestructures educatives més ambiciosos que mai han existit: el pla de 1996 i el pla Creaescola, que està en ple desenvolupament, com després parlaré, i a ell s'ha afegit el pla Milloraescola.

Es tracta d'una aposta decidida i ferma per l'ensenyança pública a través d'actuacions concretes, l'objectiu de les quals és oferir places escolars dotades d'una infraestructura d'acord amb tecnologies d'última generació i amb uns acabats en instal·lacions i materials propis de la societat del segle XXI.

El pla d'infraestructures de 1996 va suposar 445 actuacions, per un import de més 1.800 milions d'euros.

El pla Creaescola, actualment executant-se, està en permanent evolució i revisió. Després de ser presentat en el mes de juny de 2004 pel president de La Generalitat, amb 255 actuacions i una inversió de 955 milions d'euros, en la seua primera fase d'actualització, setembre de 2006, va arribar a planificar 424 actuacions, amb una inversió de més de 1.390 milions d'euros. I a l 1 de setembre de 2007, immediatament en este mes en què encara estem, s'ha procedit a una nova actualització, que en el nivell de planificació, ha quedat reflectit en 490 actuacions educatives, 332 en centres d'educació infantil i primària i 158 en centres d'educació secundària, amb un panorama pressupostari d'inversió de 1.600 milions d'euros fins a 2013. Açò suposa un increment del 92% en obres planificades des de l'inici del pla, a causa de l'augment incessant de les necessitats d'escolarització, així com per l'aposta del Govern Valencià per l'excel·lència del sistema educatiu. Açò mostra la capacitat planificadora d'este govern, que segueix construint educació de qualitat.

Del total de les 490 actuacions que configuren el pla actual, 221 estan en execució, i d'elles, de les 221, 107 es troben en l'última fase de gestió, és a dir, licitades o adjudicades i en obres o acabades. De les 490 obres que conformen el pla Creaescola, per tant, el 45,1% estan en marxa, aconseguint o implicant en estes obres les 221 actuacions. 107, per tant, estan implicant una inversió de 744 milions d'euros sobre eixe total planificat que, com els he dit, té una inversió prevista de 1.600. (*Aplaudiments*)

El pla Milloraescola s'inscriu també dins de l'aposta decidida i ferma del president Camps per l'escola pública, i té una dotació prevista de 200 milions d'euros fins a 2009. Amb este pla, Milloraescola, planifiquem actuacions de caràcter intermedi, entre les que són de nova construcció o remodelacions integrals i les obres menors, com, per exemple, reparació de façanes, intervencions tendents a eliminar les barreres arquitectòniques, millores en les tanques i elements de seguretat, etcètera, etcètera.

En definitiva, en este moment, en la primera fase d'este pla Milloraescola, estan contemplades 203 intervencions en altres tants centres de la xarxa pública, sent l'import estimat d'estes 203 intervencions 59,8 milions d'euros.

A tot això, cal afegir les obres denominades menors, que són aquelles que no superen els 30.000 euros cada una d'elles, que són gestionades directament per les direccions territorials i que aproximadament constitueixen una mitjana de 150 obres per exercici pressupostari.

Quant als elements funcionals del sistema educatiu cap a la qualitat, parlarem primer de la innovació. Per a aconseguir l'excel·lència del sistema educatiu hem d'apostar decididament per la innovació. A través de la innovació millorarem la qualitat. Vull anunciar-los que impulsarem un nou pla denominat Novaescola, que integra accions i mesures concretes per al foment de la innovació educativa i la renovació de l'ensenyança en els centres dels nivells no-universitaris de la Comunitat Valenciana.

Novaescola complementa les accions del pla Previ i pretén donar resposta a les iniciatives dissenyades en el nostre programa electoral. Les accions del pla començaran a desenvolupar-se al llarg de l'any 2008.

Els objectius són: impulsar la innovació i renovació de l'ensenyança per mitjà de la posada en marxa de mesures pràctiques, operatives i senzilles, que permeten als centres desenrotllar els seus objectius; fomentar la investigació educativa, l'experimentació en centres com a mitjà per a millorar la pràctica educativa i augmentar les taxes d'èxit escolar i reduir el fracàs; incentivar el treball en equip dels docents; promoure l'intercanvi d'experiències com a factor afavori-

dor de la millora contínua i dotar els centres de recursos, estratègies i programes que permeten la realització d'accions innovadores. També, i com no pot ser d'altra manera, fomentar experiències d'innovació centrades en la millora de les relacions família, escola i entorn social de les mateixes escoles. Tots estos objectius seran duts a terme a través d'accions diferenciades, dirigides a tots i cadascú dels integrants del sistema educatiu.

Un altre dels nostres grans reptes és la consolidació de l'avaluació com a element inherent al mateix desenrotllament del procés d'ensenyança-aprenentatge, a la qualitat global del sistema i com a eina per a la millora contínua. Presentarem el pla valencià d'avaluació, enfocat a tots i cada u dels diversos elements que integren el sistema educatiu, per a avaluar, conèixer la realitat i actuar sobre ella per a continuar millorant.

L'avaluació general del sistema educatiu valencià està orientada a aconseguir la seua permanent adequació a les demandes socials, a les necessitats educatives i a la consecució de millors resultats.

Partim de l'experiència del curs passat, en el qual es van realitzar les avaluacions diagnòstiques censals en quart de primària en més de 43.000 alumnes i, en segon d'ESO, en més de 47.000 alumnes, en diferents àrees del coneixement.

El nostre compromís, a través del pla valencià d'avaluació, serà el de fixar un calendari estable per als pròxims cursos de les dites avaluacions, obtindre informació sobre les competències bàsiques curriculars al llarg de tota l'educació obligatòria, analitzar els resultats i informar-ne a la societat en general, prendre, i açò és fonamental, totes les mesures que s'estimen oportunes per a millorar la qualitat de l'educació, proporcionant a cada centre, professorat i famílies informació del rendiment de l'alumnat i impulsar plans de millora per als diferents nivells d'ensenyança.

En este sentit, i abans inclús de la realització i presentació del mateix pla, el pròxim 25 d'octubre tindrà lloc l'avaluació de segon de primària.

Com tots vostés saben també, fa dos anys vam posar en marxa el Pla de prevenció de la violència i promoció de la convivència escolar, el Previ, que ens va ajudar a conèixer i analitzar l'estat de la convivència escolar a la Comunitat Valenciana. Vam planificar, vam coordinar i vam proposar mesures de prevenció i intervenció davant els conflictes i els episodis puntuals de violència escolar per a millorar i enfortir el clima educatiu. Vam ser pioners a Espanya, i altres comunitats autònomes, i inclús el mateix Ministeri d'Educació, han seguit el nostre model incorporant, per exemple, l'Observatori de la Convivència.

La prioritat d'este programa és, sobretot, de caràcter preventiu, i ha tingut en compte, d'una banda, les expectatives de l'alumnat, famílies i docents en l'àmbit de la convivència escolar, assegurant un clima educatiu favorable per a l'aprenentatge i el desenrotllament harmònic i integral de les persones en l'àmbit dels drets i deures que estableix la Constitució i el nostre Estatut d'autonomia.

D'altra banda, la necessitat dels docents d'identificar els primers senyals i/o advertències de desajustos, així com oferir les pautes per saber com afrontar-los i poder resoldre els conflictes, identificant els autèntics episodis d'assajament, analitzant la vulnerabilitat del centre per a poder donar respostes concretes i ajustades en cada cas. És fonamental consolidar i continuar millorant i difonent les mesures que ja estan en marxa, com ara el registre central d'incidències, els protocols de detecció i intervenció de les unitats d'atenció i intervenció, les fitxes de detecció de conflictes en l'entorn dels centres educatius per a col·laborar amb el govern central en la bona marxa d'eixe entorn, les guies de formació

per a la convivència dirigides a la comunitat educativa, la col·laboració amb les oficines d'atenció a víctimes del delictes, dependents de la Conselleria de Justícia, la protecció i cobertura jurídica al professorat, així com la web Orientats, que proporciona una sèrie de materials importants per a pares, professors i alumnes, entre altres.

Al finalitzar el passat curs escolar, senyories, el 78% dels centres ja havien elaborat el seu propi pla de convivència en el marc de desenrotllament del pla Previ. Al llarg d'este primer trimestre tots els centres educatius deuen comptar i comptaran amb el seu propi pla de convivència, a fi d'impulsar mesures i protocols propis i adaptats a la seua realitat, per a treballar la prevenció de conductes violentes i promocionar la convivència. (*Aplaudiments*)

En esta mateixa direcció, hem continuat treballant en el decret de drets i deures. Durant el curs escolar 2006-2007 vam mantindre reunions amb tots, «tots», els representants dels distints sectors educatius per a conèixer quins eren les seues principals propostes i suggeriments per a incloure en un primer document, en un primer esborrany. Abans de finalitzar el dit curs, es va remetre a tots, «tots», els sectors de la comunitat educativa un esborrany per al seu estudi, perquè enviaren a la conselleria les seues aportacions i així elaborar un segon esborrany, que serà el document de debat que done lloc al futur decret.

Com veuen vostès, el procés de diàleg, des del principi s'ha encetat amb tota la comunitat educativa, i anem a continuar-ho, com ara diré. Com a objecte del mateix decret, entenem que deu regular els drets i deures de tots els que integren la comunitat educativa: alumnat, pares, mares i tutors dels alumnes, professorat, en allò que es referixca a l'àmbit de la convivència escolar, evidentment, i del personal d'administració i servicis. També es regularan les normes de convivència i els procediments per a la resolució dels conflictes que alteren la convivència escolar.

Tots els representants dels distints sectors han coincidit que els procediments disciplinaris actualment vigents són excessivament dilatats. És a dir, que entre la falta comesa i l'aplicació del correctiu corresponent transcorre un període tan ampli que, moltes vegades, la mesura no assortix l'efecte desitjat. Per això, la premissa fonamental és acurtar els terminis entre la comissió de la falta i l'aplicació de la mesura correctiva.

Un altre element importantíssim que hem de destacar en l'aplicació d'este decret és el de reforçar l'autoritat del professorat a l'aula, perquè en aquelles faltes que així es determinen puga aplicar la mesura correctora directament el mateix professor de l'aula en el moment de la comissió de la falta, perquè existixca en l'aula el clima de treball adequat que garantixca el desenrotllament normal del procés d'aprenentatge de tot l'alumnat.

Entre els drets del professorat, ressaltaria que siga considerat autoritat en l'exercici de les seues funcions, ser respectat i valorat per l'alumnat, mares, pares o tutors legals, i que reba la col·laboració de la família en l'educació dels seus fills. Entre els deures del professorat destacaria l'actuar amb diligència i rapidesa davant de qualsevol incidència rellevant en l'àmbit de la convivència escolar, informar a través dels mecanismes que disposa l'administració, com és el registre central del Previ, informar les autoritats del centre educatiu de les disfuncions familiars detectades en relació amb el procés educatiu, i guardar reserva i sigil professional sobre les proves o exàmens, entre d'altres.

Així mateix, s'ha introduït una sèrie d'actuacions en estos esborranys que donen resposta, o pretenen donar resposta, a les situacions que es produïxen en els centres edu-

catius. Per això, pretenem que esta nova norma arregle, determine la creació d'aules de convivència com a instrument per a la consecució d'un adequat clima educatiu en el centre. Es tracta de generar espais dins del centre perquè aquell alumne que presente una conducta contrària a les normes de convivència, allò que tècnicament es coneix com una conducta disruptiva, i que requerixca unes mesures educatives correctores immediates, siga atés en les esmentades aules de convivència, sempre, senyories, de manera temporal, sempre de manera puntual i sempre de manera episòdica. No es tracta de generar guetos, sinó de solucionar problemes concrets en un moment puntual concret. En estes aules s'establiran activitats i continguts de manera que es reba, per part dels alumnes, l'atenció adequada que perseguixquen, doncs, estes activitats, modificar i/o corregir les conductes a què s'ha arribat... a elles.

També, molt important, les unitats d'atenció, que seran unitats específiques per a l'atenció integral d'alumnes amb trastorns greus –dic «greus»– de personalitat i conducta, en un vessant mèdic, comptant amb l'assistència necessària, en col·laboració amb la Conselleria de Sanitat, i també, l'estada de l'alumne en estes unitats d'atenció tindrà caràcter temporal, exclusivament temporal, segons les seues necessitats específiques i la durada que determinen els sanitaris i els pedagogs en cada cas.

La comunicació entre el centre educatiu i la família ha de ser àgil i ràpida. Per això pretenem que el decret arregle també la utilització de noves tecnologies, com, per exemple, l'ús de l'SMS i l'*e-mail* per a la comunicació entre la família i l'escola, l'escola i la família.

Estes són algunes pinzellades només de l'esborrany, que estem intercanviant idees i que continuarem intercanviant-les entre els distints representants de la comunitat educativa. Pròximament, ara quan s'encete el mes d'octubre, es reuniran totes eixes taules de participació, sindicals, amb pares, amb pares, amb alumnes, se reunirà també el consell escolar posteriorment, i tots els tràmits administratius que calga perquè el decret ixca amb una unitat de criteri, amb un consens total. El que no podem fer, senyories, és quedar-mos a on estem, el que no podem fer és la política de l'estruç –*aves-truz*, en castellà– que clava el cap dins de la terra i se dedica a no vore el que passa al voltant d'ell.

Per tant, jo espere la màxima col·laboració de tots i, sobretot, que se lliguen els documents, perquè en molts documents que ja s'han repartit, estaven estos temes, que pareix que quan s'han conegut a través de la premsa han suscitat determinat esglai. Doncs, no, no cal esglaiar-se, perquè ja estava escrit: cal llegir-se els paperets.

Polítiques d'integració i atenció a la diversitat. Durant la present legislatura continuarem avançant en el tractament de l'atenció a la diversitat de l'alumnat, tema molt important. Per a això, ordenarem i regularem les mesures acadèmiques i organitzatives dels centres docents per a atendre les diverses aptituds, interessos i motivacions de l'alumnat d'ensenyança bàsica, així com les necessitats educatives especials d'alumnes amb altes capacitats intel·lectuals o, en l'altra banda, els que necessiten una compensació educativa per les seues condicions socials desfavorables.

Per a este curs 2007-2008, en programes d'atenció a la diversitat comptem amb 388 programes de diversificació curricular, 93 programes d'adaptació curricular en grup i 285 programes de garantia social. Hem de tindre en compte que l'escenari educatiu actual ha de contemplar la diversitat cultura, ja que en este inici de curs comptem en el nostre sistema educatiu amb 81.319 alumnes estrangers, un 13% d'increment respecte a l'any anterior, n'hi ha 9.378 alumnes més, i de la més diversa procedència: un 42,7

d'Hispanoamèrica, un 22,15 d'Europa oriental, un 17,8 d'Europa occidental, un 13,2 del nord d'Àfrica i del Sàhara, un 3,42 de l'Àsia i un 0,68 d'altres procedències.

L'alumnat estranger, senyories, constituïx l'11% del total de l'alumnat del sistema educatiu valencià. Per a garantir la integració d'estos alumnes, des de la Conselleria d'Educació hem posat en marxa diversos programes, com ara els programes de compensació educativa, que estan actualment implantats en 899 centres –bé, 900–, que suposa una dotació extra de 649 docents, 136 més que el curs passat. En la passada legislatura vàrem crear les aules PASE. El PASE és un programa específic per a l'alumnat estranger nouvingut que desconeix la llengua vehicular d'ensenyança o que presenta importants i greus dèficits d'aprenentatge en les àrees o matèries instrumentals. És, per tant, un recurs que garantix l'aprenentatge dels nostres idiomes oficials, el valencià i el castellà, o la superació de disfuncions curriculars greus motivades per diferències de formació entre els països d'origen. No és un recurs per a tots els nous que vénen: és un recurs per als que no coneixen l'idioma o per als que tenen dèficits educatius greus. No per a tots: per als que els necessiten. Això és molt important d'entendre.

En este inici de curs el PASE s'estén a 114 centres de la comunitat, 36 més que el passat, la qual cosa suposa un total de 196 docents dedicats al desenrotllament d'este pla, 82 més que el curs anterior. (*Aplaudiments*)

El programa PROA, en col·laboració amb el Ministeri d'Educació, Pla de reforç, orientació i suport, s'ha implantat en 164 centres amb 176 docents, 87 més que el passat curs. En conjunt, el nombre de professors específics destinats al programa de recolzament de nouvingut és de 1.021 docents, un 42% més que el passat curs. El cost de l'escolarització de tot l'alumnat estranger, despeses d'escolarització més la necessària inversió en infraestructures, ascendix este curs..., i volia cridar l'atenció de les seues senyories (*veus*) –no hi ha cinturons de seguretat, però caldria que n'hi hagués–, ascendix este curs la despesa en els estudiants estrangers, a 427,5 milions d'euros per l'atenció d'eixe alumnat. Tot això li suposa al govern valencià un gran esforç de planificació quantitativa i qualitativa, sense a penes ajudes del govern central, ja que rebem un total només de 13,8 milions d'euros, enfront d'eixos 427,5 que són necessaris. Desglossaré: els 13,8 vénen, 10,6 d'euros del conveni Ministeri de Treball en l'eix d'educació i 3,2 del programa PROA a què he fet esment abans. Per tant, la Generalitat valenciana assumix un 96,7% del gasto, quant a l'atenció de l'alumnat estranger, i el Govern d'Espanya un 3,2%.

Quant a polítiques de simetria social i de garantia de la llibertat educativa, tinc de dir que per a este curs ja ha entrat en vigor el nou decret d'admissió d'alumnes a la Comunitat Valenciana, amb una excel·lent acollida, en minimitzar l'impacte de la renda familiar i afavorir la llibertat d'elecció de centre educatiu. Hem començat este curs amb la gratuïtat de llibres de text a tots els alumnes de primer i segon de primària de la nostra comunitat, amb una inversió de més d'11 milions d'euros distribuïda entre més de 94.000 alumnes. Però ampliarem i generalitzarem el bo-llibre al llarg d'esta legislatura d'una manera progressiva fins a assolir la gratuïtat dels llibres de text en tota l'ensenyança obligatòria, fet que demostra, una vegada més, el compliment de les promeses electorals del president Camps. (*Aplaudiments*)

Però no es pensen vostés, senyories, que amb els 11 milions de la gratuïtat del bo-llibre s'acaba l'ajuda a llibres: el conjunt de l'ajuda a llibres que presta la Generalitat valenciana arriba a 29,8, perquè als 11 milions del bo-llibre cal afegir

fins a 29,8, que són les beques que continuen en la resta del sistema educatiu als que no són ni de primer ni de segon de primària. D'estos quasi 30 milions d'euros d'ajudes, el govern central n'aporta aproximadament uns 6 milions.

Pel que fa al transport escolar, s'ha ampliat la cobertura a l'alumnat del segon cicle d'Educació Infantil a partir d'este curs. Com a objectius de futur pròxim, vullc anunciar que ampliarem el transport escolar a la població d'ensenyança secundària no obligatòria, Batxillerat i Formació Professional que es desplaça a centres comarcals.

El conjunt de beques i ajudes en la seua totalitat en el sistema educatiu valencià no universitari ascendix a més de 138 milions d'euros en transport escolar, menjador i llibres, dels quals ja he parlat, beneficiant aproximadament quasi mig milió d'alumnes.

El concert del primer curs de Batxillerat per al present curs escolar és una iniciativa que també incidix en la llibertat d'ensenyança, afavorint les famílies amb menor capacitat adquisitiva i garantint la continuïtat en els estudis de l'alumnat en el centre en el qual han cursat l'ensenyança obligatòria. És tracta d'una iniciativa aprovada pel poble valencià, a través del programa presentat pel Partit Popular, que està d'acord amb una societat moderna, lliure i democràtica, que afavorix la llibertat d'elecció de centre, garantida en la nostra Constitució, i que respon a la demanda de les famílies i, a banda d'això o a més, es produïx com a conseqüència de l'aplicació dels acords firmats entre la Conselleria d'Educació, alguns sindicats dels sectors i les organitzacions empresarials el juliol de l'any 2004, per a la total implantació del nou sistema educatiu en l'ensenyança concertada.

En el present curs escolar 2007-2008, La Generalitat ha completat l'oferta de llocs escolars, per tant, mantinguts amb fons públics, a través d'este concert d'ensenyança del Batxillerat en els centres que ja tenien concertada l'Educació Secundària obligatòria. Pels propers cursos escolars La Generalitat seguirà treballant, per a oferir a la societat valenciana que la llibertat d'elecció de centres educatius siga una realitat i, per això, s'ampliarà la concertació dels cicles formatius de Formació Professional incrementant l'oferta d'estes ensenyances finançades amb fons públics.

Són conscients de la importància que tenen les ajudes a les famílies per a l'escolarització de l'Educació Infantil de primer cicle, de 0 a 3 anys, pel qual augmentarem encara més la cobertura del finançament, així com de la població escolaritzada i subvencionada. Per això, crearem el bo infantil, com ajuda directa a les famílies fins a aconseguir en esta legislatura 60.000 famílies que es veguen beneficiades en este bo infantil, tal com es vam comprometre en el nostre programa electoral. L'alumnat subvencionat de 0 a 3 anys per a este curs han sigut 20.411 alumnes, amb una inversió de quasi 30 milions d'euros, un augment del 344% sobre el curs 1995 on la inversió va ser de 6,7 milions, és a dir, que per als xiquets de 0 a 3 anys, en l'any 1995, quan governaven ja no me'n recorde qui, eren 6,7 milions i ara són, doncs..., 30 milions. (*Aplaudiments*)

Continuarem potenciant l'escola rural i l'escola de les comarques d'interior dins del Pla de revitalització de les comarques d'interior de la Comunitat Valenciana, garantint i incentivant la incorporació dels mitjans personals i de les infraestructures necessàries per a acostar el centre educatiu a l'entorn familiar de l'alumne, i oferint una escola de qualitat al disposar tant del professorat especialista com de les infraestructures i noves tecnologies, exactament igual que podria trobar eixe xiquet o xiqueta si visquera en un centre urbà de qualsevol de les nostres grans ciutats.

Amb el pla Creaescola són 120 les unitats escolars que realitzarem com a obres de nova construcció o adequació en el medi rural, el que suposa una oferta de 2.950 places escolars en òptimes condicions, tot això després d'una intervenció de caràcter integral en els CRA, col·legis rurals agrupats i centres de comarques de l'interior.

Especial sensibilitat hem de tindre amb aquells centres o unitats que atenen l'alumnat amb necessitats amb suport específic, és a dir, els centres d'educació especial. Per això, garantim la incorporació a estos no sols del personal docent, sinó també dels professionals especialitzats necessaris, així com la incorporació al llarg del curs present, a partir d'ara, d'un diplomant en infermeria en cada centre d'educació especial, en cada u dels centres d'educació especial com a element de millora de l'atenció a l'alumnat. (*Aplaudiments*)

He de dir també que en el pla Creaescola i en el pla Milloraescola es contemplen actuacions de construcció o millora de 13 centres d'educació especial més a la nostra comunitat.

Quant a la política del multilingüisme començaré parlant del valencià. Quant a l'ensenyança en la llengua valenciana continuarem amb la seua permanent expansió en la xarxa pública educativa que ens permeta seguir amb els bons resultats obtinguts. Voldria ressaltar que actualment ja són 182.920 els alumnes de tota la comunitat que reben l'ensenyança en valencià, en més de mil centres, 1.039, amb tres mil línies o grups, enfront dels 64.000 alumnes i els 590 centres que la rebien l'any 1995. (*Aplaudiments*)

Per tant, des que governava, no me'n recorde qui, fins ara ha augmentat un 183% l'alumnat, (*veus*) un 183% l'alumnat i un 74% els centres que impartixen l'ensenyament totalment en valencià. Això es defensar la nostra llengua i allò altre són paraules. (*Aplaudiments*)

També és un fet molt destacable que més d'un milió, d'un milió de persones s'han matriculat a les proves de la Junta Qualificadora de Coneixements de Valencià i, quina casualitat!, el 65% de totes estes matricules corresponen a etapes del govern popular, enfront del 35%, de l'altra etapa que no me'n recorde. (*Aplaudiments*)

A més, continuem treballant, continuem, senyories, treballant per a la promoció de l'ús del valencià, on continuarem, a més, amb totes les accions que tenim en marxa referides a campanyes de promoció, com «En valencià, naturalment», plans de promoció, subvencions, ajudes a traducció, curs de formació en valencià, personal al servici de l'administració de La Generalitat i de l'administració general. Continuarem oferint cursos de valencià *on-line*, materials i cursos per a facilitar l'accés al coneixement del valencià i, molt especialment, per a immigrants; iniciarem la distribució de la versió 4 del programa Salt, de traducció valencià-castellà, castellà-valencià, en l'entorn Lliurex, i posarem en marxa una versió *on-line* del mateix programa Salt; facilitarem l'accés a les certificacions oficials de coneixements de valencià fora de les nostres fronteres.

L'objectiu bàsic del foment de l'aprenentatge de llengües en el sistema educatiu és que tots els alumnes de la nostra comunitat, al concloure l'etapa d'ensenyança obligatòria primària i secundària, hagen adquirit competència lingüística suficient per a poder utilitzar en qualsevol acte de comunicació alguna de les nostres dos llengües oficials, el valencià i el castellà i, almenys una llengua estrangera, bàsicament l'anglès. *Do you understand?* (*Aplaudiments*)

I, per això, a través del Pextri, que és el Pla d'extensió del trilingüisme, continuarem afavorint l'adquisició de competències lingüístiques en castellà, valencià i llengua estrangera, fonamentalment, en anglès, donant resposta a una demanda social i potenciant l'aprenentatge d'una llengua estrangera.

Actualment, en este moment, hi ha 290 centres a la Comunitat Valenciana que oferixen esta possibilitat educativa, amb més de 4.900 alumnes, és a dir, que en estos moments, en estos centres i eixos alumnes utilitzen una llengua estrangera, com a llengua vehicular en l'aprenentatge d'altres àrees o matèries, per exemple, en primària l'àrea artística, per exemple. En este sentit, i com ja anuncià el president de La Generalitat, depenent dels resultats electorals inclourem en el programa Pextri l'Educació per a la Ciutadania perquè siga impartida també en anglès. (*Aplaudiments*)

Un altra de les grans apostes per al govern del Partit Popular ha sigut la Formació Professional, com demostren les xifres des de la implantació de la formació professional específica, perquè en el curs 1994-1995 hi havia 98 cicles i ara en tenim 1.061, és a dir, un 982% d'increment. Esta creixent inclinació de l'alumnat i esta promoció d'esta oferta a matricular-se en este nivell educatiu deixa constància que estem aconseguint el que volíem, que la Formació Professional vaja guanyant prestigi, no sols entre l'alumnat que veu com pot complir les seues expectatives d'aprendre una professió, sinó també entre el món empresarial que reclama cada vegada més estos alumnes amb alta qualificació professional. Prova d'això és que en el passat curs, el 88% dels alumnes de Formació Professional en finalitzar els seus estudis va trobar treball durant el primer any, el 60% d'ells durant el primer mes i el 37% en la mateixa empresa en la que havia realitzat les pràctiques de formació. (*Aplaudiments*)

En este curs 2007-2008, una vegada el ministeri promulgue els nous decrets de titulacions de FP, durem a terme el desenrotllament curricular de tots els cicles de Formació Professional, incloses les ensenyances artístiques en l'àmbit de la nostra comunitat.

També ampliarem i adequarem l'ensenyança semipresencial i l'oferta formativa a distància, a través de l'Institut Valencià per a l'Educació a Distància, l'Ivadet, per a tots aquells que per raons personals o familiars no pugen cursar amb normalitat l'ensenyança presencial, així com l'oferta modular de la Formació Professional, impartint l'oferta parcial de mòduls formatius de formació professional específica segons les necessitats de l'alumnat i del sector productiu. És per tant, una formació a la carta, tal com es vam comprometre en el nostre programa electoral.

Crearem l'observatori professional de la Comunitat Valenciana, referent necessari per a l'elaboració de plans educatius i el disseny de la futura Formació Professional, i també implantarem i desenrotllarem una oficina institucional d'orientació professional. Liderarem el disseny de les qualificacions de la família vidre i ceràmica i culminarem el procés en la família de fusta, moble i suro, de manera que podem optar a tindre centres de referència d'àmbit nacional en les qualificacions mencionades.

Per a la legislatura que ara comença, constituïx un objectiu prioritari la creació d'una xarxa de centres integrats de Formació Professional, a l'efecte de la qual s'està tramitant un decret que regule el seu marc jurídic. La dita xarxa permetrà centralitzar l'oferta, fins ara disgregada, dels diversos subsistemes de Formació Professional en centres públics i/o

privats que siguen de nova creació o fruit de la reconversió en centres integrats, de manera que s'optimitzen els recursos humans i materials necessaris. Es pretén que la xarxa de centres integrats siga un instrument avantguardista, en matèria de qualificacions professionals, que redunde en la millora de la competitivitat que el sector productiu necessita.

La pretensió del Consell, bé siga via Batxillerat, bé siga via de la Formació Professional, via de la universitat o qualsevol altra via de les reconegudes, és que el 85% dels jòvens entre 25 i 35 anys compte amb una formació superior a l'ensenyança obligatòria. En relació amb les ensenyances de règim especial –com vostés saben– sempre han tingut un pes molt específic dins de la nostra comunitat, tant en el camp de la música, dansa, art dramàtic o les ensenyances d'arts plàstiques i de disseny. En este sentit, els manifeste que anem a continuar donant suport a estes ensenyances, incorporant el personal qualificat necessari i realitzant les adequacions del currículum a la nova normativa vigent, que ja en la passada reunió del Consell s'han aprovat els corresponents decrets d'algunes d'elles. Així com continuarem incrementant de forma significativa les ajudes a centres d'ensenyament de règim especial de titularitat municipal, a fi de continuar potenciant l'autonomia local.

Com ja anuncià el president Camps, la xarxa de conservatoris de música de la Comunitat Valenciana serà ampliada amb la construcció de nous centres en esta legislatura que estan inclosos en el pla Creaescola, sense que açò excloga la possibilitat d'ampliar esta oferta i estes possibilitats. Els que tenim ara mateixa en planificació són: el Conservatori Professional d'Alacant, el Conservatori Superior de Castelló, el Conservatori Professional de Dénia, el professional d'Elda, el professional d'Elx, l'ampliació del d'Oliva, el professional d'Ontinyent, el d'Utiel i el Conservatori Superior de València, que ja se troba en construcció. *(Aplaudiments)*

La inversió estimada en estos nou conservatoris és de 55,7 milions d'euros, i continuarem ampliant la xarxa a mesura que detectem noves possibilitats. A més, anem a realitzar actuacions per a escoles oficials d'idiomes a Castelló, Gandia, València, Vila-real i a Xàtiva, per un import estimat de 26,5 milions d'euros. Per a escoles d'art superior de disseny a Alacant i a Alcoi, per valor de 15,1 milions d'euros i el Conservatori de Dansa Professional de València, per valor de 4 milions d'euros.

Quant a l'educació permanent d'adults, estem realitzant un desenrotllament continu de l'objectiu d'aprenentatge al llarg de la vida. En este sentit, estem potenciant i continuarem potenciant tots els aspectes relacionats amb la formació de les persones adultes i continuarem treballant en este sentit. Per això, desenrotllarem un currículum específic tant d'ensenyances reglades com no reglades; hem augmentat la dotació de professorat amb la incorporació de més de 200 professors del cos de secundària; hem incrementat pressupostàriament més del 5% en els últims exercicis la subvenció que la conselleria atorga a través de convocatòria pública als ajuntaments i actualment s'està produint una renovació de centres de FPA, estan concloses ja les del centre de Sagunt i d'Alacant.

Un altres dels grans desafiaments del Partit Popular en la nostra política educativa és la innovació tecnològica. Durant esta legislatura, els anuncie que s'incrementarà el parc informàtic dels nostres centres docents fins arribar als 120.000 ordenadors. Este curs escolar comptem amb 68.140 ordenadors; són més de 7.000 més que en el curs passat, la qual cosa suposa un increment del 10,4% amb una inversió prevista de més de 12,7 milions d'euros. La ràtio a la

Comunitat Valenciana és de 7,4 alumnes per ordinadors, situant-se millor que la mitjana nacional que és de 9,3 alumnes per ordinador.

També en este curs implantarem 120 aules informàtiques mòbils formades per 20 portàtils per a alumnes, un per a professor, un projector i un armari rodant per a poder emmagatzemar i transportar els portàtils, de manera que una aula normal se pot convertir en una aula informàtica. Tots els portàtils funcionen amb la distribució valenciana Lliurex, igual que els 615 centres i més de 20.000 que ja estan funcionant únicament amb Lliurex, cosa que suposa un estalvi en matèria de sistema operatiu i d'aplicacions ofimàtiques de més de deu milions d'euros per a la Generalitat Valenciana.

Ja en este curs escolar, els nostres alumnes tindran disponible diferents versions de la distribució Lliurex: Lliurex per a infantil, Lliurex per a primària i per a aules. En el pròxim curs 2008-2009, podrem disposar a més del Lliurex multimèdia.

Al llarg d'esta legislatura, dotarem els centres educatius de pissarres digitals, de connexió Wi-Fi, d'ordinadors a les biblioteques, format per un ordinador per bibliotecari i tres ordinadors de consulta per als usuaris, un equip multimèdia en cadascuna de les aules de música i duplicarem la xarxa de centres de suport i assistència informàtica arribant a un total de 34 centres, és a dir, que el manteniment del nostre parc d'ordinadors el fa la Generalitat valenciana i no una empresa externa. *(Aplaudiments)*

La generalització de l'ús de les noves tecnologies en el procés d'aprenentatge dels nostres alumnes, una vegada consolidada la dotació d'infraestructures, s'enfronta a un nou escenari, a un nou repte, el de la creació i divulgació de recursos educatius digitals i hem donat eixe pas desenrotllant continguts digitals educatius per a geografia, tecnologies de la informació i la comunicació, educació per a la salut, educació infantil, que s'aniran implantant al llarg d'este curs. Per l'any que ve, estendrem la creació de continguts digitals a la pràctica totalitat d'assignatures del sistema educatiu.

Un altre dels nostres desafiaments són les noves tecnologies per a l'accessibilitat educativa a través del projecte Integratic, amb el qual pretenem facilitar l'accés de tots els nostres alumnes amb minusvalideses físiques o psíquiques a les noves tecnologies i aconseguir per mitjà d'estes una millor i més fàcil integració i una millora en la seua qualitat de vida.

Quant a política de personal, he de dir, senyories, que la qualitat educativa passa per les millores contínues en el personal docent. Per això, el passat 8 de maig de 2007, vàrem firmar un acord amb els sindicats educatius que en el seu conjunt representen la majoria del professorat, Comissions Obreres, ANPE, FT-UGT, CSI-CSIF i CEMSATSE per a l'increment en el sistema retributiu dels docents, mesures per a conciliar la vida familiar i laboral del professorat, la creació de 543 llocs d'educació infantil, entre altres coses.

Estes mesures d'implantació progressiva suposen una aportació pressupostària de 173 milions d'euros. Este acord, perquè és progressiu, quan acabe d'implantar-se, situarà els docents de la Comunitat Valenciana a l'avantguarda en matèria retributiva i incidisc en tres aspectes fonamentals: l'increment del complement específic en un 28%, l'increment dels sexennis i l'incentiu econòmic als càrrecs directius.

També continuem treballant en la potenciació de la formació contínua del professorat a fi de dotar-lo dels recursos didàctics i metodològics d'acord amb les necessitats de l'escola del segle XXI: programes de formació per al professo-

rat sobre l'aprenentatge de llengües estrangeres perquè siga aplicat en la seua pràctica docent i en la millora de la seguretat jurídica del professorat amb atenció jurídica gratuïta.

L'increment de la plantilla de professorat a 1 de setembre és de 1.540 docents este curs només. En l'actualitat tenim pràcticament 50.000 professors en la xarxa pública, 49.760, la qual cosa suposa que des del curs 1995-1996 hem incrementat en 15.312 professors, un 44% d'augment de la plantilla des de l'any 1995-1996.

Quant a la inspecció educativa... (*aplaudiments*) quant a la inspecció educativa, a més, en esta legislatura es desenrotllaran mesures com ara la posada en marxa del decret sobre l'organització i funcionament de la inspecció d'educació de la Comunitat Valenciana, on regularem l'accés a la inspecció educativa, elaborarem un pla de formació permanent de la inspecció i institucionalitzarem les jornades anuals de formació, afavorirem la cultura de la valoració interna de la mateixa inspecció, regularem normativament la visita d'inspecció com a estratègia central d'actuació i optimitzarem i millorarem el manual i protocol del seguiment de l'activitat acadèmicoadministrativa dels centres.

Senyories, continuem complint les nostres promeses electorals i tal com va anunciar el president Camps el passat 23 d'abril, promourem l'elaboració d'una llei de l'educació valenciana que conforme un marc jurídic capaç d'orientar i organitzar amb major eficàcia els elements del sistema educatiu dins del context espanyol i europeu, atés que la llei promulgada pel PSOE, la LOE, provoca indubtables deficiències tant en el funcionament com en la qualitat del sistema educatiu.

Nosaltres, amb la llei de l'educació valenciana, volem suplir les insuficiències de la dita llei dins del seu mateix marc, és a dir, dins de la legalitat, però fent ús de la nostra autonomia. Per a finals de 2008, la llei d'educació valenciana volem que siga una realitat per a poder començar amb la seua aplicació al llarg de tot el 2009.

En la llei, entre moltes altres qüestions, quedaran definitivament fixades les matèries, entre altres, d'avaluació, actuacions preventives de la violència, absentisme escolar, el nostre model de formació professional, el nostre model d'inspecció, les mesures per a innovació educativa, els òrgans de participació, etcètera, etcètera. Tot això, vull insistir, al sí del marc normatiu bàsic, però desenrotllant i potenciant segons les nostres competències els aspectes que caracteritzen i singularitzen el nostre sistema educatiu.

Quant a educació universitària, és a dir a universitat, política científica i ciència, des del govern del Partit Popular de la Comunitat Valenciana apostem per l'ordenació de l'activitat d'investigació i d'educació superior, que constitueixen dos dels camps d'actuació més apassionants de l'acció política educativa. Prenent com a punt de partida l'any 2003, la despesa interna en investigació i desenrotllament a la Comunitat Valenciana va ser de 632 milions d'euros. Les últimes dades oficials de l'Institut Nacional d'Estadística referides al 2005 suposen una despesa interna en investigació i desenrotllament en R+D a la Comunitat Valenciana de 867,6 milions d'euros. Esta xifra representa un increment del 37,3% en comparació amb el 2003 i un 18,6% en comparació al 2004 i, a més, suposa en l'entorn de l'1% del PIB, el 0,99%.

El 50%, senyories, de la R+D que es duu a terme a la Comunitat Valenciana es realitza a les nostres universitats, una dada reveladora de la importància de la labor dels nostres centres d'educació superiors. En els últims cinc anys, el Consell ha recolzat prop de 3.000 projectes d'R+D amb 38,5 milions d'euros, 165 iniciatives en matèria d'infraestructures científiques amb una inversió de més de 114 milions

d'euros, 600 projectes especials per valor de 5,2 milions i 230 accions dinamitzadores d'R+D per un valor d'1.800.000 euros. Això suposa que el Consell ha finançat prop de 4.000 projectes amb una inversió de 160 milions d'euros. Senyories, estem parlant de 1.000 projectes anuals i més de... jo què sé... i més de... molts diners de les antigues pessetes. (*Aplaudiments*) Més de 6.500 milions de les antigues pessetes. Ja no puc canviar a pessetes perquè és massa.

La Comunitat Valenciana, senyories, és la tercera autonomia espanyola amb més capacitat inventiva, tal com reflectixen les dades de l'Oficina Espanyola de Patents i Marques. De fet, l'any passat se van presentar per autors... investigadors de la Comunitat Valenciana 798 patents, el 14% de les sol·licituds nacionals.

En la legislatura que hem començat, treballarem des del convenciment que és necessari dissenyar polítiques d'investigació que incrementen la fertilitat dels nostres sistemes d'investigació i que augmenten el nombre, preparació i varietat del nostre personal investigador. És per això que, en el nostre programa electoral, ja insistim en el fet que en este nou mandat creariem dos instruments necessaris per a aconseguir estos objectius. D'una banda, constituïrem una fundació específica per a la gestió dels recursos d'investigació i d'una altra, potenciarem el desenrotllament de la xarxa de parcs científics en les universitats valencianes.

Amb el desenrotllament ordenat d'una xarxa de parcs científics de les universitats públiques valencianes –per cert, la més extensa d'Espanya en superfície, amb prop d'1,6 milions de metres quadrats– la Conselleria d'Educació promocionarà que a les nostres universitat s'emprenge la creació de noves tecnologies. Des dels parcs científics, les universitats transferiran les noves tecnologies per a nodrir el desenrotllament competitiu de la nostra indústria en cooperació amb els programes propis de la Conselleria d'Indústria, Comerç i Innovació –la seua titular ens acompanya esta vesprada. Moltes gràcies.

La Generalitat invertirà en la xarxa de parcs científics quasi 55 en la present legislatura. Una part important d'este import, d'estos 55 milions d'euros, ja ha sigut transferit a totes les universitats perquè construïsquen i posen en marxa els parcs científics. Vam ser pioners a posar en marxa aquell model de síntesi de tots els recursos d'R+D+I, un model que va servir de referència per a altres comunitats autònomes i del qual també es van extraure idees i projectes que han sigut extrapolats a programes d'abast estatal i, en conseqüència, en la Conselleria d'Educació continuarem bolcant tots els nostres esforços perquè l'educació, ciència i empresa caminen en perfecta harmonia.

La formació del personal investigador adequat és una tasca preferent i una necessitat immediata, ja que és un component insubstituïble per al desenrotllament efectiu de tot pla ambiciós d'investigació. En la passada legislatura, La Generalitat, com deia, ha reforçat la formació de més de 4.400 investigadors, amb un import aproximat de 35 milions d'euros, i cada un dels investigadors ha rebut una mitjana de quasi 8.000 euros.

Quant al personal investigador, segons les últimes dades oficials de l'INE, de l'Institut Nacional d'Estadística, es van comptabilitzar un total de 24.449 persones a la Comunitat Valenciana treballant en R+D, una xifra que representa un increment pròxim al 2% respecte a l'any anterior. Estos científics competixen hui amb els millors del món en les seues respectives disciplines. No obstant això, en el nostre entorn, com a la resta d'Espanya, hi ha un dèficit d'investigadors interdisciplinaris, el treball específic dels quals és indagar en diferents camps de la ciència amb l'objectiu fonamental de buscar la seua possible utilitat tecnològica.

Esta investigació tecnològica requereix una planificació singularitzada en cooperació amb el sistema valencià d'investigació. Per això, vull anunciar-los, senyories, que ara mateix els equips de la Conselleria d'Educació estan treballant intensament en el disseny d'un pla valencià d'investigació científica i tècnica, en el qual es complementen els programes nacionals i europeus de manera que potencien la formació d'investigadors multidisciplinaris en àrees d'especial interès per al desenvolupament de la nostra comunitat.

Els dos grans objectius d'este pla valencià d'investigació científica i tècnica són la normalització de l'estructura de finançament dels projectes amb els models europeus dins de l'objectiu global de convergència europea i aconseguir una inversió en matèria d'investigació i desenvolupament equivalent al 2% del PIB, del producte interior brut, de la Comunitat Valenciana. Les mesures concretes per aconseguir estos efectius són un nou model d'ajudes a la R+D que contemple la investigació competitiva i de qualitat, l'avaluació rigorosa dels projectes a través de l'AVAP, de l'Agència Valenciana d'Avaluació i Prospectiva, seguint els paràmetres reconeguts a nivell europeu i mundial, el manteniment de l'esforç inversor des de La Generalitat i el foment de la R+D dels agents privats dels sectors productius valencians.

Senyories, l'any 2009, la Conselleria d'Educació posarà en marxa el nou model d'ajudes i beques per a la investigació i el desenvolupament. L'any 2011, esperem aconseguir el gran objectiu de destinar a la Comunitat Valenciana el 2% del PIB a la R+D+I.

Este pla encaixarà amb els objectius de la futura llei de coordinació del sistema de ciència. Llei de coordinació del sistema de ciència que serà un instrument efectiu per a l'increment dels estàndards d'investigació pròpia, per a la incorporació i la formació d'investigadors en les institucions pròpies de la Comunitat Valenciana i per a la formació d'investigadors desitjats pels centres d'R+D+I de la indústria. Abans que finalitze el present any el Consell remetrà a Les Corts el projecte de llei, que esperem que entre en vigor també durant l'any 2008.

Projectem que en esta legislatura la Comunitat Valenciana aconseguisca una massa crítica d'investigació bàsica i aplicada suficient com per a assumir amb extrema productivitat les inversions en investigació que proposa la Unió Europea i que es reflectixen en els Acords de Lisboa. Inversions que en termes quantitius estem disposats que s'igualen a les recomanades per Europa, assegurant també que eixes inversions podran ser usades per la nostra comunitat, investigadors i inventors amb l'eficàcia i rendibilitat científica que mereixen.

Els principals fins que es pretenen en la nova llei, la llei de coordinació del sistema ciència, són: la promoció de la investigació bàsica i aplicada, el foment de xarxes científiques i tecnològiques efectives, la creació d'una xarxa de parcs científics i la captació de recursos de programes exteriors.

Però tampoc cal descuidar els recursos materials per a la investigació. Hui part de la investigació científica més avançada es realitza amb equipaments de costos molt elevats, tant d'adquisició com de manteniment. Per això també vull anunciar-los que esta conselleria elabora un pla de dotació d'equips d'investigació singulars, entre els quals s'inclouen dos grans instal·lacions que es troben en avançat estat de dotació.

Un d'estos equips és el centre de física mèdica, que s'ubicarà a la Universitat de València i que albergarà un accelerador de partícules d'alta tecnologia per a investigacions interdisciplinàries que inclou des d'aplicacions mèdiques –tractaments de tumors cerebrals, per exemple– fins a aplicacions de diagnòstic per imatge, el desenvolupament de nous materials, així com el desenvolupament de molècules per

aplicacions farmacèutiques i biotecnològiques. Esta gran instal·lació serà una realitat per al 2012 amb un pressupost global de 120 milions d'euros.

L'altre gran equip el compon el complex Cimmet, Centre Integral per a la Millora Energètica i Mediambiental de Sistemes de Transports, que albergarà la Universitat Politècnica de València. Es tracta d'unes instal·lacions d'alta tecnologia que incorporen un túnel de vent per assaigs aerodinàmics extrems. El Cimmet es també un equipament per a les investigacions interdisciplinàries que van des del desenvolupament de motors per als nous vectors energètics, la investigació de procediments per a l'eliminació de contaminació ambiental per soroll, el desenvolupament de vehicles optimitzats –per citar algun exemple–, la prevenció de desastres naturals lligats al canvi climàtic. Estarà en funcionament al llarg de 2010 i amb una inversió prevista de 60 milions d'euros.

Així mateix vull destacar altres dos grans projectes per a la present legislatura. La creació de l'Institut Valencià d'Investigació de l'Energia dedicat a la investigació i al desenvolupament de tecnologies punteres en tot el que es referix a les noves energies, com són els nous carburant, l'hidrogen i el biogàs. Este institut a més es dedicarà al desenvolupament d'accions relatives a la transmissió energètica i a la millora de la qualitat del gas. L'Institut Valencià de l'Energia tindrà la seua seu a Castelló. Comptarà amb la participació de la Universitat Jaume I i coordinarà les seues actuacions amb altres departaments de La Generalitat competents en matèria d'energia.

A Alacant s'ubicarà l'oficina valenciana del projecte Flota, per al qual buscarem la col·laboració de la Universitat d'Alacant, un innovador projecte d'R+D en què la Comunitat Valenciana participarà juntament a altres comunitats autònomes. Per mitjà del projecte Flota es duran a terme accions d'investigació i desenvolupament relacionades amb el nostre litoral, especialment relacionats amb el medi ambient marí.

També a Elx, a través de la Universitat Miguel Hernández, continuarem amb el programa operatiu integrat de la Comunitat Valenciana, continuant amb l'estudi i desenvolupament d'accions singulars, com ara la unitat de garbellament molecular i cel·lular d'alt rendiment, una plataforma neurotecnològica, un laboratori de simulació empresarial, una unitat de disseny i assaig de vehicles industrials i una dotació d'equipament d'imatge. Estes infraestructures projectades començaran a materialitzar-se abans de la primera meitat de la present legislatura.

Permeten-me, senyories, fer un incís al fil d'estes instal·lacions científiques singulars. Sé que és una miqueta reiteratiu i per a alguns desagradable, però és que La Generalitat durà a terme els seus projectes a pesar del greuge comparatiu exercit pel Govern d'Espanya en esta matèria. (*Aplaudiments*)

Miren vostés, és que a Espanya, a Espanya, ja existixen hui 23 grans instal·lacions científiques singulars operatives, que estan cofinançades, com estes que acabe de dir, perquè són tot cofinançats amb el Govern d'Espanya i els governs autonòmics. Ja n'existixen 23 a tota Espanya, sense que cap, ni una d'elles, estiga ubicada a hores d'ara a la Comunitat Valenciana. Només entre Catalunya i Andalusia compten amb 9 instal·lacions d'este tipus, amb 9 instal·lacions. Esta actitud de greuge perjudica greument la competitivitat valenciana, primant altres comunitats autònomes en detriment dels valencians. No obstant això, gràcies a les gestions del govern valencià i a l'interès del president Camps per impulsar l'R+D, la Comunitat Valenciana per fi albergarà

les dos primeres grans instal·lacions, el Pla de dotació d'equips d'investigacions singulars, el centre de física mèdica i el Cimet. Ara només falta dissenyar, senyories, que en relació amb estos grans projectes plantejats, el Govern d'Espanya tracte la Comunitat Valenciana igual, igual que a la resta de comunitats autònomes. No demanem ni una miqueta més, senzillament que ens tracten igual. *(Aplaudiments)*

Un altre dels grans pilars de la Conselleria d'Educació és la universitat, l'ensenyança universitària on continuarem treballant per ampliar i millorar quantitativament i qualitativament les nostres universitats.

En la passada legislatura la inversió ha sigut en conjunt de més de 3.000 milions d'euros, més de mig bilió de les antigues pessetes. Els instruments per açò..., tenim en primer lloc l'Agència d'Avaluació i Prospectiva. Tota investigació és avaluada hui per ser admesa com a vàlida en els cercles de la ciència internacional. Actualment la investigació s'avalua en el món desenrotllat per agències professionals de reconeixement internacional, que s'organitzen d'acord amb patrons homologats i actuen amb regles consensuades. Nosaltres, com ens vam comprometre en la campanya electoral, i com ja els avançava al començament d'esta compareixença, estem acabant de constituir i posar en marxa la nostra pròpia Agència d'Avaluació i Prospectiva, l'Avap. Esperem que abans de finals de l'any 2008 estarà funcionant d'acord amb les normes internacionals i que serà sotmesa al procés de reconeixement i homologació de qualitat per l'òrgan autoritzat de la Unió Europa.

Tres són els grans objectius de la Conselleria d'Educació que se volen aconseguir a través de l'Avap: l'acreditació i avaluació de les institucions universitàries i del professorat, l'avaluació dels programes tecnològics empresarials d'investigació i de desenrotllament i la prospectiva i l'anàlisi de les noves demandes tecnològiques, científiques i universitàries d'utilitat per a la Comunitat Valenciana. Per això, l'agència comptarà amb un model d'avaluació i un sistema d'avaluadors de xarxa que ens garantisca la independència, objectivitat, excel·lència i transparència, pretenent que les avaluacions realitzades per l'Avap tinguen reconeixement a nivell europeu i que l'Agència d'Avaluació Valenciana siga la primera d'Espanya que aconseguisca esta fita dins de l'actual legislatura.

Per això, senyories, indique que estarà funcionant abans que finalitze l'any 2008 i, en conseqüència, abans que finalitze enguany, 2007, el Consell aprovarà la normativa reglamentària que permeta la seua efectiva posada en marxa.

Però també tindrem en funcionament en la naixent Avap i dins de l'àmbit de les seues competències, els instruments necessaris per a qualificar la qualitat docent, les capacitats, els mètodes i els programes que s'implanten, així com els títols que s'emeten a la nostra universitat.

Tot este nou procediment s'emmarca dins del procés de convergència europea en educació superior i de la investigació acadèmica. Procés de convergència europea, el procés de Bolonya, en què s'arrelarà el Pla universitari valencià. Pla universitari valencià que inclourà un programa destinat a facilitar la mobilitat dels universitaris, docents i discents en l'Espai Europeu d'Educació Superior, que és un instrument molt important per a la construcció de la consciència europea.

El primer objectiu d'este pla, del Pla universitari valencià, és la culminació del procés de convergència europea de les nostres universitats. Això suposa l'adaptació dels títols i crèdits que oferisquen les universitats valencianes a les directrius emanades de Bolonya.

Senyories, el govern valencià està fermament decidit que este procés culmine l'any 2009. A més, dins d'eixe pla s'inclou un paquet de mesures de millora de les condicions de personal que presta servicis a les universitats públiques: decret sobre retribucions complementàries del professorat, decret sobre el personal docent contractat i el conveni col·lectiu del personal laboral. Es tracta de millorar, juntament amb el procés d'adaptació dels crèdits i títols universitaris, les condicions de treball de tot el personal de les nostres universitats. Estes tres mesures es duran a terme abans que finalitze l'any que ve, l'any 2008, anunciant-los que la Conselleria d'Educació ja està treballant intensament en elles. *(Aplaudiments)*

Dins del Pla universitari valencià, la mobilitat dels universitaris, dels discents i dels docents, i la millora de les condicions del personal, es vorà complementada amb el manteniment de les ajudes actualment existents, tant en matèria de beques com ajudes al transport dels estudiants universitaris.

Senyories, des del curs 2003 fins ara, La Generalitat ha destinat ajudes als estudiants universitaris de més de 15 milions d'euros.

Les universitats valencianes atenen més de 130.000 alumnes, impartixen més de 260 titulacions i tenen més de 10.000 professors amb una ràtio mitjana de 12,7 alumnes per professor, permetent una formació personalitzada. Som la segona comunitat autònoma que millor finança els seus universitaris, després de Navarra, la segona. *(Remors)* Prop de 6.000 euros per estudiant, concretament, 5.852 euros per alumne.

Senyories, La Generalitat finança entorn del 90% del cost de l'ensenyança pública universitària, entorn del 90%. Crec sincerament que tots hem de sentir-nos orgullosos, encara que no triomfalistes.

Estic parlant de xifres econòmiques, per la qual cosa he de referir-me al Pla de finançament de les universitats públiques. Tots coincidim en la necessitat d'elaborar un nou pla plurianual de finançament de les universitats, que s'ajuste a les noves demandes educatives, a les noves exigències de docència i investigació, amb l'adequada atenció a les infraestructures, al professorat i al personal al servici de les nostres universitats.

El nou Pla plurianual de finançament ha de contemplar dos grans objectius: la suficiència i la sostenibilitat. Tal com estableix la Llei de coordinació del sistema universitari valencià, el nou Pla plurianual de finançament contemplarà l'activitat docent i investigadora, la consecució d'objectius, els contractes-programa i la millora de la qualitat i l'excel·lència del sistema universitari.

Este conseller espera que al llarg de l'any 2008 siga una realitat el nou Pla plurianual de finançament que es puga aplicar l'any següent, el 2009. Fins a eixe moment prorrogarem el finançament actual i, en segon terme, posarem en marxa immediatament de la finalització de les obertures dels cursos en les universitats els grups de treball amb cada universitat per a l'elaboració del nou pla.

Em complau informar-los, senyories, que des de la Conselleria d'Educació ja s'han mantingut reunions amb els rector de les universitats, i tots ells han manifestat la seua conformitat a estes dos accions pràcticament immediates.

Amb independència del programa plurianual de finançament d'universitats, vull referir-me als convenis subscrits amb els rectors a finals de 2006 per al finançament d'infraestructures docents de les universitats públiques valencianes. En estos moments, la Conselleria d'Educació està treballant en el seu desenrotllament per a dur a terme la seua

execució, aspecte este que va ser tractat en la reunió que a principi de setembre es va mantindre des de la Conselleria d'Educació amb els rectors de les universitats públiques.

Una de les fermes decisions d'este Consell va ser donar rang superior de caràcter universitari a les ensenyances artístiques. Vam ser els primers a Espanya a elevar estos estudis al màxim reconeixement formatiu, amb l'aprovació el passat més de març de la Llei d'ordenació del Centre Superior d'Ensenyances Artístiques i de la creació de l'Institut Superior d'Ensenyances Artístiques de la Comunitat Valenciana.

Abans que comence el pròxim curs 2008-2009, l'Institut Superior d'Ensenyances Artístiques de la Comunitat Valenciana serà una realitat. Els valencians serem, per tant, pioners a donar rang universitari a la formació artística i també serem pioners en la dotació del millor espai per als nostres futurs artistes. Juntament amb l'Institut Superior d'Ensenyances Artístiques comptarem al llarg d'esta legislatura amb el campus de les arts escèniques a Sagunt. En ell, com en qualsevol campus universitari, professors i alumnes compartiran el seu saber i el seu aprendre en les especialitats d'art dramàtic, ensenyança superior de dansa i art i ensenyança superior de disseny.

En els països desenrotllats hi ha una educació superior personalitzada, que requerix uns sistemes de regles d'ensenyança i de reconeixement dels estudis realitzats que van més enllà de la simple expedició dels títols reglats tradicionals.

El nou Estatut d'autonomia estableix un marc normatiu propi de reconeixement dels coneixements, habilitats i destreses adquirides en el si de l'educació superior. Per això, prompte sotmetrem a l'aprovació d'esta cambra la llei del sistema de títols i acreditacions pròpies de la Comunitat Valenciana, que atorgarà a les universitats un espectre nou d'oferta formativa i un horitzó nou per a la preparació cultural i professional als ciutadans de la Comunitat Valenciana. Amb esta nova llei es posarà a disposició de tots els valencians, en matèria de titulació superior, títols propis de les universitats valencianes reconeguts per La Generalitat; títols que permeten l'homologació d'altres oficials expedits per universitats estrangeres, i acreditacions no reglades impartides per altres ens del sistema universitari valencià, com ara cursos i seminaris dels centres d'investigació, cursos dels instituts tecnològics, els d'investigació, etcètera, etcètera. Al llarg de l'any 2008, la Conselleria d'Educació espera que esta llei estiga ja aprovada per a fer efectiu el nou sistema valencià de títols universitaris.

Respecte a la Universitat Internacional Valenciana, que serà una realitat al llarg de 2008, s'ha plantejat amb un format no presencial, és a dir, en què es poden cursar els estudis sense la presència física obligada de l'alumne cara a cara amb el docent. A més s'està configurant amb una tecnologia digital, el que implica que la gestió administrativa i l'activitat docent d'esta universitat es farà enterament a través dels mitjans de comunicació digital, per mitjà de la xarxa d'Internet, excepte les parts crítiques de determinades avaluacions que exigiran la presència de la persona per avaluar davant de la comissió d'avaluació.

Este tipus d'universitat, que s'ha convingut a anomenar de campus virtual o electrònic, posa la docència al servici de l'usuari 24 hores al dia, 365 dies a l'any, la qual cosa permet a tots seguir els seus estudis d'acord amb la seua disponibilitat de temps, mentre tinga al seu abast una connexió d'Internet.

Per la seua estructura, esta universitat no té fronteres i estarà oberta als ciutadans del món. És per tant essencialment internacional. El projecte inclou, a més, que qualsevol persona acreditada de qualsevol país pugua accedir als estu-

dis de les nostres universitats a través d'este campus virtual, completant així la seua funció realment internacional.

La VIU, senyories, tindrà la seua seu a Castelló. Per a identificar la Universitat Internacional Valenciana davant de la gran majoria del món, que com vostés saben utilitza l'anglès, se la dota d'un nom internacional Valencian International University o VIU, de la qual esperem obtindre prompte i tindre ja la llei de creació preparada. Els passos que s'han de seguir i que jo propose ací són: la presentació pel govern valencià del projecte de llei de creació davant estes Corts durant el present any; desenrotllament de l'estructura informàtica de la mateixa universitat durant l'any 2008. I a partir d'eixe moment s'iniciarà gradualment l'activitat pròpiament docent que arribarà en la seua integritat en 2009.

Senyories, en finalitzar la present legislatura la nostra universitat internacional serà una realitat. La nova universitat suposarà una finestra i un aparador de la Comunitat Valenciana cap al món. I en esta nova universitat tindran cabuda totes les universitats del sistema universitari valencià per mitjà dels oportuns acords que possibiliten, entre altres coses, les seues aportacions, les aportacions de les universitats valencianes, als continguts docents de la Valencian International University. *(Aplaudiments)*

I acabe. Com han pogut comprovar, el projecte educatiu del govern que encapçala el president Camps és un projecte ambiciós, per a una comunitat que ambiciona ser pionera i caminar sempre un pas endavant del futur. Com va dir Goethe, «ambició i amor són les ales de les grans accions». I si alguna cosa té este govern i el seu president és amor per esta terra i ambició per a convertir-la en enveja i referent d'Europa i del món. *(Aplaudiments)*

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Por favor.

Moltes gràcies, senyor conseller.

En representació del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula l'il·lustre diputat Adolf Sanmartín.

El senyor Sanmartín Besalduch:

Senyora presidenta, moltes gràcies.

Senyor conseller.

Vosté ha parlat de tantes coses que jo pense que el càrrec de conseller li ve menut. Vosté hauria de ser superconseller o superpresident, perquè parla i mescla tantes coses... Jo li dic sincerament una cosa: es nota, en primer lloc, que no és docent. Jo li garantitze que si haguera estat alumne meu hauria deprés més i millor a sintetitzar les idees. *(Rialles i aplaudiments)* El que no pot ser és que estiga hora i mitja per a contar-nos històries i historietes –després li diré per què–, que realment s'allunyen del que és la realitat de la comunitat educativa valenciana.

Jo, de totes formes, li dic que li he escoltat, m'ha costat, però li he escoltat detingudament una intervenció tremendament triomfalista, tremendament triomfalista i he arribat a dos conclusions. En primer lloc és que, malgrat que haja parlat durant hora i mitja, li he trobat a faltar tota una sèrie de qüestions bàsiques que després li diré i que no ha tractat en la seua exposició. I, en conseqüència, jo li diria que tota una sèrie de silencis i d'ocultacions premeditades que en certa forma el denuncien i el delate, com després veurem.

I la segona, i més preocupant encara, és que he notat, tant

en el to com en el contingut del seu discurs, uns aires, jo diria, que de grandesa, de suficiència total, de suficiència total, que el poden portar a creure's que vosté està tocat per la mà divina, –Font de Mora, *el Divino*– perquè és tremend, de veres, és tremend. Jo en cas contrari li dic, en cas contrari, no té sentit que vosté em surta avui aquí a parlar sempre de la mateixa cançoneta: «La nostra educació és l'enveja de tot, el nostre president de La Generalitat és el campió en la construcció d'infraestructures educatives, (*aplaudiments*) el deute tremend i brutal (*remors*) –calle un moment– de Ciegsa és símptoma que tenim iniciativa.»

Mire, escolte'm bé. Senyor Font de Mora, vosté dirà el que vulga dir, evidentment, però sí d'alguna cosa el puc acusar jo aquí és que com a responsable màxim d'educació aquí a la Comunitat Valenciana, ha estat incapaç, tremendament incapaç de donar una resposta de qualitat a les precarietats i deficiències de la nostra comunitat educativa, vullga o no vullga, no me vaja amb històries. (*Aplaudiments*)

Vosté té un greu problema, vosté té un greu problema i és que no creu en el que és l'escola inclusiva, compromesa amb la superació de desigualtats. I això el delata contínuament. Jo ja he apuntat algunes coses que ha dit. Mire, a vosté, com a conseller, ¿li pareix lògic que 16 mesos després d'haver entrat en vigor una llei orgànica, com és la d'educació, desconeguem encara, avui, aquí, quin serà el seu calendari d'aplicació en qüestions tan importants com, per exemple, els programes de qualificació professional inicial o sobretot el que és l'adaptació de l'oferta de docents a les noves necessitats legislatives? Durant hora i mitja no m'ha dit absolutament res quan és el més bàsic. Encara més i més greu: en absència d'una memòria econòmica, perquè vostés no la tenen per aplicar la LOU aquí, a la Comunitat Valenciana, diga'm, en lloc de tota esta retafila de xarrador, diga'm vosté quina és la disponibilitat pressupostària que té la seua conselleria per aplicar aquesta llei orgànica a la Comunitat Valenciana.

Segona qüestió. Siga valent i reconeguen d'una vegada per totes que els ha faltat previsió a l'hora de planificar les noves infraestructures escolars a la Comunitat Valenciana. No cal ser docent per a saber que falten centres educatius i persisteixen les aules prefabricades. El senyor Camps, jo li recorde aquí, que es va comprometre a eliminar els barracons en dos cursos, del 2004 a 2006. Estem a 2007 i la realitat és ben diferent. Malgrat el Creaescola 1, el Creaescola 2, el Milloraescola, el Novaescola i tot el que me vullga dir, encara queden per construir centres escolars inclosos en el mapa escolar d'Eduardo Zaplana de l'any 1996. I aquesta és la realitat.

I vosté és el responsable –done's compte del que li dic– de l'existència de molts col·legis on s'ha graduat ja una generació d'alumnes que han cursat tota la primària en barracons, tota la primària. De fet, quan comencen primer de secundària no sabien que era una aula normal. ¿Aquest és el seu llegat i aquesta és la qualitat d'educació que vosté mos vol donar als valencians? (*Aplaudiments*)

Hauríem també de parlar-li, i no tinc el temps que té vosté, de Ciegsa, que l'ha passat de puntetes, l'ha passat de puntetes. Mire, ara fa set anys vostés van crear aquesta empresa de gestió privada, però –alerta!– amb capital públic, per a accelerar el que és la construcció de col·legis i tenir finalitzat el mapa escolar el 2003. La realitat ha estat tremendament diferent. Gestió deficient, irregularitats i anomalies en les contractacions, opacitat en la informació, però sobretot endeutament insostenible.

Li pareix correcte, jo li dic aquí, que la solució a tot aquest desgavell, curs darrere curs, perquè és estructural el tema, siga el trencament i la superació sistemàtica de les ràtios a primària i a secundària. ¿Li pareix a vosté lògic que de forma maliciosa estiguen utilitzant un article de la LOE per a incrementar les ràtios en un 10% en primària i en secundària, quan el que la LOE preveu és que una vegada finalitzat o avançat el curs es puga dur a terme?

Mire, senyor Font de Mora, li faig una pregunta: diga'm per què vosté no vol escolaritzar de forma equitativa, de forma equilibrada l'alumnat immigrant entre els centres públics i els concertats? Vosté me dirà... Ha aparegut un decret, un nou decret d'admissió que no val per a res. Vosté no agafa absolutament cap compromís amb este decret. L'única cosa que diu és que haurà de ser l'escolarització equilibrada i equitativa. Però no es compromet absolutament en res perquè es faça. I és responsabilitat seua que si realment tenim l'11% d'alumnat immigrant a la Comunitat Valenciana, per què han de ser els centres d'educació pública els que absorbisquen el 80% d'aquest alumnat immigrant? Esta és realment l'educació de qualitat que vosté fa? Evidentment no va per ací.

Mire, ¿com puc entendre jo o com ha estat vosté capaç d'estendre els concerts educatius per primera vegada aquí, a esta comunitat, als col·legis privats que imparteixen Batxillerat? Parle vosté amb els centres públics d'Alacant, de Castelló i de València, que actualment estan oferint aquesta etapa educativa postobligatòria i tots li han dit el mateix. Si hi ha suficients places a Batxillerat a l'ensenyament públic, per què vosté ha de detrarre diners públics de l'erari públic per a passar-los a centres de Batxillerat privats concertats? Això no és lògic i no té absolutament cap sentit. I això me fa creure que vosté creu en una doble xarxa de l'educació pública: per una part, la pública pagada per tots, però per l'altra la concertada, pagada també per tots però en benefici d'uns pocs. (*Aplaudiments*)

Mire, en estos dos minuts... –senyor Maluenda, estic parlant jo, després si vol ja parlarem vosté i jo– mire...

La senyora presidenta:

Por favor, señores diputados, les agradecería que no entablaran una conversación de escaño a tribuna.

El senyor Sanmartín Besalduch:

Quants de cursos, senyor Font de Mora, crec que ho ha dit vosté també, quants de cursos tardarem en donar una solució a l'educació infantil de 0 a 3 anys? Mire, vostés van prometre crear 45.000 places, 45.000!, i el que han fet ha estat eliminar els ajuts als ajuntaments amb escoles infantils. Li recorde que solament el 10% dels xiquets de 0 a 3 anys s'escolaritzen als centres públics a la Comunitat Valenciana. La resta solament troba plaça a guarderies privades.

Per exemple, a la ciutat de València, que estem aquí, no existeix oferta pública; solament una escola municipal. Aquesta és la promesa que vostés van fer.

Què passa amb la implantació de la llengua estrangera des de primer de primària? Aquest curs, segons la LOE, hauria d'haver estat el primer a impartir-se hora i mitja setmanal d'anglès per a tots els alumnes de primer i segon curs de primària. Per contra, la realitat ens assenyala que no tots els centres tenen el corresponent professor. Perquè la conselleria, i vosté ho sap, no ha inclòs els nous llocs laborals en el repartiment de places dut a terme durant el passat mes de juliol.

Done's compte, senyor Font de Mora, si aquesta mesura els resulta de difícil aplicació, com se li ocorre a vosté la setmana passada dir que impartirà Educació per a la Ciutadania en anglès? Mire, li dic una cosa: no té vosté una altra forma més *chusquera*, per dir la paraula, de desnaturalitzar una matèria, la finalitat de la qual és simplement fomentar als ciutadans en valors democràtics. Si no vol res més esta assignatura.

Mire, resulta vergonyós i, sobretot, paradoxal a la vegada, que intenten boicotejar una assignatura, els continguts fonamentals de la qual són precisament els valors constitucionals i democràtics que vostés afirmen defendre. (*Aplaudiments*) Done's compte on arriba la seua contradicció inherent amb el seu propi càrrec.

A vosté, li pareix correcte, per exemple, que el servei de menjador escolar subvencionat per la conselleria, el disfrute el 71% de l'alumnat de la privada-concertada i solament el 28% de l'alumnat de la pública? Això, a vosté, li pareix coherent i li pareix un sentit d'educació de qualitat? Què passa amb la provisionalitat i la inestabilitat de les plantilles als centres educatius de la Comunitat Valenciana? Jo no li negaré que s'ha pujat el nombre de docents a la Comunitat Valenciana, però al mateix temps li he de dir que aquestes plantilles tenen un gran grau de provisionalitat i inestabilitat. Mire, el 21% dels professors són interins, el 35% del personal d'administració i serveis és interí i quasi el 60% del personal laboral, quasi el 60% també és interí. Conseqüència...

La senyora presidenta:

Vaya terminando, señor Sanmartín.

El senyor Sanmartín Besalduch:

Sí, sí. Vaig acabant.

Conseqüència de tot això és que ens trobem que este és el seu llegat de nou, que la Comunitat Valenciana, amb la mateixa llei educativa que a la resta de l'estat espanyol, té el dubtós mèrit d'haver incrementat la taxa de fracàs escolar en els darrers cinc anys en 8,2 punts, la que més ha augmentat de tot Espanya. I sàpiga vosté que el fracàs escolar en tots els ensenyaments no universitaris de la Comunitat Valenciana arriba avui –done's compte el que és– a una mitjana del 34% de l'alumnat, cinc punts per damunt de la mitjana estatal i quasi vint per damunt de la mitjana europea.

Acabe i finalitze, senyor conseller, li dic i li assenyale que tindrà en mi total col·laboració no solament com a diputat sinó també com a docent; ara bé, sempre i quan vosté complisca dos coses: en primer lloc, que complisca una cosa tan senzilla i democràtica com és la transparència i la claredat i, sobretot, siga capaç d'anteposar els interessos de la comunitat educativa per damunt de les consignes del Partit Popular.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Té la paraula, en representació del Grup Parlamentari Esquerra Unida-Bloc-Verds-Izquierda Republicana: Compromís, Josep Maria Pañella.

El senyor Pañella Alcàcer:

Ens ha presentat un canvi d'estructura de la conselleria; correcte. Hem vist això. No sé cert si també hi haurà canvis d'objectius i canvis d'actituds, cosa que crec ha quedat prou patent que no.

Mire, vosté mos ha proposat ací, de programes, el pla

valencià d'avaluació, el de prevenció de violència escolar, el pla d'atenció a la diversitat, el de compensació, el pla valencià d'investigació científica i tècnica. I jo li dic que d'acord, anem avant. Anem avant amb la presentació d'estos programes; uns són continuació d'altres i altres són nous, i perfecte. I endavant. Pense que ahí tindrà la col·laboració de tots per a tirar-los... diguem, per a fer-los efectius.

Simplement, sobretot, una atenció en el pla de prevenció de violència escolar, que s'actue revisant-lo continuament d'acord sempre amb allò que és la totalitat de la comunitat educativa, principalment el professorat, els pares de l'alumnat, perquè, lògicament, és complicat, cal acceptar-ho i, per tant, en eixa previsió, en eixa revisió contínua d'acord amb ells, podem fer positiu eixe pas.

No obstant, jo crec que ha faltat ací humilitat en la seua exposició. Ha faltat allò que seria una valoració realista de la situació actual de l'educació. De certa manera, m'ha donat la impressió que estava vosté parlant-nos d'arribar a la lluna i ací els únics coets que tenim són els masclets i, per tant, això ha sigut una bona mascletada, però pense que després d'eixa mascletada, poca cosa més. Tant de bo!

Jo pense que vosté té una visió que vosté considera real, però jo en faré una altra que crec també que és real.

Mire, davant de les dades de construcció, indubtablement, parlant de construcció, hem de parlar dels barracons. Les dades, a mi no me quadren; la capacitat planificadora que vosté ha parlat com a educació de qualitat no me quadra. Vosté reconeix en este moment 934, jo els dic «barracons», vosté «instal·lacions educatives provisionals». Jo dic que això és un eufemisme, quasi una mentida total, perquè ni són educatives, ni són provisionals. Any rere any se'n van... Sí que són instal·lacions. Alguna cosa de veritat diem. Ens reconeix vosté 494 a Alacant, 142 a Castelló i 298 a València; total: 934. No vaig a discutir això; s'admeten eixes. Però el que cal dir és: això es vetlar per l'educació pública? Vosté haurà visitat algun centre, que hi ha fets totalment en barracons... fa pocs dies l'institut número 2, l'IES número 2 de Mutxamel, allí vaig entrar i, sens dubte, la impressió que se té quan s'entra allí per un passadís tot tancat, empresonat entre els barracons, és més d'un camp de concentració que no el d'un centre educatiu. Eixa és la sensació que també tenen els alumnes quan entren allí. Eixa és la sensació que tenen els alumnes. Per cert, que eixe, en concret, jo li recorde –no seria seu, era d'abans– un compromís amb els pares d'eixe institut, quan se va desglossar que entraren obligatòriament venint d'altres, que completarien l'escolaritat allí també amb el Batxillerat i això, este any, quan hem passat, ni s'ha complert ni se'ls ha possibilitat que pogueren considerar... seguir, perdó, en valencià la seua escolarització, cosa que no han pogut fer.

Com deia, això és la circumstància real. Això és el real. I, quin cost tenen eixos barracons? Quin cost tenen que podrien anar, indubtablement, si hagueren fet les previsions oportunes als programes de construccions escolars? Vosté ha dit això. Jo tinc constància que, del mapa escolar de 1996 queden, no massa, però queden construccions per fer.

Vosté a parlat del Creaescola i que al voltant d'un quaranta o quaranta i tant per cent ha dit que estava realitzat. Val, jo tenia menys, però li ho accepte. Això és de l'any, 2004? Estem, per tant, amb un retard important.

El Milloraescola posterior i tot això està en pla de *placifacació*. Jo... Si no és prou això, s'ha parlat de CIEGSA, però no s'ha dit una dada. Indubtablement, CIEGSA, jo pense que tenia dos objectius: un, accelerar les construccions, però l'altre era abaratir el cost. Ni s'han accelerat i el cost avui de les construccions educatives ací, al País Valencià, és el doble que a la resta de l'estat.

Jo crec que sí cal parlar... ahí sí que estem parlant que estem diferenciant totalment, d'una manera indirecta, l'educació pública de la privada, senyor conseller. En la pública estan els barracons; en la privada, no. I això, d'alguna manera no se diu després llibertat d'elecció; és obligació d'elecció per als pares que volen una educació de qualitat. Moltes vegades estan obligats a elegir.

I no s'ha parlat ací de cap relació que pugua haver entre la falta d'inversió que està patent en esta falta de construccions escolars i el fracàs escolar. La culpa, quan parlem de fracàs escolar, la té la LODE, la LOGSE, la LOE, que no s'ha implantat totalment la LOCE... la culpa sempre la tenen els altres. Això és el primer pas per a no donar solució, no reconèixer els problemes que nosaltres tenim. Els problemes de l'educació valenciana estan senzillament ací, dins del País Valencià, dins de les nostres escoles. Ho diuen les xifres.

Senyor conseller, la població entre 18 i 24 anys que no ha completat el segon cycle de l'ESO és del 35,9%, sis punts per dalt de la mitjana de l'estat i més de vint punts per dalt de la mitjana europea. Serà per això que la nostra comunitat no participa en l'informe europeu Pisa negant-se reiteradament a participar en ella, en la redacció d'un informe que, amb tota seguretat, deixaria paleses les deficiències del nostre sistema educatiu? Seria una raó esta per això?

Mire, vosté també ha parlat d'increment del professorat. Jo he de fer una pregunta. Indubtablement, el problema de las ràtios no és un problema en este moment, però vosté mos ha parlat d'uns números que, amb tota seguretat són reals, i mos parla de l'increment de professorat. Però jo vaig a ensenyar-li esta gràfica al senyor conseller. Esta gràfica diu: evolució de professorat i evolució d'alumnat. Sí, és seua, és seua. Este any, precisament, se creuen i el nombre d'alumnat va per dalt del de professorat. Per tant, vull dir, les xifres se barregen, se poden treballar a nivell absolut, a nivell relatiu, en percentatges i tal. I això és una realitat perquè l'he tret de vostés i ací resulta que atenció, com a mínim, toc d'atenció, este curs escolar està invertint la tendència que teníem des de fa molts anys.

Això és una realitat i jo crec que, mire, el fracàs escolar no el tenim per la mala qualitat de les lleis educatives estatals ni tampoc per les autonòmiques. Jo bé crec que les lleis actuals permeten una educació de qualitat. El problema de fons, per citar un exemple, no és amb quantes assignatures se pot promocionar; el problema actual és per què se suspensen eixes assignatures. Eixe és el problema i ahí cal actuar.

I això, jo crec que no ho estem estudiant i me col·loque jo com a docent també. No ho estem estudiant, perquè factors, en poden ser molts, o són segur molts, diversos, des de l'ambient familiar i social a la importància que se li dona al carrer en l'educació, els models dels mitjans audiovisuals, els models de persones que repartixen... fan palesos els mitjans audiovisuals. Ahí, la televisió pública valenciana té una responsabilitat en una implantació de models que no són els millors tampoc, però també l'ambient físic escolar.

Alhora, el que dic, és la cosa que jo li dic de futur; l'interés el marcarà la inversió pública i la inversió pública, la vorem d'ací a quatre dies en els pressupostos, senyor conseller.

Afortunadament, ahí tenim un factor molt positiu, que és l'abnegació del professorat. Ho suporta tot; fa un esforç immens per a donar esta solució a tot. Per tant, això és important que ho tinguem...

Simplement, hi ha un aspecte que no... perquè també és, diria que no és el més important, però sí que aclaria la imatge, aclaria com estem treballant.

Mire, Educació per a la Ciutadania. Si estes deficiències no són prou, ara resulta que anem a desviar l'atenció a altres temes i muntar polèmiques estèrils. Ningú, ningú, senyor

conseller, pot oposar-se a una assignatura que porte per nom Educació per a la Ciutadania, ni pel nom, ni pels continguts. Pel nom, és evident. No crec que ningú s'atrevisca a dir a això que no, però pels continguts, tampoc, perquè eixos continguts tampoc aporten res de nou. Si avui els tenim dins de l'escola i s'estan donant. S'estan donant tots els temes, com a mínim, els temes transversals que se donen en l'apartat de ciències socials junt amb les altres assignatures; s'estan donant. Per tant, ni són el problema els temes ni és el problema el nom. El problema és fer una polèmica i el disfressem dins del Pextri en allò que és l'ensenyament en anglès.

Mire, l'ensenyament cap al trilingüisme... ara diu que el donarà en anglès. Bé, a mi em pareix una broma. De veritat. A mi, me pareix una broma, sobretot perquè això no és més que allò que s'anomena un PIP, un programa d'implantació progressiva, en este cas seria de l'anglès. S'ha fet en valencià, s'ha fet en castellà i la decisió de quines matèries se donen en una llengua o en altra són el claustre del professorat en el consell escolar, dins del consell escolar, lògicament amb la supervisió de la inspecció, aquells que ho han fet. Mai se li ha dit a ningú quines assignatures han de donar en un pla d'implantació progressiva en una llengua o en una altra, perquè això depèn del lloc on està i aixina s'ha fet.

Per tant, jo li diria que això..., no entrem en eixa polèmica perquè si no, mire, és una qüestió que no l'entenc; per a entendre-la hem de fer plantejaments que no correspondria fer en la Conselleria d'Educació.

Mire, he sentit moltes coses. Ara, jo vaig sentir en esta broma, i se sent, que si vostés proposen que l'Educació per a la Ciutadania siga en anglès, que uns altres proposaran que siga la religió en anglès. Això... En tot cas, si volen fer gràcia, direm que la religió, que la donen en llatí, que seria més propi, no? Seria més propi i fariem la llengua de l'imperi romà la portariem... Al final, tornariem als orígens i fins i tot de la nostra llengua, el valencià, que és una llengua romànica i, per tant, estariem ahí.

Però jo pense que s'ha de ser més seriosos. Jo pense que s'ha de ser més seriosos i algú me dirà: «I, per què ho dius?». Bé, doncs hi ha dos formes de dir-ho. Jo crec que vostés ho han dit seriosament i jo ho he dit, òbviament, i fotent-me -i disculpen l'expressió- d'esta situació.

També ha donat xifres de l'ensenyament en valencià, senyor conseller. Seran reals, però jo no les veig aixina. Hi ha una paralització del creixement de l'ensenyament en valencià. Hi ha un deteriorament general de l'escola pública en afavoriment de l'escola privada. Eixa doble xarxa escolar, on en una sí que se fa un ensenyament en valencià i, en l'altra, molt poquet.

La realitat és que l'ensenyament en valencià en este moment...

La senyora presidenta:

Vaya terminando, señor Pañella.

El senyor Pañella Alcàcer:

...-de seguida, senyora presidenta-, està arribant al 23,25% de l'alumnat. Res més; dos de cada deu poden estudiar en valencià.

Hi ha una paralització del creixement; hi ha una tendència, com he dit, a una doble xarxa educativa, una en castellà, l'altra en valencià. La distribució territorial, senyor conseller, és diferent, lògicament depèn d'on mirem. A Castelló és el 82%, a València 68, Alacant 42. En este moment hi ha una problema, a més, que és la falta de possibilitat de continuïtat de l'ensenyament en valencià. Quan un acaba la pri-

mària i secundària obligatòria, passa als batxillerats. Cada vegada és un dels problemes... i en la universitat encara molt més. I, per tant, eixa és la situació.

Jo li demanaria, senyor conseller... que és veritat, hi ha dos tendència en el meu discurs: una de recolzament, indubtablement. Els nous programes que vosté ha presentat ací, endavant i amb la col·laboració de tots. Però jo pense que per a garantir l'èxit només hi ha una possibilitat, senyor conseller: siguem realistes amb la situació actual. La situació actual és la que hi ha. La gran inversió que demane en este moment, les construccions escolars, s'han de vore reflectides en el nou pressupost.

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señor Pañella.

El senyor Pañella Alcàcer:

Moltes gràcies, senyora presidenta. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Té la paraula la representant del Grup Parlamentari Popular, senyora Barrieras.

La senyora Barrieras Mombrú:

Moltes gràcies, excel·lent senyora presidenta.
Molt excel·lent senyora presidenta.
Senyora consellera.

Felicitacions, senyor conseller. Encert del president Camps de seguir amb el seu fixatge, després de vore el treball realitzat en esta conselleria en l'anterior legislatura, que sumat al de tot el govern del Partit Popular –jo li diria que tots i totes superconsellers i superconselleres– ha propiciat que els ciutadans seguisquen confiant en nosaltres (*aplaudiments*) per a regir els destins de la nostra comunitat, amb un entrenador d'excepció, com és el president Camps, que el dia 27 de maig ens va portar a tot l'equip i a tota l'afició a tindre els millors resultats de tota la democràcia. (*Aplaudiments*)

És un honor per a mi intervindre en nom del Grup Parlamentari Popular per a parlar d'un tema tan important per a la societat com és l'educació. I per a parlar d'ella, hem de ressaltar el gran canvi en el panorama educatiu, un canvi que jo m'atreviria a dir que ha sigut espectacular.

Fent ús de la nostra memòria, eixa famosa memòria històrica que per a alguns és molt selectiva, només s'enrecorden del que els interessa... En canvi, s'obliden, tal vegada, dels seus anys de govern, s'obliden que es van presentar a unes eleccions generals amb un programa, que també han oblidat que s'ha de complir i que per oblidar, fins i tot s'han oblidat de tindre en la pàgina web del partit, no siga que algú el lligga i veja els incompliments del senyor Zapatero. (*Aplaudiments*)

Però com li dia, senyor conseller, hauríem de recordar com la LOGSE –que és de l'any 1990, del govern socialista, llei que va nàixer morta per no tindre una llei de finançament que l'acompanyara– va ser l'inici d'una mort ja anunciada per a la qualitat de l'educació, que es va intentar solucionar amb una nova llei, després d'haver comprovat el fracàs de la LOGSE, aprovant en el Congrés la LOCE, després de molts estudis, senyor conseller. Però, clar, va arribar el tarannà Zapatero, *el*

que nos hace ir diez hacia atrás y una hacia delante, y a golpe de decretazo, es va carregar esta llei per a aprovar la LOE, que el primer que va perdre, senyor conseller, va ser la «q» de qualitat. És el fidel reflex de la mateixa educació: educació sense qualitat. El mateix que amb el pla hidrològic, que a colps de decret, està intentant dur a Espanya a la *champions* diu, el president Zapatero diu que a la *champions*. Jo m'atreviria a dir que ens està baixant a tercera regional. Però no es el mateix, no és el mateix que la manera de treballar amb eixe diàleg amb el sector educatiu pel qual es caracteritza la seua conselleria i tot el nostre govern.

L'esforç realitzat pel govern del Partit Popular, que quan va accedir al d'esta comunitat en l'any 1995 no hi havia ni tan sols mapa escolar, que és un document indispensable per a poder dur endavant eixa llei... I parlem de previsió en esta trona? Parlem de previsió? A partir d'ahí, vosté què vol que li conte que no sàpia. Vol que li conte alguna cosa que no sàpia? Jo crec que no.

Repasant estos anys del govern, arribem a este curs, arribem a este curs on 733.225 alumnes han iniciat el curs sense incidències greus, comptant amb quasi 50.000 professors, quasi 16.000 més que en l'any 1995 –això és esforç, senyor conseller–, passant d'una ràtio en infantil de 21 a 16 –no ens en recordàvem a la millor–, i en primària de 17 a 12. I en secundària i en nivells no obligatoris, de 14 a 9. Això és treball, senyor conseller, treball del nostre govern.

Ensenyament en valencià. Com molt bé vosté ha dit, més de 3.000 línies en 1.039 centres que atenen 182.000 alumnes. Això vol dir 118.400 més que en l'any 1995. I parlen que no hi ha ensenyament en valencià? És de ser una miqueta atrevits. Però cada u fa el que fa i aixina els hi va en la vida. (*Aplaudiments*)

En el nostre mapa escolar s'havien previst 445 actuacions, més les 424 del pla Creaescola, n'hi hauran 869 centres entre nous i ampliacions, amb un total de 3.221 milions d'euros d'inversió –en pessetes, ja no ho sé perquè em perdria–, el que ha permès que la nostra comunitat siga l'autonomia a nivell nacional amb les instal·lacions educatives més modernes i preparades. I sens oblidar-me de les aules prefabricades, eh?, tan mal parlades i dites per alguns «barracons», que compten amb tot el necessari per a impartir educació de qualitat. Cal dir que només hi ha un 2,86% del total d'aules del sistema, que quan sentim parlar, pareix que estan tots en aules prefabricades. No, senyor. 2,86. Que només afecten el 2,82 de l'alumnat. Si anàrem a altres comunitats, senyor conseller, per exemple, Catalunya o Andalusia, voríem que van augmentant, el tant per cent és molt més elevat que ací. Ara, allí, estic convençuda, senyor conseller, que allí els diuen «aules», allí els diuen «aules», perquè, clar, és que allí el govern és del Partit Socialista o Esquerra Republicana de Catalunya, bé, del tripartit eixe. (*Aplaudiments*) I allí són aules, ací són barracons. Eixa és la diferència, eixa és la diferència.

Després de repassar els avanços que ha tingut la nostra educació, gràcies al Partit Popular, ens queda ressaltar algunes actuacions que ha comentat en la seua compareixença. Ens pareix una magnífica actuació el Pla d'extensió del trilingüisme. Les nostres dos llengües oficials i una llengua estrangera, majorment l'anglès. *I understand*, però molt poquet, senyor conseller, molt poquet, perquè no vaig poder estudiar l'anglès com els nostres alumnes d'ara, gràcies al Partit Popular. Però, bé, aprofitant això, vull donar-li l'enhonorabona al president Camps per la decisió d'ensenyar educació per a la ciutadania en anglès, tal com va dir la ministra d'educació, senyora Cabrera. I ho llig: «Es perfectamente correcto impartir la asignatura en inglés, como una medi-

da dentro de la mejora del aprendizaje de ese idioma.» Que no és el mateix que hem sentit del Partit Socialista del País Valencià que qualifica la proposta de frívola i impròpia. *(Aplaudiments)* Per l'amor de Déu! Impropri diria jo que són els continus desencontres que hi ha entre el Partit Socialista i el Partit Socialista del País Valencià. On està la seua credibilitat, senyor conseller? No ho sé, la buscarem, la buscarem, que a la millor algun dia la trobem.

Però ahí està la diferència. Nosaltres a treballar i a seguir guanyant lligues, senyor conseller, perquè aixina es guanyen totes les lligues des de l'any 1995. No com en el Govern d'Espanya, com li dia, que sí que ens farà campions, ens farà campions mundials en mala educació. Estem dels últims en índex de qualitat, dels últims. I per a arreglar-ho, per arreglar-ho, ara deixarem passar el curs amb quatre suspensos, i aixina cada vegada anirem a més, per a poder ser campions mundials. I a més, utilitzem el nostre temps per a adoctrinar els fills. Però, bé, aixina passarem, amb un miqueta de sort, del lloc 26 de fracàs escolar al número 30, que seria l'últim, que és el que ens propiciarà les polítiques del senyor Zapatero.

Però, bé, anem a parlar del que vosté ha dit com a novetat, el Pla valencià d'avaluació, el pla Previ que ja el teníem, però que és necessari per a previndre eixa violència escolar. I de gran encert considerem el decret de drets i obligacions i responsabilitats per a millorar i potenciar la figura del professor, el programa d'acollida al sistema educatiu per a alumnat estranger. I vosté ha dit la quantitat d'alumnes que tenim, que és un augment del 13%, i que n'hi ha 1.021 professors, amb una inversió, com vosté ha dit, de 427,51 milions d'euros. I després alguns s'omplin la boca, s'omplin la boca. I s'ha de dir, s'ha de dir que només són 13,8 del ministeri, 96% de la nostra comunitat, 96,7, eixe 0,7% també és important en eixes quantitats.

Gratuïtat de llibres de text. Ja estan disfrutant els nostres valencians i valencianes d'esta mesura, quasi 100.000 alumnes, que junt amb les altres ajudes, beneficiaran 460.000 alumnes. Necessària, diria jo, la pròxima elaboració de la llei d'educació valenciana.

Quant a l'apartat de ciència, els dos instruments nous que vosté ha presentat, la fundació específica per a la gestió dels recursos humans, d'investigació i la ret de parcs científics en les universitats valencianes, junt amb un pla per a incrementar la nostra investigació científica i tècnica, és una aposta clara perquè en el pla de dotació d'equips d'investigació singulars i la llei de coordinació del sistema de ciència i innovació, junt amb l'Institut Valencià d'Investigació Energètica, seran el marc necessari per a comptar amb un gran sistema d'investigació i un gran planter d'investigadors.

Per a finalitzar, senyor conseller, donar un aplaudiment a les seues propostes de l'agència valenciana i prospectiva, del primer pla universitari valencià, demanda del sector, igual que l'anunci d'un nou pla plurianual de finançament, amb revisió retributiva del personal universitari. Quant a ensenyaments artístics, la futura llei d'ordenació de centres superiors d'ensenyaments artístics, amb la creació de l'institut superior de la Comunitat Valenciana.

Esperem també amb impaciència la llei del sistema de títols i acreditacions pròpies de la Comunitat Valenciana, que junt amb la llei d'educació, seran lleis que permetran, dins d'eixe marc legal a què vosté es referia, i en ús de la nostra pròpia autonomia, que es puguen organitzar molt millor els elements del sistema educatiu.

Jo diria que és esperançador, senyor conseller, el futur de la seua conselleria, amb tantes i tantes propostes que tan bé vosté ens ha relatat, i superant, sense dubte, sense dubte, els greuges comparatius als quals ja ens té tan acostumats el

govern del senyor Zapatero, però que amb nosaltres no podran, senyor conseller.

Per a finalitzar, per a finalitzar, jo li diria des d'esta trona i en nom del meu grup, del Grup Parlamentari Popular, que tinga els millors èxits en esta legislatura, amb els peus en terra, senyor conseller, com sempre han tingut tots els del PP, els peus en terra per a vore els problemes de la nostra comunitat. I com sempre, amb els interessos educatius davant de qualsevol altre interés de no sé quines persones, però, evidentment, no mai del Partit Popular.

Per tant, senyoria, en paraules del president Camps, diria que «la educación está al servicio de los ciudadanos, porque es un elemento fundamental y básico para entender el desarrollo, prosperidad y competitividad de nuestras sociedades». Ànim, senyor conseller, i molt bona legislatura!

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora presidenta:

Moltes gràcies.... *(Veus i aplaudiments)* Moltes gràcies, senyora Barrieras.

Té la paraula el conseller d'Educació.

El senyor conseller d'Educació:

Muchas gracias, señora presidenta.

Señorías.

En primer lugar, muchas gracias, señora Barrieras, por sus deseos. Y no le quepa a usted duda de que haremos dentro de la limitación de nuestras posibilidades —no soy ni mucho menos un superconseller, solo mido 1,68—... Una vez en unas elecciones me sacaron subido a una caja de cervezas para poder llegar a los micrófonos. En modo alguno superconseller, ni en lo físico ni en lo moral. Una cosa más bien de ir por casa. Pero pondremos todo lo que haga falta para que, efectivamente, lo que nos importa, que son los resultados educativos en nuestra comunidad, lleguen a buen término.

El señor Sanmartín ha acabado su intervención con una oferta de mano tendida, pero, claro, la ha empezado con un mamporro. Y, claro, una cosa neutraliza a la otra. Y en estos momentos no sé con qué carta quedarme. La impresión es que a lo largo de la intervención ha parecido usted más «Adolf» que Sanmartín. *(Rialles i aplaudiments)* Pero con todo y con eso, no me extraña, quiero decirle que no me extraña porque le vi verlo todo negro en materia de medio ambiente y ahora lo veo verlo todo negro en materia de educación. Supongo que cuando en el futuro le encarguen otra área, lo seguirá viendo todo negro.

Pero, claro, el problema no es que lo vean ustedes todo negro, es que lo vea el pueblo valenciano. Y el pueblo valenciano, evidentemente, no tiene esa visión, y creo que ustedes no han aprendido nada de lo que ha sucedido en los últimos meses en la Comunidad Valenciana, no han aprendido nada. *(Aplaudiments)* Porque entre otras cosas, digo yo, si a mí me hubieran metido... fuera un jugador de fútbol y me hubieran metido un cinco a cero, como nos metió el otro día el Madrid al Villarreal, me abstendría de darle lecciones magistrales al entrenador del otro equipo, y usted ha pretendido darnos alguna lección magistral. Incluso ha llegado a dudar de mi capacidad docente. ¡Hombre!, yo no sé si sabe usted que soy profesor titular de universidad, modestamente. *(Veus)* A més, a més.

Pero, independientemente de estas consideraciones, y lo importante es que no he oído de usted ni una sola propuesta. Solo he oído una serie de críticas acerbas, ni una sola propuesta. Y lo que es más grave, quizá porque no pertenece

usted al mismo cuerpo que yo, ha olvidado –espero que ahora diga algo– de toda la parte de ciencia, investigación y universidad. No he oído nada. Porque, claro, no salimos de los barracones... Por cierto, efectivamente, los llaman «aulas» en Cataluña y «caracolas» en Andalucía. No sé por qué Chaves les llama «caracolas», quizá porque suene mejor que lo que ustedes dicen por aquí. Porque seguramente, Chaves y Montilla saben que sus exageraciones sobre las instalaciones prefabricadas son eso, exageraciones. Bien es verdad que a todo el mundo nos gustaría tener instalaciones definitivas, pero tiene usted que tener en cuenta lo que está sucediendo aquí, como está sucediendo en otras comunidades autónomas en general, en Madrid, en Andalucía, en Cataluña, en Baleares, en Murcia y aquí, y es que tenemos lo que tenemos.

Fíjese usted, si nosotros tenemos que escolarizar a un número solo con los que han entrado nuevos este año, nosotros necesitamos para solo los que han entrado este año 375 unidades, lo que para una estructura de un colegio promedio son 21 colegios nuevos. Fíjense ustedes, solo para los alumnos que se han incorporado nuevos a lo largo del último curso académico. Además, tenga usted en cuenta la dificultad que existe a la hora de planificar, porque tanto usted como el señor Pañella –que, por cierto, también es del gremio, y que agradezco muchísimo el tono de su intervención, que realmente ha sido *com cal* en estos casos–, yo diría que los dos están muy metidos en el sistema y conocen perfectamente cómo está esto, y saben perfectamente que los alumnos, en este momento, en esta coyuntura histórica de España, vienen en el número que quieren, cuando quieren y donde quieren.

Es decir, la dificultad de planificación en la época en que nos encontramos en esta comunidad, como en las otras –de ahí que en todas exista una problemática parecida–, es que se incorporan los alumnos a lo largo de todo el curso, se incorporan en edades distintas y, por tanto, en tramos educativos distintos, y se incorporan en los lugares que físicamente ellos quieren incorporarse, sus familias tienen que incorporarse. Por lo tanto, ese es un problema importante que dificulta la planificación, la dificulta pero no la impide, si uno tiene ánimo de hacer lo que debe hacer.

Y yo les he indicado a ustedes, señor Sanmartín y señor Pañella, les he indicado a ustedes en mi intervención, que lamento si ha sido larga, pero creo que ha sido larga porque tengo mucho respeto a la cámara y me hubiera parecido que competencias como estas, que son unas competencias... Yo tengo que hablar un poco de todo, porque es que, si no, luego me dirán que me he dejado tal o cual cosa, y por respeto a ustedes he hecho una intervención quizá excesivamente larga, pero siempre con el ánimo de que fuera lo más ilustrativa posible.

Pues, les digo que en este afán de querer avanzar sobre las posibilidades, nosotros avanzamos... El señor Pañella se equivocaba, creo, cuando decía que hemos ejecutado solo muy poca parte del plan Creascola, que es del 1994. No, no. Estamos ejecutando, como yo le he dicho, una serie de actuaciones muy importantes. En este momento le he dicho que son 107 las que están ya en últimas fases de actuación. 107... fíjese usted, de las que están en la última fase, pero ya puestas en marcha en otros procesos llevamos más de doscientas, ¡más de doscientas!

Lo que pasa es que, claro, cuando se va revisando el plan, van aumentando el número de actuaciones y el porcentaje va bajando. Ahora hablamos de que estamos actuando, terminando ya, 107 actuaciones, pero hablamos de 107 actuaciones con un cuarenta y tantos por ciento, porque son las que estamos terminando ahora, no respecto al número que hici-

mos, los números que hicimos en el año 2004, sino el porcentaje va referido al estatus actual del plan. Si usted hace cuentas, pues, si se da cuenta que estamos acabando casi 107 y actuando sobre doscientas y pico y empezamos con 225, en realidad estamos actuando casi, sobre todo el plan, como lo enunció el presidente cuando empezó. Lo que pasa es que estamos actuando sobre la mitad del plan, que lo tenemos ahora, para el 2013.

De manera que eso son formas de ver las cosas, y yo ahí tampoco quiero entrar excesivamente. Lo que sí digo es que es verdad que existen instalaciones educativas provisionales, pero tenga usted en cuenta también que nosotros mantenemos unas ratios muy razonables. Mantenemos unas ratios superrazonables, porque frente a todo este aumento de la población escolar, nosotros seguimos manteniendo, por ejemplo, en este momento, en la pública, en el segundo ciclo de infantil, tenemos 16 alumnos por profesor; en primaria, 11,4; y en institutos el 10,2.

Si dijese usted, en el 1995 eran, donde nosotros tenemos 16, entonces había 21, donde nosotros tenemos 11, entonces había 17, y donde nosotros tenemos 10, entonces había 14. O sea, estaban las ratios mucho más cargadas. Yo siempre digo lo mismo: usted que ha dado clase, ya me dirá usted en el año 1994, si daba clase, los ratios que tenía. Pues, tenía unas ratios mucho peor que ahora.

¿Ratios de alumno por unidad en la pública? Pues, lo mismo, tenemos ratios en el entorno de 20 en infantil, en primaria, y de 23 en institutos. Alumno por unidad. Entonces, eso son ratios, que, como siempre, es estadística. Quiero decir, que habrá casos en que esa ratio será excelentemente buena, por ejemplo, en zonas rurales, y habrá zonas urbanas en que, lógicamente esa ratio se sobrepasará. Pero eso lo sabe usted y lo sabe todo el mundo y, además, es que eso es así.

A mí me parece que las cosas hay que enfocarlas con cierto sentido y, cuando proceda, yo creo que era otro momento el hablar... Hubiera sido importante el hablar del fondo de la cuestión. Tanto uno como otro han entrado... El señor Sanmartín, muy incidentalmente, en el fondo de la cuestión educativa. Y el señor Pañella ha dicho que hay un problema de fondo, que no depende tanto de las circunstancias externas como de qué está pasando en el propio sistema educativo. Ese análisis le faltó al gobierno Zapatero cuando afrontó la LOE. Ese análisis le faltó. Y le faltó educación para la ciudadanía, porque, mire usted, la primera lección de educación para la ciudadanía es pactar, pactar las leyes educativas, y no se pactaron. Y las leyes educativas son algo más...

Es decir, hay que ser... Usted ha dicho, «abandone las posturas partidistas», señor Sanmartín. Pues, es lo que le diría yo, abandone las posturas partidistas. (*Veus*) Eso es la realidad. ¿Que yo no creo en la escuela inclusiva? Bien, la escuela inclusiva, habrá que estudiarle sus problemas. Claro que tiene una razón de ser muy importante, que contribuye a la democratización del sistema educativo, pero también tiene sus problemas, y usted me ha dicho esa cuestión, y hay que estudiar los problemas como hay que estudiar, y se los están planteando en países de creencias ideológicas parecidas a la suya, por ejemplo, en Inglaterra: los socialdemócratas ingleses, llamados también laboristas, hace tiempo que se han planteado la aplicación de sistemas de inclusión como tal sin mecanismos correctores. Y en otros países, también. Sarkozy lo decía hace muy poco con una frase que creo que es muy significativa: hay algunos que optan por, en vez de dar el máximo a cada uno, dar el mínimo a todos... En vez de dar el máximo a cada uno, dar el mínimo a todos. Y hay que procurar dar el máximo a todos... y cada uno.

Y ese es el gran drama y la gran apuesta y el gran reto de los sistemas educativos. Ese es el momento clave en el que tenemos que reflexionar todos, y nos tenemos que dejar los partidistas, de partidismo, los sindicalistas, de sindicalismo, los ideólogos, de ideologías, e ir todos conformando con buena voluntad unos criterios comunes, porque nos jugamos algo muy importante para el futuro de todos, que es la educación, nada más y nada menos.

Porque todo lo que produce los temas de fracaso escolar, y luego, en mi segunda intervención, si procede, les daré algunos datos, proviene de ahí. Y ha habido un dato muy significativo, muy significativo y absolutamente ejemplificador de lo que es la postura del gobierno actual, que es que la ministra ha decidido, en lugar de arreglar la cuestión del Bachillerato a través de un replanteamiento de las enseñanzas secundaria obligatoria y de la infantil, para ver cómo llega la gente al Bachillerato, lo que ha hecho ha sido maquillar, intentar maquillar una estadística, permitiendo que se pase de curso con mayor facilidad, en lugar de ver las causas profundas de por qué se llega a esos niveles de insatisfacción y de desajuste. Eso es la realidad. (*Aplaudiments*)

Y creo que ese debate lo debiéramos propiciar incluso en el seno interno de los partidos. Yo sé que algún colega suyo de partido, que tiene relación con las altas instancias ministeriales también va a ver a ex ministros ingleses de educación y también coge ideas de ex ministros laboristas que lo que pretenden es modificar el sistema para mejorar, y la mejora debe hacerse entre todos. Actitudes como la suya en esta tribuna hoy aquí, creo que favorecen poco a un diálogo constructivo que usted ha dicho pretender en la última frase de su intervención.

El tema de los conciertos educativos. Mire, yo no es que crea ni en la privada ni en la pública ni deje de creer en la privada y en la pública, yo creo firmemente en la Constitución. El problema es si usted cree. Yo creo, pero ¿usted cree de verdad que las familias tienen derecho a elegir centro y sistema? ¿Cree usted? (*Aplaudiments*) ¿Cree usted de verdad que las familias tienen derecho a elegir el modelo educativo que sus hijos tienen que tener? ¿Cree usted que tienen derecho? Eso me vale también para la educación para la ciudadanía, porque el problema de la educación para la ciudadanía, no se engañen, todos podemos estar de acuerdo en que se expliquen los grandes principios constitucionales. El problema es cuando se entra en el adoctrinamiento y en la formación de la moral interior de las personas. (*Veus i aplaudiments*)

A mí no me gustaría, por ejemplo, que usted, pensando lo que piensa y hablando lo que habla, le hubiera dado clase a mis hijos de determinadas (*veus*) cosas, de determinadas cosas, y les hubiera estado usted explicando, por ejemplo, que el capitalismo es horrible, que si su padre tiene mucho dinero, hay que colgarlo por los pies, (*veus*) y todas estas cosas. (*Veus i aplaudiments*)

Obviamente, estoy planteando una exageración, para que se me entienda. (*Veus*) Pero ustedes me entienden, ustedes me entienden, porque so capa de esa asignatura, lógicamente, se puede producir una adoctrinación manifiesta. De hecho, ya les he puesto en esta tribuna alguna vez algún ejemplo, y esto linda más con la ideología del señor Pañella de lo que les explicaban a mis hijos, y no hacía falta Educación para la Ciudadanía, explicándoles historia, a mis hijos, en un colegio de Villarreal en el año 1988. Vino mi hijo asustado, veníamos de Canarias, y dice: «Papá, me han dicho en el colegio que han venido unos, que vinieron un día

unos que se llamaban “castellanos” y nos arrancaron la lengua». (*Rialles*) Y yo dije: «¡Malo!» Entonces, cogí un libro de Vicens y Vives, que era el que había dado yo en mis tiempos, y le dije, «mira, tú te lees esto, y luego, en el examen pones eso de la lengua y de los castellanos, no vaya a ser que te joroben...». Ese tipo de cosas es el que debe evitarse en la educación, ese tipo de cosas es al que puede dar pie una educación para la ciudadanía, porque en la intimidación de una aula y con la autonomía profesoral, ya me explicarán ustedes, de este lado de la bancada para allá, incluso para ustedes, fíjense, de este lado para acá, lo que se pueden explicar cruzadamente. ¡Claro!

Es decir, entramos en una dinámica ¡tremenda! Y hay cosas que yo prefiero explicarle a mi hijo, yo, y sobre todo, (*veus*) en fin, conservando una esfera de intimidación que no me tiene que invadir el estado para nada. (*Veus*) Porque el estado tiene unos límites. (*Aplaudiments*)

Ya digo, y no quiero con estoirme más allá en la polémica. En cuanto al inglés, pues, ya se lo ha dicho muy bien mi compañera de partido, la señora Barreras. Yo le rogaría que llamase por teléfono a la ministra y se pusieran de acuerdo, porque... Bueno, y además, si puede llamar al secretario general de la OCDE, que también estaba encantado con la medida, pues, también lo llama y luego vuelve y me dice que es una frivolidad o que eso es una tontería o cualquier cosa. Yo creo que si se llega a dar, porque ya le hemos dicho por activa y por pasiva que no creemos que se llegue a dar, porque está vinculado a lo que está vinculado, por tanto, no se va a dar, entonces, (*rialles*) si se llegara a dar... Ese «ja, ja» lo he oído yo hace unos meses, ¿eh? Ese «ja, ja» lo he oído yo. (*Aplaudiments*)

Es que empieza uno con «ja, ja» y luego pasa lo que pasa. (*Veus*) De manera que esa es la cuestión. Por lo tanto, vayamos a lo esencial, vayamos a lo importante, vayamos a ver... Oiga, ¡pongámonos de acuerdo! La primera lección, Educación para la Ciudadanía: ponerse de acuerdo toda España en Educación para la Ciudadanía. Si haces tú el primer paso, lo das, te olvidas del otro, ¿qué educación para la ciudadanía estás tú inculcando en la población? Le estás lanzando a la juventud mensajes diciendo: «Aquí, el que tiene el gobierno hace lo que le da la gana», y eso no puede ser. (*Veus*) No ha sido nunca, no puede ser, ¡no puede ser!, hay que ser menos socialistas y más demócratas, a ver si eso es posible. (*Veus i aplaudiments*)

El inglés, por otra parte, no tengo noticias de que haya ningún problema en su implantación. No tengo ningún problema. Como tampoco sé que haya ninguna ocultación del planteamiento de la LOGSE, que lo hemos hecho público en la *conselleria*, por activa y por pasiva, ¡por activa y por pasiva!

Y usted sigue con CIEGSA, pero si con eso..., ¡vamos es increíble! Pues CIEGSA es la que entre otras cosas ha hecho más de 400 colegios en la Comunidad Valenciana, (*veus*) entre otras cosas, CIEGSA. Por eso lo hemos podido hacer, porque hemos tenido que hacer un mecanismo más ágil para construir. Por cierto, le digo... también le digo que vamos a continuar con el mismo ritmo, incrementando el ritmo de construcción, y eso es posible haciendo mecanismos ágiles. CIEGSA es un mecanismo ágil de construcción de centros educativos públicos, ¿y tiene déficit? ¡Hombre!, claro que tiene déficit. Si cada colegio que hace de primaria, luego se lo regala al ayuntamiento, ya me dirá usted el negocio que tiene que hacer CIEGSA. (*Veus*) ¡A ver!, pues se descapitaliza... (*aplaudiments*) ¿O no? Cada colegio de primaria que hace CIEGSA lo cede patrimonialmente después al ayunta-

miento. (*Veus*) ¿Cómo que no es verdad? Bueno, venga, pues doctores tiene la iglesia, bien.

En la estabilidad de las plantillas, se ha hablado aquí por usted, la estabilidad de las plantillas, bien, se va mejorando la estabilidad de las plantillas. De hecho en las últimas oposiciones que ha habido y en las penúltimas, por encima del 75% u 80% han sido interinos, los han logrado sacar las oposiciones; y por tanto, hay un —digamos— un camino claro para estabilizar las plantillas. Pero, ¡jojo!, una cosa es estabilizarlas y otra coagularlas. Sí, porque es que a veces no coinciden, las intenciones corporativas no coinciden con las de toda la ciudadanía. Yo, por ejemplo, he vivido una época en que después de mí... el diluvio, es decir, yo entré de los últimos en... —digamos— en la gran «plétora médica» que se produjo en los últimos hospitales, claro, cubrimos todas las plantillas gente, que entonces teníamos 27 y 28 años, y se han pasado décadas sin que las plazas se vuelven a cubrir, no cubramos todas las plazas todas las veces, porque si no estamos condenando a las generaciones futuras. Por tanto, manejemos este tema pensando en los que están en el sistema y en los que pueden estar en el sistema. (*Aplaudiments*)

Al final de toda esta cuestión, a pesar de todo, mire, yo me quedo con su última frase, de verdad, me quedo con su última frase, si de verdad quiere que hablemos, hablaremos; ahora, transparencia la que usted quiera, lo que usted quiera. Está usted invitado, como estaba la anterior portavoz de educación, a venir a todos los centros que yo inaugure a lo largo de esta legislatura, que de aquí a diciembre, creo que van a ser, en torno de 41. Entonces, está usted invitado, si tiene usted agenda, pues viene y me acompaña, y verá usted como a parte de instalaciones prefabricadas hay otras cosas, porque ya le ha dicho muy bien también mi compañera, que las prefabricadas son el 2,8%.

Yo, señor Pañella, le voy a decir una cosa, he echado de menos y más viniendo de usted, un partido valenciano y valencianista como ustedes se definen, he echado de menos esa reivindicación al gobierno de Zapatero de más fondos para la Comunidad Valenciana, lo he echado de menos, de verdad; me ha extrañado, porque de verdad cuando uno ve lo que nos cuesta todo esto, con el esfuerzo que tenemos que hacer, siendo una comunidad que está sufriendo unas circunstancias muy peculiares y que las está afrontando con éxito y que, además, está actuando en políticas de integración con éxito, porque es que aquí viene muchísima gente y se la atiende muy bien, tanto en el aspecto sanitario, como en el aspecto educativo. Me hubiera gustado que usted nos hubiera echado un cuarto a espaldas ahí, y hubiera dicho: «¡Hombre!, Zapatero.» Porque claro, yo de los socialistas no digo nada; vamos, si a Zapatero mañana se le ocurre decir que los valencianos comamos una vez al día para que los andaluces coman cuatro y los catalanes cinco, los socialistas dicen que: «¡Que viva la dieta, viva la dieta!» (*Aplaudiments*)

Pero de ustedes no, de ustedes no, porque no tienen ninguna ligazón gubernamental. Yo no sé si eso responde a una omisión o no, pero yo creo que aquí, si todos, si todos en esta cámara nos levantáramos un día y dijéramos: «Ya está bien.» Fíjese lo que le digo, nos iría mejor a todos, ¡qué paradoja! Desde luego a ustedes, señores socialistas, les iría mejor.

Muchas gracias, señorías.

La senyora presidenta:

Per a la rèplica, té la paraula el senyor Sanmartín.

El senyor Sanmartín Besalduch:

Gràcies, presidenta.

Senyor Font de Mora, he agarrat moltes anotacions. Jo no he entrat a desqualificar-lo a vosté per un tema d'estatura, allò de la caixeta i tal... Únicament, pense que a vosté no li agradaria que jo li digués que per estatura i mal cap es pareix, per exemple, a Vladímir Iliix Uliànov Lenin, no? li ho dic jo perquè vosté allò d'Adolf... Adolf Hitler.

Mire, la cosa és més seriosa, vosté allò d'Adolf (*veus*)... Sí, sí, allò d'Adolf, mire, vosté com pot dir o com pot insinuar el que ha insinuat, si és el que va dissoldre una sessió de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua per a no aprovar un informe de normalització lingüística? Això és un cop d'estat, primera. Com pot insinuar el que ha insinuat, si antedemocràtic és boicotejar una assignatura, que l'únic que pretén és fomentar els valors democràtics i constitucionals? Senyor Font de Mora, no està bé, no està bé, no està bé que vosté diga el que ha dit.

Mire, a banda, no té credibilitat, perquè a penes fa... —és una llàstima que m'ho he lleixat— la seua intervenció de fa any i mig, quan va substituir al conseller Esteban González Pons, parlava textualment que el seu objectiu, la legislatura passada, era crear una escola inclusiva compromesa amb la solidaritat i compensadora de desigualtats. No li puc citar la pàgina i l'hora que ho va dir, perquè m'ho he lleixat dalt. Per tant, ara me diu, any i mig després, tot el contrari, que ja no creu en una escola inclusiva. Ja li he dit que els seus silencis premeditats el delaten, per exemple, este que li dic.

Tercera qüestió, li contesto, CIEGSA. Home! ara resulta que vosté se fa el *pavo real* aquí en el tema d'una empresa pública de gestió privada, quan hauria de ser un exemple de transparència i eficàcia i honradesa, i surt contínuament als mitjans de comunicació amb temes, amb temes tremendament farragosos i obscurs. Mire, no és culpa meua, senyor Maluenda, per tant, quan jo parlo calle, perquè contínuament està... (*Aplaudiments*)

La darrera auditoria externa, mire, la darrera auditoria externa avalada per la mateixa intervenció de La Generalitat, fa molt poc temps, revela clarament, clarament que de l'exercici auditat, el 2006, s'executaren únicament 92 dels 176 milions d'euros en inversions en construccions de centres. Per contra, revela —que quina casualitat!— l'absència total d'informes que justifiquen la modificació a l'alça de determinats contractes, els famosos sobre costos, i no ha passat això. Adone's vosté... com pot traure pit, com pot traure pit en el tema de CIEGSA?

Una altra qüestió, mire, ha parlat vosté de programes d'adaptació curricular, programes de garantia social i programes de reforçament, quan jo li he dit textualment que: els programes d'adaptació curricular han baixat de 102 el curs passat a 93 el curs actual; els programes de garantia social —que per cert, han de ser substituïts pels programes de qualificació professional inicial per la LOE— li he de dir que han baixat de 323 el curs passat a 285 el curs actual; o els programes de reforçament, en conveni amb el ministeri, —que no és veritat— el ministeri li paga el 50, el 50% a aquest curs solament s'impartiran a 164 centres educatius, quan l'oferta del Ministeri d'Educació era per a 240 centres. Per tant, no me parle d'estos temes.

A banda, es tramping, senyor Font de Mora, vosté m'ha estat parlant aquí, m'ha estat anunciant la introducció de la llengua estrangera en primer de primària, el reforçament de matèries instrumentals o tot el referent a l'avaluació diagnòstica. Escolte, senyor conseller, vosté ha estat anunciant mesures pròpies i originals en educació quan en realitat ja

estan aprovades per la LOE! Si el que vosté ha de fer és executar-les, dotar-les de contingut econòmic, disponibilitat pressupostària, memòria econòmica, que és el que no té aquesta llei, això és el que li critico, i res més.

Adone's –i acabe, finalitze–, vosté intenta donar lliçons aquí a un simple diputat quan és el responsable –sàpiguen tots, aquí i allà– de crear la Ciutat de les Llingües a Castelló? Vostés saben, senyories del Partit Popular, que des de l'any 2005, estan alliberats l'excalcalde de Castelló, José Luís Gimeno, el seu assessor, José Luís Tirado, –me pareix que li diuen «Joseti», no?– com a empleats de la Generalitat valenciana en un projecte virtual del qual encara no se sap ni el programa de necessitats, ni els continguts formatius, ni el projecte urbanístic d'on ha d'anar ubicada aquesta instal·lació; d'això és el que ens hauria de contestar aquí, i no d'altres temes que tenen poca o cap transcendència.

Finalitze ja, presidenta. Únicament li torno a dir el mateix, però en unes altres paraules: si vosté, senyor Font de Mora, –escolte'm, per favor, que ja me'n vaig de la trona– si vosté no té el grau de sensibilitat necessari per a donar solució als greuges que jo he plantejat aquí, deixe pas a una altra persona i dedique's a assistir als jutges en matèria forense...

La senyora presidenta:

Vaya terminando, senyor Sanmartín.

El senyor Sanmartín Besalduch:

...per exemple. Jo voldria que no s'ho agafés –atenció!– com una crítica personal, però pense que és una qüestió d'e-norme dignitat política.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Té la paraula el senyor Pañella.

El senyor Pañella Alcàcer:

Gràcies.

Senyor conseller, m'ha dit que el to li ha paregut correcte, hem arribat ahí, me pareix bé, anem a vore si en el fons també ens aclarim i aleshores també seria molt important eixe pas.

Mire, primer, no mos critique en deu minuts allò que diem, sobretot, el que no diem. Pot criticar el que diem però no el que no diem, perquè no hi ha més temps. Quan vosté me diu que no he parlat de les aportacions de l'estat, sí que és veritat que no he parlat, però en altres moments del debat que hem tingut estos dies s'ha pronunciat ja, Enric Morera va parlar d'ell i, per tant, pensava que era innecessari. No vull utilitzar la demagògia, sinó simplement és un fet que nosaltres sempre hem estat en ell i pense que sobra que ho diguem, quan parlem de la depredació fiscal que patix el País Valencià, parlem de xifres i parlem de percentatges superiors al 6% i 7% dels recursos que el País Valencià dona i, per tant, estarem d'acord amb eixa reclamació com ja se va dir en el seu moment, que estem d'acord.

Mire, seguint ahí, parle dels barracons. Jo sent coses molt boniques dels barracons. La veritat jo crec que si foren tan bons l'ensenyament privat estaria ple de barracons i la gent aniria a pagar per a estar allí dins, perquè s'està tan bé, tan bé, tan bé, que valdria la pena, estalviariem en construccions i damunt s'estaria de meravella. I si no, ara quan deixen de

funcionar els podem convertir en vivendes de protecció oficial barates i confortables, perquè com allí la vida és tan bona, doncs, podrien servir. Siguem realistes, és una solució d'urgència, i com això cal acceptar-ho. El que estem dient, que realment eixes instal·lacions són massa i estan massa temps, i això hem d'evitar-ho.

Això és el que deia jo abans, que tirem un poquet massa..., cal ser realistes, i la realitat és que tenim –segons xifres seues– més de 900, diguen-li com vullguen, instal·lacions provisionals o barracons, diguen-li com vullguen, però que no complixen condicions per a l'educació. No, no complixen. Les utilitzem? Les utilitzem. No complixen. De fet ja li hem donat la raó, si tan bones foren l'ensenyament privat estaria ple i no n'hi han, no n'hi han.

Sobre el Creaescola, doncs, lògicament, les xifres estan ahí, bé, jo li les accepte, no vaig a discutir-li ara, jo tinc unes altres, però dona igual. Però quan parlem que hi han unes deficiències en este moment, vosté diu que té el 40. Estem parlant de les actuacions necessàries de que estigueren fetes en este moment, no estem parlant d'una projecció. Per tant, el 60% de les necessitats que hi han en este moment, estan per fer. Eixa és una realitat també. M'ha parlat de les ràtios de l'any 1994. Mire, jo sóc mestre des de l'any 1976 i tenia 45 alumnes. I què? No hem de tornar ahí, hem de mirar al revés. Per tant, tampoc me val la comparació. Jo li he donat una dada que vosté dia ahí, i simplement, com un avís. Sé que en este moment les ràtios no són, no són el problema. Simplement he fet notar una cosa, que esta vegada hem invertit una tendència que des de fa anys estava al revés. Previsió per al futur. Parlem amb dades, però realistes, no... I això és l'únic que he dit i ho mantinc, ho mantinc.

Mire, me parlen a mi també, perquè me miren a mi també quan parlen de Zapatero i de la ministra. Jo pense que la ministra d'Educació està desercadíssima quan ha dit allò que ha dit, i avant. Jo no he dit res... Però com me miren a mi... (*Inintel·ligible*) ... I Zapatero tindrà els seus problemes que té, i jo... no tinc per què, no els compartisc, els seus errors sense dubte no els compartisc.

Sí que li agarre la paraula. Vosté diu que la primera forma de demostrar que hem deprés alguna cosa de l'educació per a la ciutadania és pactar. Pactem. No en este; en tot. Pactem, d'acord, endavant. Donem eixe pas nosaltres ací. L'altre dia ja ho vaig dir, i serà una constant. Per nosaltres no serà. Seure'ns, intentar-ho, no serà.

Parla de concerts. Mire, parlava de la Constitució. Correcte. No anem a fer res que no siga constitucional. Però jo parle de repartiment de recursos. I vosté parla de la llibertat d'elecció. Jo parle de la igualtat d'obligacions per a uns i per altres. I si les concertacions de Batxillerat per a este any són 60 milions d'euros, la pregunta: quants barracons podrien deixar d'estar fets amb eixos diners en l'ensenyament públic si eixos diners de la concertació en la privada passen a la pública?

No he parlat jo –encara que també m'ha mirat a mi, per allò de la llengua, supose– d'adoctrinaments, i allò de si arrancar la llengua... Mire, mai he dit en cap lloc que ens han arrancat la llengua, perquè la meua consideració és que la llengua ens l'estan arrancant dia a dia encara avui, dia a dia; dia a dia deslegitimant-la, no utilitzant-la en els fòrums que toca i donant-li la força que dona socialment; fent que els mitjans no la utilitzen, els mitjans públics no la utilitzen. I això és llevar-nos la llengua.

Jo no he dit mai que ens han llevat la llengua, però sí que he dit que el 1707 ens van furar els furs, ens van retirar els furs, «por el justo derecho de conquista». Ens van llevar, no els furs, que és una paraula..., ens van retirar l'organització social valenciana, la van retirar, i se va prohibir la llengua,

va desaparèixer dels documents oficials. A un poble comença a matar-se matant la llengua. I això és una realitat. I no estic traumatitzat, però conec la història i sense dubte no vaig a falsificar-la sota cap concepte.

Eixa és la contestació. M'he deixat moltes coses. No hem parlat de la universitat, però jo sí que voldria parlar la universitat, sobretot de les ciències de la salut a Castelló. Que per planificació des d'esta conselleria se desplaça a la universitat privada i se privarà en el futur, i se privarà en el futur d'eixa possibilitat. Per tant, sí que podíem parlar de moltes coses, però el temps és limitat.

Jo, senyor conseller, he dir: les coses que són positives les considere positives. Considere que un avanç sobre allò que tenia...

La senyora presidenta:

Vaya terminando.

El senyor Pañella Alcàcer:

...-acabe de seguida-, la gratuïtat de llibres de text. Però tampoc..., voldria que parlàrem tal com és, a uns cursos determinats i una gratuïtat que no és del cent per cent.

I ja sap vosté, perquè li hauran passat una proposició del nostre grup demanant que se modifique una cosa, que supose que no és voluntat, però pareix ser que és la impossibilitat d'obtindre una altra subvenció per eixe concepte. Jo afegiria ahí, afegiria sempre que no superés el valor dels llibres de text, que és el que s'intenta subvencionar, que és com estava abans; perquè, si no, quan hi ha altres subvencions, els que la tenen de la conselleria eixirien perjudicats; supose que no és la voluntat, però jo li demane també això.

La senyora presidenta:

Té la paraula l'honorable conseller d'Educació.

El senyor conseller d'Educació:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Senyories.

Senyors diputats, diputades.

Senyor Sanmartín, vosté que pareix ser ha revisat les meues intervencions, del que estic segur és que no trobarà mai el que vosté ha fet hui, i és insultar. Jo mai he insultat a ningú. No li he dit mai a ningú que era trampós, ni que era mentider, ni no sé què. Per tant, si vosté a la ironia la vol cridar insult, és que li falta el que li falta a la gent que no aprecia la ironia. Per tant, pel camí de l'insult no mos trobarà. Vostés són molt aficionats a això, a dir mentirosos, tramosos, etcètera, etcètera, i per ahí no anirem.

I després d'enredar en coses que no són estrictament del debat. Vosté ha parlat d'un tema que a més no s'ha ajustat a la veritat. Altra cosa és que vosté parle pel que llig, perquè jo vaig anar un dia, en nom del govern valencià, en ús de la legislació vigent, a fer un informe davant d'un organisme, l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, en un moment que es volia canviar el nom de la llengua valenciana. Si a vosté li pareix mal i és partidari que se canvie el nom, allà vosté i el seu partit; mosatros no. *(Aplaudiments)*

Mosatros sí que som partidaris que evidentment hi haja el manteniment d'un component d'inclusió i una escola inclusiva, naturalment que sí. Però jo li he dit i li repetisc, no tergiverse el que jo li he dit, escola inclusiva, però estudiant els mecanismes de compensació, com ho està fent la gent

intel·ligentment a la resta d'Europa -d'entre altres li he citat el partit laborista anglés-, que està intentant corregir temes que des d'una exagerada aplicació de la filosofia inclusiva està sorgint. Li ho he dit claríssimament, claríssimament. Hi ha problemes a l'hora de plantejar el tema de l'esforç individual, el tema de la valoració de determinats paràmetres pedagògics que cal revisar. El tema és que inclús en conversacions privades els qui defenen eixe tema, que és dels anys seixanta i setanta, ara no mantenen les mateixes posicions. I el problema de la LOE és que ha tornat a eixos principis, recuperant principis de la LOGSE, i inclús dins dels mateixos experts hi ha una discussió plantejada. Per tant, anem pel camí de la ciència i no pel camí de l'insult.

CIEGSA, continuament en el seu discurs, continua. Jo no és que traga pit, és que jo el que dic és que estan els centres ahí, en un llistat, i pot vosté ara vore'ls, pedra sobre pedra, pot anar a comprovar-ho. A més vosté ho pot comprovar perquè vosté ja ha anat als centres nous, bons, de qualitat, distribuïts al llarg i ample de la Comunitat Valenciana.

Per exemple -i també responc al senyor Pañella quant a la quantitat de centres-, mire, els centres nous o amb renovacions integrals que s'han posat en funcionament en els últims cinc anys, ¡cinc anys, eh! 244 centres nous. 244. Nous o completament remodelats. 121.900 llocs escolars estan donant-se en llocs nous. 4.197 unitats escolars amb una inversió en eixos més de 200 centres, 244, de 1.200 milions d'euros. Cada mes en els últims anys, cada mes, el Partit Popular ha posat en construcció escolar 27,6 milions d'euros, cada mes durant els últims quatre/cinc anys.

Per tant, no em diguen vostés que no s'ha fet un esforç extraordinari. És que ho reconeix tot el món, i perquè ho reconeix tot el món sociològicament es pensa el que es pensa del sistema educatiu, i sociològicament se va on s'ha d'anar, a expressar a l'opinió pública i s'expressa de la manera més democràtica i més lliure que és a les urnes.

Per tant, ni tramosos ni mentirosos. Bé, vosté no m'ho ha dit. Jo insistisc que hi ha hagut una diferència abismal, abismal. Vosté, de veritat, pareixia un professor del sistema educatiu.

I *(inintel·ligible)* ... tramosos, mentirosos. Mire, en programes d'integració, 38,4 milions; PASE, 114 centres; compensatòria, 899 centres; PROA, 164 centres. Total, 1.021 professors.

Altres programes, també interessants per a la diversitat. Programes de diversificació curricular, 388. Adaptació curricular en grup, 93. Garantia social, 285. Inversió, 52,4 milions d'euros. Aleshores, quina trampa, i quina mentira i quina espècie de qüestió s'està plantejant ací?

Jo crec que -i acabe, perquè ja no me queda temps- si hem d'anar al llarg de la legislatura a alguna proposta positiva ha de ser per altre camí, per altre camí, perquè si continua el senyor Sanmartín aixina acabarà on està, i de miracle.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora presidenta:

Moltes gràcies.

Compareixença de la consellera de Cultura i Esport

La senyora presidenta:

Compareixença de la consellera de Cultura i Esport per a informar sobre les línies generals de la política que durà a

terme la conselleria en la present legislatura, sol·licitada a petició pròpia i pel Grup Parlamentari Socialista.

La senyora consellera de Cultura i Esport:

Presidenta.

Senyores i senyors diputats, bona vesprada.

Em trobe davant de vostés en la que és la meua primera compareixença com a consellera de Cultura i Esport. Sóc nova com a consellera i també és nova la conselleria. Tinc, per tant, la doble satisfacció i m'enfronte al doble repte d'assumir una nova responsabilitat en un àmbit de competència que presenta un caràcter marcadament humà i social. Nou quant a l'àmbit competencial, que no quant als seus continguts, ja que des que el Partit Popular governa la cultura i l'esport valencians ha aconseguit cotes mai aconseguides anteriorment.

El que fóra una proposta electoral del president Camps és una realitat. Perquè este govern creu fermament en la cultura i en l'esport, perquè les dos àrees eren mereixedores de tindre la seua pròpia conselleria. Per això em trobe hui, ací, davant de vostés, per a exposar-los el que seran les línies mestres de la nostra activitat en estos àmbits al llarg dels pròxims quatre anys. Línies mestres que descansen necessàriament en el diàleg. No es pot concebre la cultura ni l'esport aïllats dels col·lectius dels quals sorgixen. De la mateixa manera que les seues aportacions han sigut bàsiques a l'hora d'elaborar el nostre programa, les seues aportacions han de ser tingudes en compte en el seu desenrotllament i posada en marxa. I este és l'objectiu al qual em comprometo personalment. Escoltaré a tots i res es decidirà sense tindre en compte els implicats. I amb açò també compte amb vostés. Espere les seues aportacions, i des d'este moment els estenc la mà a l'expectativa que la col·laboració i el consens continuen fent progressar la nostra comunitat, ja que la cultura i l'esport han demostrat ser un autèntic motor de progrés a la Comunitat Valenciana. I des d'ací em comprometo que així continue sent.

Molts de vostés són alcaldes de les seues poblacions. Vull que sàpien que em tenen al seu costat i que prestaré tot el suport que des d'esta conselleria siga possible perquè els pobles i les ciutats gaudisquen de les millors condicions per a la pràctica de l'esport i de les millors infraestructures i activitats culturals.

Senyors diputats, la Comunitat Valenciana ha adquirit renom mundial en l'àmbit esportiu. Al llarg de l'última legislatura, el compromís del president Camps i d'este govern és mantindre la comunitat en esta primera divisió aconseguida. No podem, per tant, renunciar als grans esdeveniments que estan permetent centrar l'atenció mundial en la nostra terra. I aprofitaré este avantatge de partida perquè l'esport de la nostra comunitat es mantinga a l'altura de les millors regions d'Europa en qualsevol de les seues manifestacions i modalitats. *(Aplaudiments)*

En el govern del Partit Popular estem convençuts que invertir en esport és invertir en salut, en benestar, en qualitat de vida. Davall este prisma de sensibilitat a les demandes socials i a les necessitats dels ciutadans, treballarem perquè l'esport siga un vertader suport per a l'educació, servisca com a instrument per a disminuir les desigualtats i ajude a la convivència i la integració social.

Durant la present legislatura va a produir-se la consolidació del canvi en el sistema esportiu, un canvi que situarà l'esportista com a epicentre de l'esport, com no podria ser d'una altra manera, i farà que tot el sistema treballes entorn del benestar de l'esportista en qualsevol de les seues dimen-

sions: de base, adaptat, aficionat o d'altre nivell. Per això al llarg d'esta legislatura portarem a este ple la nova llei de l'esport, que reconega l'esport com un dret fonamental, igual que l'educació o la sanitat.

Realitzarem una profunda revisió de la norma màxima del nostre esport desenrotllant aspectes tan necessaris com el tribunal valencià de l'esport, que aglutinarà el comitè valencià de disciplina esportiva i dirigirà el servei d'inspecció esportiva, que vetlarà per la defensa dels drets dels usuaris esportius.

Pretenem que els ciutadans accedisquen a l'esport i el practiquen sense cap discriminació, perquè anem a impulsar accions que normalitzen i democratitzen el seu ús en primera persona.

S'impulsarà una política esportiva integral des de la base fins a l'elit, configurant de forma natural una estructura piramidal que ens porte a consolidar una amplíssima base esportiva i una elit que tinga una gran projecció internacional.

I continuarem comptant com a eix vertebrador amb tots els agents i institucions implicats en la promoció i organització de l'esport: ajuntaments, diputacions, universitats, federacions esportives, clubs, esportistes, tècnics, entrenadors, jutges, àrbitres... En realitat, entitats esportives i, en definitiva, donar suport als agents de l'esport.

Una altra prioritat que desenrotllarem al llarg d'estos quatre anys és la consolidació del canvi en el sistema esportiu. En la passada legislatura, es va iniciar el canvi en el sistema de la nostra comunitat amb la creació del Consell Valencià de l'Esport, que ha permès modernitzar l'estructura administrativa i ha proporcionat l'autonomia de gestió que l'esport de hui, hui en dia necessita. Igualment, s'ha creat el Consell Assessor de l'Esport, òrgan de participació social en què estan representats tots els sectors interessats en el fet esportiu i que en la present legislatura posarem en ple funcionament.

I, sobretot, perquè tot l'anterior puga dur-se a terme, resulta necessari el manteniment de la inversió. Les legislatures del govern del Partit Popular compten en el seu haver amb tres grans plans d'instal·lacions esportives. En este moment, s'ha finalitzat el segon, al mateix temps que s'inicia el tercer, tercer pla que compta amb una inversió de 60 milions d'euros, mantenint el ritme d'inversió per a continuar construint noves infraestructures esportives dotades i equipades per a garantir la pràctica esportiva de qualitat òptima i en condicions de seguretat. *(Aplaudiments)*

Tot açò es plasma en el pla d'instal·lacions esportives, pla de cooperació municipal, que pretén distribuir les aportacions econòmiques i tècniques de les diputacions i La Generalitat en col·laboració amb els municipis d'una manera objectiva i racional, de manera que puguen obtindre's els majors beneficis socials i econòmics de les inversions públiques.

I en este context, elaborarem el mapa de l'esport valencià, que es configurarà com a eina bàsica per a definir noves necessitats quant a infraestructures, ajudes, subvencions i qualsevol activitat que es pretenga portar a la pràctica. El nostre gran objectiu: democratitzar l'esport perquè arribe a tots els ciutadans de la Comunitat Valenciana. L'esport organitzat, el suport a la gent de l'esport, les inversions en infraestructures esportives seran la base de les nostres actuacions. I perquè així siga, les nostres federacions esportives han de comptar amb els mitjans i les infraestructures necessàries. Eixa és la nostra missió.

Per això, els anuncie, i este és un altre dels nostres projectes, que al llarg d'esta legislatura construirem una gran infraestructura en què tindran cabuda totes les federacions esportives de la Comunitat Valenciana, una gran casa de

l'esport que les acollirà i en la qual disposaran de l'espai i els mitjans suficients per a desenrotllar els seus fins al servei dels esportistes. (*Aplaudiments*)

Hem de cuidar el nostre planter i promocionar la pràctica esportiva a tots els nivells. I per això, em propose prestar especial atenció a l'esport de base. El model dels jocs esportius de la Comunitat Valenciana, que esta temporada complix la seua XXV edició amb més d'11.000 equips, ha d'estar en contínua evolució i expansió. L'objectiu fonamental que ens marquem és arribar a tots els xiquets i jòvens valencians.

I, finalment, però no menys important, l'organització esportiva. Des del govern valencià, entenem que l'esport deu d'organitzar-se i dirigir-se perquè no es perden els valors i beneficis que conté. Per això, promocionarem la importància d'associar-se entorn de l'esport i desenrotllarem figures associatives més versàtils, plurals i lliures que s'adeqüen a les noves necessitats associatives i que apliquen la Llei del dret d'associació a l'associacionisme esportiu. Seran ells, els esportistes, els que, des de la base, s'organitzen, participen i decidisquen.

Per un altre costat, continuarem fent les nostres platges accessibles per a la pràctica de l'esport adaptat en col·laboració amb la Conselleria de Benestar Social i la Federació d'Esports Adaptats (*aplaudiments*), federació amb la qual continuarem col·laborant, com hem fet amb el programa Hospiesport, per a la integració per mitjà de l'esport de les persones que patixen una discapacitat a conseqüència d'un trauma, durant la seua estada hospitalària i la rehabilitació.

Senyories, donarem suport als esportistes valencians d'alt nivell, olímpics i paralímpics, tant en la seua carrera esportiva com en la seua integració social i laboral. Implantarem el pla ADO autònom a través de la fundació Proesport i amb suport de la televisió pública valenciana, comptant amb les inversions de les grans empreses en els nostres esportistes.

També escometrem l'ampliació de millora de la xarxa de centres de tecnificació esportiva, on les federacions desenrotllen els seus programes de tecnificació fins a aconseguir els dos centres per província i es finalitzarà la xarxa d'escoles de la mar.

I els anuncie que treballarem amb la Conselleria d'Educació en la consolidació de la Setmana Blava, dirigida als estudiants d'Educació Secundària, açò unit a altres actuacions amb l'objectiu de popularitzar els esports nàutics desenrotllats en la mar, el nostre medi natural més extens.

I no podem oblidar l'esport autòcton. Volem que els valencians senten l'esport com un fenomen cultural de recuperació de les nostres tradicions i, al mateix temps, de projecció de futur. Per això, continuarem promocionant els esports i jocs tradicionals, la competició en categories inferiors; continuarem amb la investigació sobre el patrimoni ludicoesportiu de la nostra comunitat, promovent estudis sobre l'esport tradicional.

Gràcies als esforços dels governs del Partit Popular, la Comunitat Valenciana és protagonista de grans esdeveniments de repercussió mundial i continuarem sent el centre d'atenció de l'esport internacional. Acaba de tindre lloc l'Eurobasket 2007, en el qual Alacant ha sigut subseu, i en 2008, se celebra la Volvo Ocean's Race i els mundials d'atletisme en pista coberta. També en 2008, tindrà lloc a Castelló la VI edició dels jocs nacionals Special Olympics i, este mateix any, tornem a tindre proves del mundial de motociclisme.

I entre tots els grans esdeveniments que acull la comunitat, de nou ens posa en el centre d'atenció de totes les mirades la Fórmula 1, que correrà en agost de 2008 pel circuit

urbà de València i la XXXIII edició de l'*America's Cup*. (*Aplaudiments*)

Senyories, no ho devem haver fet molt malament quan l'organització d'este esdeveniment decidix realitzar dues edicions seguides a la nostra comunitat. I tampoc ho hem d'haver fet tan malament perquè se celebren en una mateixa ciutat al mateix temps les proves de Fórmula 1 i l'*America's Cup*, una cosa sense precedents en tot el món.

I arribats a este punt, els informe que la Comunitat Valenciana continuarà patrocinant la selecció espanyola de bàsquet. Este govern va iniciar este patrocini abans que la selecció fóra campiona del món i subcampiona d'Europa i ara renovem per tres anys més esta col·laboració amb la federació espanyola. (*Aplaudiments*)

Dos projectes de gran èxit que s'unixen: el bàsquet espanyol i la Comunitat Valenciana. Este nivell d'activitat i la qualitat de tots estos esdeveniments, fa necessari crear el comitè estratègic d'esdeveniments esportius per a continuar captant grans esdeveniments internacionals amb un elevat interès per a la promoció exterior de la comunitat, planificar l'organització i promocionar els clubs i federacions en l'organització d'activitats que excedisquen el seu àmbit de competència.

Senyories, el circuit de la Comunitat Valenciana Ricardo Tormo és un referent mundial, no tan sols per la qualitat i quantitat dels esdeveniments que acull, sinó també per la gran quantitat d'aficionats que es donen cita en cadascuna de les proves. I és lògic que així siga, si tenim en compte que la nostra comunitat té gran tradició en la pràctica d'esports de motor i que l'afició valenciana al motociclisme és coneguda en tot el món.

El circuit acull cinc dels campionats més prestigiosos del calendari internacional de les competicions del motor: el mundial de motociclisme, campionat del món de *superbikes*, campionat del món de turismes, les Le Mans Series, les GP2 Series –i que, per cert, se celebren en el pròxim cap de setmana– i, a més, més de 100 dies d'entrenaments de Fórmula 1 durant este any passat.

La celebració de totes les competicions i exhibicions que ha acollit el circuit, a banda de la repercussió mundial que estos esdeveniments tenen, ha suposat una gran repercussió econòmica en l'àrea d'influència del circuit, tant en impacte directe com en l'indirecte.

Però cal mirar al futur. El pròxim mes de novembre arriba el Gran Premi de Motociclisme, que està firmat fins a 2011 i que garanteix que el circuit serà la seu de la millor prova del mundial de motos. (*Aplaudiments*)

Senyories, voldria que em permeteren que abans d'avançar amb la meua intervenció centrant-me ja en matèria de cultura, els informe del resultat de la meua reunió d'este matí amb el ministre de Cultura, senyor César Antonio Molina, i tres eren les grans reivindicacions que portàvem per part d'esta comunitat; tres eren les grans necessitats que té este govern i que, entenem, mos corresponen.

Per un costat, el finançament del Palau de les Arts. Per una segona part, l'última fase de l'ampliació del Museu Sant Pius V i recuperar també la subvenció que el ministeri mos va retirar en 2007 a l'Institut Valencià de la Música per a la temporada lírica.

He exigit al ministre que estes tres reivindicacions siguen ateses per acabar amb la discriminació d'esta comunitat, que estem patint respecte d'altres com han dit en totes les intervencions tots els consellers que per ací han estat fent les

seues compareixences. I he de dir que la resposta del ministre, l'actitud del ministre ha sigut d'ignorància total, tant amb el Palau de les Arts, que ja han eixit els pressupostos i mos deixen igual, cosa que tant al Teatro Real de Madrid, com al Liceu de Barcelona, com a La Maestranza de Sevilla estan augmentant-los els pressupostos i a la Comunitat Valenciana no mos els han augmentat en res.

Aleshores, l'única cosa que mos queda és esperar a març, a vore si aixina podem aconseguir tindre mosatros, a través de Mariano Rajoy (*aplaudiments*) finançament per a la cultura de la nostra comunitat.

També hem portat al ministre una altra exigència, i era que el valencià deixe d'estar exclòs en la catalogació de llibres en la Biblioteca Nacional. Esta exclusió obeeix a criteris polítics abans que científics i és una reivindicació de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, d'este govern i, conseqüentment, amb l'esperit... està totalment en contra de l'esperit del nostre Estatut d'autonomia perquè no mos han fet cas. El ministre no ha fet cap cas. Li hem dit que ha de catalogar-ho en l'epígraf «val» de valencià i és com si estiguérem, no sé, parlant amb la lluna.

I, seguidament, bé, doncs, el tema que està ara a la palestra. Hem acabat comentant-li que acabara amb la discriminació que existix en esta institució, aixina com els atacs a les nostres senyes d'identitat des del govern central. Per això li hem demanat també al ministre que deixe de finançar qual-sevol iniciativa que pretenga que la comunitat forme part dels que alguns anomenen «Països Catalans», (*aplaudiments*) com ha segut el cas de l'organització de l'exposició «Cent anys de ciència i cultura en els Països Catalans», i el ministre s'ha llavat les mans, (*veus*) ha dit que és problema dels valencians i dels catalans i que mosatros, que ens apanyem, que ell dóna una subvenció i que amb la subvenció que fagen el que vullguen. S'ha llavat les mans, és vergonyós, mos s'han burlat novament senyores i senyors, a la cara. (*Applaudiments*)

Senyors diputats, la Comunitat Valenciana és imparable en l'àmbit cultural, a pesar que el ministre i el govern central no mos ajuden. Durant l'última dècada, a la nostra comunitat l'oferta de productes i servicis culturals ha creixcut notablement, de la mateixa manera que ho ha fet la demanda. La millor connexió dels espais culturals ens ha permès eixir de mercats tradicionalment locals als internacionals gràcies a l'esforç d'inversió realitzat i projecció de la política cultural valenciana. I, també, conseqüència de tot això és que la definició i la gestió de les polítiques culturals ha superat l'estricta temàtica artística i es convertix en una qüestió estratègica. Per això, la política cultural per a este govern ha passat de ser considerada com a gasto a complir una funció inversora, no només en l'aspecte econòmic, sinó també una inversió social de futur i de benestar que encara és més important.

Els nostres objectius bàsics en l'àmbit cultural passen per fer de la cultura un element clau de cohesió i integració social, i per això establim mesures per a l'accessibilitat de tots als béns culturals, fomentant el seu ús i gaudi. Volem democratitzar la cultura i fer-la arribar a tota la societat valenciana, fer de la cultura un agent multiplicador a l'hora de generar riquesa, convertir la cultura en un mitjà per a la projecció internacional de la Comunitat Valenciana al mateix temps que es configura com a element diferenciador de la nostra societat. Aprofundir en el fet cultural valencià les nostres arrels, les nostres tradicions, en definitiva, la nostra història, com un element diferenciador que reafirma els valors de la nostra societat i que ens fa, als valencians, singulars, un poble innovador, creatiu i dinàmic.

Senyors diputats, el meu gran objectiu en tots els àmbits culturals és, sobretot, incentivar la producció pròpia, així com la seua posterior exhibició i difusió. Per a fer tela, cal tindre fil, i en la Comunitat Valenciana tenim el millor fil, tenim la millor matèria prima, tenim els millors artistes, músics, conjunts, culturals, intèrprets de tots els gèneres i les millors, sobretot, també, infraestructures. És la nostra missió posar tots els mitjans econòmics i organitzatius i donar tot el suport perquè les nostres produccions siguen una realitat.

Una realitat que tots els valencians tenen dret a disfrutar i, per això, anem a exhibir-les per tota la comunitat, de manera que en tots els racons de la nostra comunitat es puga disfrutar d'estes, i, finalment, exportar-les a la resta d'Espanya i del món. Donarem difusió a les creacions dels nostres artistes i ajudarem a portar-les fora de la comunitat i donar-mos de nou a conèixer com la comunitat creadora i dinàmica que som.

Senyors diputats, crearem el Centre Teatral de La Generalitat com a centre de producció teatral, que amb el ballet de La Generalitat i a través del Centre Coreogràfic donarà cabuda al nombre més gran d'actors i ballarins valencians en les nostres produccions. Tot açò requereix el desplegament reglamentari de la llei d'ordenació de teatre i dansa, per a completar el marc legislatiu que ens permetta dur a terme tot el que preveu esta àrea, desplegament que ja està en marxa i prompte vorà la llum.

Continuarem vertebrant la Comunitat Valenciana per mitjà de la cultura, potenciant el circuit de teatres així com els festivals, i impulsarem la presència de la cultura valenciana en les fires i mostres a través de les quals donem a conèixer als programadors el que s'està fent ací. I entre estes, no podria ser d'una altra manera, el millor aparador que tot el sector teatral valencià té per a vendre les seues produccions, la Mostra de Teatre d'Alcoi.

I si la producció pròpia, la seua exhibició i difusió són importants en les arts escèniques, també ho són en la música. També en este àmbit disposem de la millor matèria prima i de la millor infraestructura: el Palau de les Arts, mitjans privilegiats per a realitzar les millors produccions. La major aposta del president de La Generalitat s'ha convertit en el vaixell insígnia de la Comunitat Valenciana. El palau és, després d'una única temporada, un referent a nivell internacional, i al llarg d'esta legislatura em propose consolidar-lo com a centre de producció que ja està exportant les seues produccions a altres teatres d'òpera a l'estranger i, a tot això, insistixc, després d'una única temporada. (*Applaudiments*)

El palau és tot un èxit. L'interés dels valencians és inclús major que el de la primera temporada, la qual cosa demostra que amb este gran teatre d'òpera La Generalitat ha atés una demanda musical que no estava coberta. La qualitat de la programació, dels intèrprets i dels directors és indiscutible i ja es reconeix a nivell mundial. L'orquestra titular del palau, l'Orquestra de la Comunitat Valenciana, està a l'altura de les millors orquestres del món, segons han afirmat —açò no ho dic jo— els més prestigiosos directors d'orquestra. Posarem en funcionament l'auditori del palau per a produccions de menor format, que es portaran a altres teatres i auditoris de la Comunitat Valenciana.

La música és una manifestació artística en què més ha destacat i destaca la Comunitat Valenciana, una manifestació artística en què cada poble i ciutat de la nostra comunitat tenen alguna cosa a dir. En eixe sentit, aprofundirem la col·laboració amb la federació de societats musicals. La vitalitat i dinamisme de les societats musicals les ha convertides en bressol d'intèrprets que nodriren bandes i orques-

tres a tota Espanya i Europa, i exercirem activitats que fomenten i amplien més inclús la seua repercussió. Potenciarem la Jove Orquestra i el Cor de La Generalitat, recuperarem partitures dels nostres músics valencians i programarem concerts amb les partitures recuperades a través de la xarxa musical.

Des de l'Institut Valencià de Cinematografia continuarem donant suport a la producció dels jòvens realitzadors a través del Cinema Jove. Vull també recordar l'ampliació de la Sala Juan Piqueras y Moratín. De la mateixa manera que els he anunciat en l'esport, hem de conèixer l'estat de les nostres infraestructures, i per això anem a elaborar un mapa d'infraestructures culturals de la comunitat. De la mateixa manera i pels mateixos motius, ens permetrà conèixer les necessitats de futur i optimitzar l'ús de les existents per a racionalitzar el gasto i vertebrar ordenadament els espais culturals de la Comunitat Valenciana.

L'àrea museística experimentarà en esta legislatura un impuls espectacular. Els nostres museus, IVAM i San Pío V augmenten cada any les seues xifres de visitants, com les dades testifiquen gràcies a una programació de qualitat i variada. No obstant això, es fa necessari interindre en les infraestructures que acullen estos museus, i per això els anuncie que prosseguirà l'ampliació de l'IVAM i que completarem la restauració del Centre del Carne com a centre cultural de referència de La Generalitat. (*Aplaudiments*)

Pel que fa al Museu San Pío V, en la meua reunió del ministre, ja els he dit que de moment no tenim contestació, tingam l'esperança de vore si en algun moment veem alguna partida per a l'ampliació i que açò siga una realitat.

Per la seua banda, el consorci de museus continuarà mantenint el lideratge en l'excel·lència de les seues exposicions complint amb els seus fins fundacionals de promocionar els nostres artistes en l'àmbit nacional i internacional, així com la recuperació de les figures emblemàtiques de la història de l'art valencià, com han estat fent amb Sorolla, Benlliure o Tuset.

Continuarem treballant en el monestir de Santa Maria del Puig per al seu ús públic, i en este moment els anuncie també que el Museu de la Impremta i les Arts Gràfiques que es troba en este monestir s'inaugurarà abans que acabe l'any. Continuem invertint en els nostres museus. Les obres d'adequació del palau del Baró de Vallverd ja han sigut adjudicades, per la qual cosa, el museu de la indumentària es convertirà en una realitat l'any que ve. O el Mudim, museu paleontològic de Morella, centre de referència de la paleontologia de la Comunitat Valenciana.

Des del Partit Popular i des d'este govern liderat pel president Camps, hem fet i fem del nostre patrimoni el nostre gran compromís, presentant dos candidatures a patrimoni de la humanitat: el Tribunal de les Aules i les icnites de dinosaures, gràcies a la intensa i fructífera relació amb la UNESCO. I en este punt em permet recordar-los que l'any passat es va celebrar el seixanta aniversari d'esta institució a València, esdeveniment seguit per totes les televisions del món. València està de moda, també, en el reconeixement d'institucions supranacionals, com va reconèixer el seu director general, Koichiro Matsuura.

És molt allò que s'ha aconseguit en matèria de recuperació de patrimoni i molt més el que farem, començant per la normalització legislativa per a la preservació patrimonial. En este àmbit, els anuncie que en breu portarem a Les Corts la llei del monestir de la Valldigna així com la llei de parcs naturals, que actualment està en fase de tràmit. (*Aplaudiments*) Incrementarem les declaracions de bé d'interès cultural, amb el major grau de protecció que suposa per a tots aquells béns declarats com a tals.

La recuperació, recopilació i difusió del patrimoni històric-artístic valencià és i continuarà sent una prioritat d'este govern. Bona prova d'això és la faena duta a terme per la Fundació Llum de les Imatges. Les xifres avalen l'excel·lent gestió i bons resultats que les sis edicions celebrades han aconseguit: més de dos milions de visitants fins al moment, 36 immobles restaurats, 2.000 béns mobles i una gran inversió plenament rendibilitzada de més de setanta milions d'euros. Entenem que este és el camí i que, per tot això, la Fundació Llum de les Imatges celebrarà al llarg d'esta legislatura tres edicions més en les tres províncies, vertebrant novament per mitjà de la cultura la nostra comunitat. La pròxima edició tindrà lloc a Castelló, Villarreal i Burriana en 2008. La següent es realitzarà en 2009 a València. I, finalment, en 2010 es celebrarà una altra edició a Alcoi.

Continuarem optimitzant els recursos destinats a la preservació del patrimoni de la comunitat per mitjà de les fundacions culturals de La Generalitat, que continuaran treballant en la recuperació i restauració en els seus àmbits d'actuació.

Senyors diputats, en el patrimoni cultural valencià residix gran part de la nostra memòria i esta legislatura suposa l'inici d'una nova etapa per als arxius valencians. Els nostres objectius bàsics en matèria d'arxius són la intervenció en noves infraestructures arxivístiques. Actuarem en la informatització i gestió integral de documentació, la digitalització i la difusió dels arxius, fomentant la investigació històrica dels arxius per mitjà de convenis amb les universitats i per mitjà de beques d'investigació.

La Direcció General del Llibre, Arxius i Biblioteques continuarà desenrotllant la seua activitat i totes les seues campanyes, a les quals s'afegirà l'elaboració d'un diccionari d'autors valencians, que serà una realitat esta legislatura. Serà prioritari en esta àrea aconseguir del ministeri les necessàries reformes en les biblioteques públiques provincials, que requereixen reformes urgents tant en el cas d'Alacant com en el cas d'Oriola.

Senyories, la legislatura que hem iniciat suposa una oportunitat excepcional per a reafirmar les nostres senyes d'identitat a través d'un fet cultural: celebrem el 800 aniversari del naixement del rei Jaume I i el Consell ha declarat l'any 2008 Any Jaume I, any en què també recordarem altres figures històriques. Així mateix, el Grup Parlamentari Popular ha tramitat una proposició no de llei en suport d'esta iniciativa, per la qual cosa, sol·licite d'esta cambra, hereva de la fundada pel rei Jaume I, l'adhesió a este acord, de manera que tots els valencians (*aplaudiments*) ací representats... de manera que tots els valencians ací representats retren homenatge al fundador del Regne de València.

El rei Jaume I és una de les figures emblemàtiques més representatives del Regne de València i, al mateix temps, una de les nostres senyes d'identitat més venerades. Recordem el rei com a conqueridor, però la seua figura transcendeix este tret. Jaume I va dotar el Regne de València dels seus propis furs, creant institucions econòmiques, polítiques i socials tan avançades que van ser copiades a tota Europa. Va ser, en definitiva, el millor legislador de la seua època i, possiblement, un dels millors de tots els temps. Va fundar un regne en què els seus ciutadans disfrutaven d'àmplies llibertats, disposaven del seus òrgans representatius, el seu govern i sistema judicial, així com una hisenda i normes pròpies.

Amb l'octau centenari del naixement de Jaume I celebrarem els 550 anys de la mort d'Alfons el Magnànim i del papa Calixt III. Devem a este rei, Alfons el Magnànim, la commemoració del Nou d'Octubre, perquè va ser ell qui quan es complia el segon centenari de la presa de València va decretar que esta fóra data de precepte per a tots els valencians.

Totes estes dates poden perfectament servir d'ordit perquè els valencians rememorem el millor del nostre passat i extraguem d'ací els elements on construir presents i futurs de forma harmònica, ben arrelada i sentida.

Estem fent, estem completant un programa commemoratiu que comprén celebracions i activitats de qualsevol tipus, en el qual volem implicar tota la societat valenciana.

Senyories, des d'estes Corts, amb més de 500 anys de trajectòria al seu haver, els estenc la mà per a aconseguir estos propòsits i dur a terme els objectius que els he anunciat, un esport i una cultura plural, a l'abast de tots els ciutadans, i per a la qual cosa compte amb tots.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyora consellera.

En representació del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la il·lustre diputada Ana Noguera.

La senyora Noguera Montagud:

Buenas tardes.

Señores diputados, diputadas.

Señora *consellera*.

La nobleza parlamentaria... me corresponde a mí darle en este caso la enhorabuena y mucha suerte en su cometido en esta nueva no competencia, sino nueva usted en la materia, porque he de recordarle que la Conselleria de Cultura ya existía como tal en la legislatura socialista. Y además, funcionaba y funcionaba bien, perfectamente, y estaba estructurada como correspondía.

Usted llega ahora no a una nueva *conselleria*, sino después de haber dado muchos trompazos, falta de aciertos, cúmulo de errores, trompicones, digamos, en toda una serie de legislaturas del Partido Popular. Porque me permitirá recordar que, en este caso, Cultura ha sido probablemente el área dentro del Partido Popular que más bajas políticas ha tenido. Ha tenido ceses, dimisiones, despidos, dimisiones, huidos... De todo, de todo ha habido durante la etapa del Partido Popular. Es más, hasta Camps fue *conseller* de Cultura, creo que ni él mismo se acuerda, ni nadie se acuerda, pero él lo fue, *conseller* de Cultura. *Consellers*, secretarios autonómicos y directores generales que han ido cayendo en la batalla. Y usted se dará cuenta cuando vea que, efectivamente, la ejecución de los presupuestos apenas suele cumplirse, muchas veces no llega ni al 50%, ahí tiene la ejecución de 2006, y donde existen además numerosas leyes que se acumulan en el cajón sin poder desarrollar ni con inversión ni con desarrollo reglamentario.

Usted misma comentaba, con muy buena voluntad, un sinfín de leyes culturales o deportivas, que todas ellas ya las hemos oído, esta vez en boca del anterior *conseller*, en boca del otro anterior *conseller* y de tantos cuantos han pasado aquí y que por supuesto no se ha llevado adelante.

Es más, fíjese, usted llega aquí a una *conselleria* que ha navegado en la incoherencia ideológica más profunda. Habría que recordar a aquel *conseller*, Fernando Villalonga, que era nacionalista, amigo de sus amigos, defensor de la unidad lingüística, para acabar en la gestión de su anterior predecesor, de su anterior predecesor, que protagonizó, como antes recordaba mi compañero, ese golpe de estado en la Academia Valenciana de la Lengua, el menosprecio al Consell Valencià de Cultura i la protesta más importante... (*aplaudiments*) la protesta más importante que en ninguna ciudad europea ha habido del sector profesional de la cultura por la falta de ayudas recibidas y por la censura. Cultura

y censura suelen casar mal, señora *consellera*, pero aquí se ha practicado. Por eso a mí me gustaba oír la hablar de diálogo, de pluralismo, de libertad. Supongo que en Alcoy habrá sido esa la gestión que, como concejal de cultura, haya llevado usted allí adelante.

Pero le digo: llega usted ahora, y a mí, sinceramente, no me gusta cómo la ha tratado este gobierno, como ha tratado, en este caso, a la Conselleria de Cultura, porque daba la impresión de que le habían dicho: «Usted tiene veinticuatro horas para desalojar, veinticuatro horas total para desalojar». Su predecesor, fíjese, ya ha cambiado el rótulo de la *conselleria*, ha borrado lo de Cultura y Deporte, se ha quedado prácticamente con todo el presupuesto, o con todo, con toda la consignación presupuestaria y casi con todo el personal.

Usted ha tenido que reconstruir la *conselleria*. Patrimonio, la tiene en Colón; archivos y libros, en San Miguel de los Reyes; exposiciones y consorcio, en Convento del Carmen; deportes, en Nuevo Centro; y el *staff* y la corte, en ninguno de ellos. ¡Hombre!, yo no sé si será difícil la gestión, pero al menos kilométrica, para poder hacer los expedientes, va a ser. Y a eso se suma todo el proceso administrativo y económico que tiene usted parado por no tener consignación presupuestaria, porque su colega y compañero ha sido más espabilado y ha cogido el dinero. Quizás esa ha sido la razón de tener que ir corriendo al Ministerio de Cultura a pedir un presupuesto que aquí sus propios compañeros todavía no le han dado el visto bueno para ello. (*Aplaudiments*)

Y lo que más me sorprende, para finalizar esta ceremonia de la confusión... Usted, desde luego, puede nombrar lógicamente a quien quiera, y bienvenidos todos, y yo no voy a dudar de la capacidad profesional de nadie y tienen todos mi visto bueno. Pero, claro, me ha sorprendido que nadie de los nombrados, ni secretario autonómico ni directores generales, tengan algo que ver en el currículum con la cultura. No sé si eso es desconfianza o desconocimiento, porque salvo la secretaria autonómica de deportes, el resto no tiene nada que ver con el área que tratan. Y en este caso, la secretaria autonómica de deportes no la nombró usted. Antes supimos quién era la secretaria autonómica que la *consellera* de deportes.

Pero me gustaría que habláramos de la herencia que usted se encuentra, porque, efectivamente, creo que de eso ha pasado bastante por alto, y es de lo que vamos a hablar, del día a día. Usted se va a encontrar, y se ha encontrado ya, unos funcionarios desesperados y aburridos por no poder trabajar, puesto que los proyectos pasan por encima de la mesa y se van a fundaciones, a fundaciones —usted mencionaba, pero no decía—, que son las que sirven para no rendir cuentas públicamente aquí en las Cortes ni a los ciudadanos, para no saber quiénes trabajan allí o en qué se gasta el dinero. Fundaciones que han servido para colocar a amigos, familiares, parientes, hasta alguna mujer del *conseller* tiene el traje a medida hecho con la plaza. Algunas con serias sospechas de esas fundaciones, como la protegida por Carlos Fabra.

Se va a encontrar, además, con una *conselleria*... Por cierto, yo le echo el guante, a ver si usted me lo recoge también, de poder ser yo quien vea todas las cuentas públicas de las distintas fundaciones. Sería también un buen ejemplo para empezar esta legislatura. Se va a encontrar, evidentemente, con proyectos que aparecen y desaparecen, y usted mencionaba algunos, y además sin explicación. Aparecen y desaparecen proyectos, como la malograda Ciudad del Teatro, de la que ya nadie nunca más se supo, ni en Educación ni en Cultura, y uno no sabe qué van a hacer los saguntinos.

Hablaba usted de la ampliación y la subsele del IVAM. Supongo que esa será una espinita que se le ha quedado clavada en el corazón, puesto que la ampliación y la subsele del IVAM se comprometieron en Alcoy este gobierno, el de Camps, a que se realizaría allí en su pueblo cuando usted era concejala de Cultura. Espero que tal desagravio se pueda llevar adelante.

Mire, su *conselleria* ha servido para que estómagos agra-decidos, efectivamente, sí hayan estado durante tiempo cobrando, y sigan. Si no, que le pregunten al señor Villaescusa o al señor José Luis Gimeno, con esa inexistente Ciudad de las Lenguas.

Usted se encuentra con dos *consellerias*, y es de lo que no hemos hablado, se encuentra con dos *consellerias*, con dos. Una *conselleria* con dos rostros diferentes, digamos, la del lujo y la del oropel, la de los grandes proyectos, la del despilfarro, el sobrecoste, los absurdos y escandalosos contratos con blindajes, los aviones privados, los vuelos en *Concorde*, las limusinas, que de todo eso no he oído nada. Y por eso, usted se encuentra con una cultura encima de su mesa comprada a base de talonario, y ahora mismo tiene salarios de 300.000 euros, blindajes de un millón o indemnizaciones judiciales ante las que tendremos que responder todos los valencianos. Y me gustaría saber qué piensa.

Pero la cultura del día a día, la gestión del día a día es la de la limosna, los recortes, las deudas, el bajísimo presupuesto que afecta siempre a los ayuntamientos y a los profesionales del sector. Usted decía, y me ha gustado mucho, que va a ayudar a los ayuntamientos a que puedan desarrollar la cultura y se descentralice. ¿Sabe que en estos momentos los 90 museos municipales de la Comunidad Valenciana reciben al año menos que cobra la intendente del palau? Y es más, reciben en el 2007 un 20% menos de lo que recibieron en el año 1996, la cantidad de 250.000 euros. Un reto a poner en marcha.

Hablaba usted de deportes, cuando se ha hecho una política, en mi opinión, permítame, de escaparate y llena de falsedades. Alguien recuerda o hay que decir algo a cerca de la Ciudad de la Pelota, los juegos europeos para el 2007, el centro de alto rendimiento, los centros de tecnificación, la nueva ley de deporte que usted volvía a mencionar, una vez más, la habremos oído cuatro o cinco veces en los *consellers*.

Mire, enhorabuena de que los deportistas reciban becas en nuestra comunidad, cuando han tenido durante doce años que emigrar para poder, efectivamente, profesionalizarse. Y enhorabuena que sean nuestros niños los que vayan a recibir lo que no han recibido hasta ahora, porque somos la comunidad que menos práctica deportiva tiene, puesto que el deporte escolar recibe menos dinero que en el año 1995.

Esa es la política cultural que ha traído que en esta comunidad estemos en los últimos índices por debajo de la media española en hábitos de cultura.

Hablaba usted de riqueza. Yo solo le voy a comentar una cuestión: vea usted el último gráfico de evolución de empleo en el sector cultural y verá como estamos muy por debajo de la media española, desde el año 2000 hasta el 2006, por debajo de la media española en evolución de empleo en cultura. Ni siquiera somos la tercera comunidad, somos la séptima. Es decir, ese no es el peso ni la riqueza que corresponde.

Solo en una cosa, solo en una hemos superado, hemos superado en índice de lectores, que hemos crecido en dos años cinco puestos. Bienvenido sea. Y, ¿a qué se debe? Pregúnteselo a su predecesor que lo tiene al lado y le podrá contestar. El señor Font de Mora durante dos años de gobierno de José Luis Rodríguez Zapatero ha firmado en su *conselleria* hasta 23 convenios con los distintos ministerios del gobierno central. 23 convenios. No ha descansado ni en

vacaciones, no le ha dado tiempo. Y eso ha hecho que la política (*veus*) de Zapatero en inversión de libros, que ha sido además ejemplar, haya llegado a esta comunidad en dos años, por parte del gobierno central, más que en toda la década del Partido Popular, más que en toda la década. Esa ha sido la colaboración y la ayuda que usted encontraba esta mañana en el ministerio. Porque, claro, viene a decirnos esto hoy, cuando resulta que sabemos, por los presupuestos generales del estado, que somos la comunidad que más crece en el presupuesto general del 2008, que somos la comunidad (*veus*) que más dinero en aumento va a recibir.

Y dice usted: «Quiero verlo». Pues vamos a verlo. Dígame usted, además, y recuérdeme, porque yo sí puedo garantizar, desde luego, el compromiso, y ahí están los datos de los 23 convenios y más que ha firmado el señor Font de Mora, su predecesor, en Cultura y en Deporte... Pero dígame usted, si se acuerda el señor Camps, a lo mejor podría salir, cuando el era *conseller* de Cultura, un solo proyecto que financiara el gobierno central. Dígame usted cuando el ministro de cultura era el señor Rajoy, cuando el ministro de cultura era el señor Rajoy, alguna sola iniciativa o proyecto que se fuera a financiar. Yo le puedo decir lo que destinó el señor Rajoy o lo que dijo a esta comunidad, y eso sí era marginación. Mire, el señor Rajoy destinó al Museo Nacional de Artes Decorativas entonces 765 millones de pesetas, al de escultura de Valladolid (*inintel·ligible*) ...

La senyora presidenta:

Senyora Noguera, por favor, vaya acabando.

La senyora Noguera Montagud:

...—segundos, solo— 300 millones de pesetas y al de cerámica de Valencia 15 millones de pesetas.

Se comprometió a cofinanciar el Museo del Siglo XIX al 50%, y dos años después el señor Taracón —entonces *conseller* de Cultura— reconoció que nunca llegaría dinero para ese proyecto. Y usted habla de la quinta fase de reforma del San Pío V, la quinta; ninguna, ninguna fue jamás sufragada, ni pagada por el Partido Popular. Menos mal que en esta comunidad al gobierno central no gobierna el Partido Popular, porque si no seguiríamos con la misma marginación.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Té la paraula, en representació del Grup Parlamentari Esquerra Unida-Bloc-Verds-Izquierda Republicana: Compromís, Josep Pañella.

El senyor Pañella Alcàcer:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Senyora consellera.

En primer lloc, enhorabona i sort de la seua gestió —sense segones, dit això— amb tot el meu desig.

Intentaré en la meua exposició, com he fet al llarg dels temes que m'han tocat a mi, doncs, que si va alguna crítica vaja acompanyada de propostes, que pense que és el que cal en este moment, sobretot perquè com he dit abans, tindrem després, quan parlem dels pressupostos, sobretot, la capacitat de discutir, efectivament, si les mesures que vostés proposen van a realitzar-se o no, que serà el moment important.

Mire, vosté ha parlat i estic d'acord de la gran qualitat dels músics valencians. Indubtablement, és una de les millors coses que tenim. Quant a l'art, l'extensió de la músi-

ca, de l'afició a la música, no solament a nivell professional, sinó a nivell d'aficionat és una de les grans riqueses que tenim al País Valencià. I a mi m'agradaria que això es reconeguera a tots els nivells, no només de paraules, i que l'Orquestra de la Comunitat Valenciana estiguera *plagada, plagada*, plena de músics valencians i això seria un desig immediat, esta i totes.

Indubtablement, com he dit, crec que entre les 13 identitats del poble valencià estan, ocupen un lloc prominent les societats musicals, les bandes de música que diem tots, que és una expressió artística, però també són organitzacions que fan una tasca social de gran calat. Les bandes amb les seues escoles, no les oblidem, són les iniciadores a la cultura musical d'una gran part del nostre poble i complixen un importantíssim paper en totes les poblacions grans i menudes. En moltes, solen ser la primera associació cultural que es va constituir. Per tant, si volen donar la importància –que crec que tots les donem– doncs, tenim un lloc per començar, que són acceptar les propostes que de la Federació de Societats Musicals de la Comunitat Valenciana se'ls han passat. Algunes molt senzilles, com el que el cor de la banda jove es faja a partir d'una partida específica de l'Institut Valencià de la Música, en lloc de la subvenció general, de manera que no incidisca negativament en la dotació general de les societats musicals, o altres com la creació de la primera plataforma tecnològica, l'ampliació dels programes de l'Institut Valencià de la Música, com el programa d'adquisició dels instruments, per exemple, o la creació de l'observatori pel desenvolupament de la Llei valenciana de la música. Estes són propostes senzilles i que avui, d'alguna manera, ja podríem arribar a eixos consensos que tantes vegades parlem i que serien molt positives per a les societats musicals del nostre país.

Trobe a faltar, trobe a faltar al seu discurs l'apartat de la literatura valenciana. Jo crec que això és una mancança important, i la *consellera* no se pot permetre eixe luxe. Jo he revisat també les seues mesures i en tenen dos que fan referència a la literatura: una que és editar dues obres anuals de la literatura històrica valenciana –supose que això se voldrà dir a la literatura clàssica– està bé, i una altra que és un poc confusa, que diu: «Divulgaremos el conocimiento de la lengua y literaturas valencianas, así como la realidad multilingüe de la Comunidad Valenciana.» Supose que vol dir que divulgaran d'igual manera literatura en valencià com en castellà, no sé si seguint el Pextri en anglès també, per allò de la promoció de la tercera llengua, però crec que no és l'objectiu. Jo crec que ací tenim una llengua que este moment, en este moment està en un dèficit comparatiu, i per tant, que caldria promocionar. I com he dit que són propostes en positiu jo li propose que arplegue també esta proposta de fer una promoció important a nivell tant d'escriptors com d'editorials que es dediquen a la publicació de llibres en valencià.

Ha parlat del cine, no podem... i parle de l'Institut Valencià de Cinematografia, jo havia llegit que estaria al Rialto i poca cosa més. Ara ha dit alguna cosa també perquè actua com a impuls de la indústria cinematogràfica, però jo voldria també que l'aplicara a altres llocs, perquè l'impuls és molt poc concret el que ha dit al respecte i a mi m'agradaria que estiguera clar, que va a ser un impuls de la indústria cinematogràfica valenciana, un recolzament del col·lectiu d'actors o dels actors i músics valencians, que hauria... des d'ahí s'impulsaria el doblatge de les pel·lícules en valencià, això és fer que no es lleve la nostra llengua, posar ahí eixe doblatge, a més de ser una activitat comercial molt important, una indústria molt important, la indústria del doblatge, que pense que el Consell de La Generalitat és el que en el seu moment va renunciar que eixa indústria del

doblatge siga una eixida per als nostres actors i actrius.

Parlant de cine, tenim de parlar de la Ciudad de la Luz, tenim de parlar perquè els problemes que està portant –tenim de parlar d'això– tant el vessant formatiu, on s'han generat inicialment protestes d'estudiants, com després pareix ser que s'ha trencat el contracte amb l'empresa encarregada dels cursos de formació, i segons pareix ser... cosa que ens costarà uns 300.000 euros; com també, com també el vessant productiu en el qual –si no me diuen el contrari– dona la impressió i almenys jo crec que no s'estan complint els objectius previstos. Això, crec que cal també aclarir-ho i donar-li eixe impuls que toca, perquè tenim ahí un aspecte que no funciona, un tema que no funciona.

No ha parlat tampoc dels músics valencians, del concepte de músics en valencià (*inintel·ligible*) ... i demane i demane, i no en pla crític, sinó en pla proposta, la promoció de tots estos músics valencians i músics en valencià, a través de la televisió valenciana, a través de la programació cultural de La Generalitat, i ho demane perquè este col·lectiu està apartat en este moment, està apartat i estan fent un esforç personal ells.

Quant a patrimoni, d'acord, tots els objectius són positius però, com he dit, s'haurà de vore la dotació pressupostaria. I ho dic perquè el que no és compatible són unes bones intencions de conservació de tot patrimoni historicoartístic amb el que ha passat en la vila romana del Campello, una vila romana que es descobreix afectada per la variant de l'autopista, l'AP-7, i es destrueix, es destrueix, es permet tècnicament el desmuntatge del 80% del jaciment de la foia de Santa Maria del Campello. En lloc de promoure, avui hi han possibilitats de promoure modificacions de projectes que puguen salvar una construcció similar, unes runes similars. Per tant, ahí he de dir, esta és la part negativa i això crec que no està en la línia del que ha de ser. Vosté comença en la conselleria ara i pense que val la pena que aclarim els temes.

Pense que és important, una tasca molt important l'ús del valencià. L'ús del valencià, diguem el que diguem està en retrocés i calen actuacions fermes des del govern per tal d'invertir esta tendència. I en primer lloc, cal promocionar el seu ús en tots els mitjans, principalment la televisió valenciana. Inclús diria més, caldria fer convenis amb totes aquelles autonomies amb què ens unix la llengua per tal d'afavorir la recepció de programes en les diferents variants dialectals que tenen; i jo li dic valencià, no... però en eixes variants, eh? Vull recordar una cosa, que s'ha oblidat avui, molt important per a mi: el decàleg que va fer el president Camps amb totes les seues orientacions en aquell moment, per a la utilització del valencià tant oral com escrita a nivell oficial. Jo crec que això ja caldria, caldria replegar-ho una altra vegada.

I, lògicament, hi ha una qüestió que veig negativa i que he de... que és precisament la desaparició de la Direcció General de Política Lingüística passant les competències a Educació, com si allò del valencià, com si allò de la nostra llengua competira només a l'ensenyament. Jo crec que cal parlar ací, des de cultura també, del que és l'extensió de la nostra llengua.

Una proposta molt positiva que ja els haurà arribat i és que els recorde que fa 75 anys de la signatura de les normes de Castelló, que això va ser un esdeveniment que mereix, sens dubte, ser commemorat dignament, pel que va representar per a la llengua pròpia dels valencians, ja que va suposar un pas decisiu endavant cap a la normalització de l'ús social del valencià. Cal celebrar eixe 75 aniversari de la signatura de les normes de Castelló, cal que La Generalitat organitze una gran mostra de caràcter itinerant per a fer-la arribar a tots els pobles.

Cal, també, que la Radiotelevisió Valenciana prenga nota, prenga nota ja d'este aniversari de promoció de la nostra llengua. Simplement, esperem que les seues paraules d'un programa específic de la cultura tradicional, indubtablement contiga un programa específic d'ajudes a tot eixe gran nombre d'associacions que estan treballant per la recuperació dels nostres costums, de les nostres tradicions, a nivell de música, a nivell de dansa, recuperació de costums, oficis, treballs tradicionals, que tot això constituïx la nostra història.

Vosté ha parlat d'esport. Jo crec que caldria ser més expressiva en l'esport autòcton més important que és la pilota valenciana. Està clar que cal ajudar altres esports, està bé que se patrocine la selecció de bàsquet, però no oblidem la nostra pilota. És importantíssim que avui tinga una promoció adequada des de baix, des de les escoles de base, des de les escoles de base de pilota, que vaja avant. Però no només això, indubtablement això és important però també hem de parlar, quan parlem de la pilota, de la ciutat de la pilota que porta quatre anys allí parada, que Zaplana, Eduardo Zaplana va posar la primera pedra, que està adjudicada, que està sense funcionar, que estan sense avançar les obres, que tenim ahí 500.000 euros per al pressupost de 2007, que ja vorem quan se... això a este pas, sens dubte, no es va a acabar. I, per tant, està bé, però que jo pense que hauré de comparar quant mos costa...

La senyora presidenta:

Vaya terminando, señor Pañella.

El senyor Pañella Alcàcer:

...de seguida— quant mos costa la subvenció del patrocini a la Federació Espanyola de Bàsquet i què mos costaria fer, quant mos costarà fer un programa d'acord amb la nostra pilota valenciana.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies.

Té la paraula, la representant del Grup Parlamentari Popular, senyora De Miguel.

La senyora De Miguel García:

Señora presidenta.

Señora *consellera*.

Señoras y señores diputados.

En primer lugar, quiero felicitar a la *consellera* por su brillante intervención y también felicitar al gobierno y al *president Camps* por cumplir su compromiso electoral y crear una *conselleria* específica de cultura y deporte, porque sin ninguna duda es uno de los objetivos prioritarios del gobierno del Partido Popular, todo lo relacionado con estos temas.

Querida *consellera* ha hecho una exposición clara, con un diseño y un modelo de política cultural, patrimonial y deportivo que va a dar sin ninguna duda un nuevo impulso para conseguir una comunidad cada día más referente en actividades culturales, también en el deporte y, fundamentalmente, basado en el diálogo y en la participación.

Una política de promoción cultural y deportiva accesible para todos, que es sin duda uno de los pilares básicos del modelo político que el Partido Popular viene defendiendo en la Comunidad Valenciana desde el año 1995, en el que llegamos al gobierno.

Señoras y señores diputados, es nuestra convicción organizar ese modelo para nuestra tierra, en lo que todo lo relacionado con la cultura sea una pieza clave. Conseguir, por lo tanto, una sociedad así más tolerante, una sociedad más equilibrada, una sociedad más libre, más sensible y más ilustrada y, por lo tanto, más sana.

Existen, señoras y señores diputados, numerosas definiciones de la cultura y he tenido la curiosidad o el interés en estos días, preparando esta intervención, de buscarlas. El término «cultura» tiene muchas acepciones, existe el término «cultura» descriptivo, como simbólico, estructuralista, antropológico, etcétera, etcétera. Pero sí me ha parecido interesante señalarles —sí me lo permiten—, como licencia quizá también cultural, que viene del latín *cultura*, que significa «cultivar», que significa «hacer crecer». Que ya en el siglo de las luces es cuando se empieza a referir a la cultura como cultivo del espíritu, y posteriormente se relaciona a la cultura con civilización y la cultura como elemento fundamental de desarrollo antropológico. Pero de todas las definiciones que he encontrado en estos días es, quizá, la de la UNESCO la que me ha parecido más interesante y me permito brevemente decirles o anunciarles en esta cámara lo que ya en su día la UNESCO definió como «cultura»: «La cultura da al hombre la capacidad de reflexión sobre sí mismo. Ella es la que hace de nosotros seres específicamente humanos, racionales, críticos, éticamente comprometidos. A través de ella el hombre se expresa, toma conciencia de sí mismo, se reconoce como un proyecto inacabado, pone en cuestión sus propias realizaciones, busca incansablemente nuevas significaciones y, además, crea obras que lo trascienden.»

Señoras y señores diputados, es muy importante señalar aquí que esta definición de cultura es la que define, sin ninguna duda, al modelo de política cultural que desarrolla el Partido Popular en esta comunidad desde el año 1995 y que, sin ninguna duda, con la extraordinaria y la excelente gestión que va a realizar la *consellera* del gobierno del *president Camps*, va a dar un nuevo impulso a este modelo cultural. (*Aplaudiments*)

Señora *consellera*, me ha parecido muy interesante su intervención —insisto— y me gustaría señalarle de toda la intervención que nos ha ilustrado usted hoy aquí los hitos que a mí me parecen más interesantes. Es cierto que somos imparables en el ámbito cultural; es cierto que hay una proyección local e internacional, que hay una internacionalización de la Comunidad Valenciana verdaderamente extraordinaria gracias a nuestro patrimonio cultural y a nuestras políticas culturales.

Me complace mucho escucharle, señora *consellera*, que es una cuestión estratégica para este gobierno, que no es un gasto, que es una inversión social de futuro y de bienestar. Me complace asimismo escucharle en su discurso, señora *consellera*, que democratiza, que va a democratizar cada vez más y cada día más nuestra política cultural para que llegue a todos, que es un instrumento de cohesión social y de integración, que multiplica la riqueza, que nos proyecta en lo internacional y que acoge nuestra historia y nuestras raíces y nos proporciona cada vez más identidad, que nuestra producción propia se va a difundir —perdón— que va usted a realizar un mapa de infraestructuras culturales. Me parece importantísimo saber exactamente qué es lo que tenemos y a dónde queremos llegar.

Y desde el punto de vista de su proyecto patrimonial o en patrimonio, mejorar, preservar y consolidar todo lo que tenemos y llevarlo hacia delante, y ese importante anuncio del aniversario del nacimiento hace 800 años de Jaume I, así como la maravilla que significa volver a recordar a Alfons el

Magnànim i també a nuestro Calixto III, señora *consellera*, enhorabuena.

Desde el punto de vista del deporte, tengo que decirle que va usted a hacer una revolución del modelo deportivo y me parece muy bien. Me parece muy interesante que lo utilice como una vía de educación y de integración social y que, desde luego, ponga al deportista en el centro de las políticas de su *conselleria* y del gobierno valenciano y todo ello desde el diálogo para escuchar a todos. Es por lo tanto, señoras y señores diputados, el proyecto de la *consellera*, una oportunidad más para reafirmar nuestras señas de identidad.

Señoras y señores diputados, yo creo que es muy interesante en una cámara hablar de modelos, hablar de modelos sociales, hablar de la sociedad que queremos. Para nosotros, para el Partido Popular, queremos una sociedad que garantice las oportunidades, que prime el éxito, que fomente y que facilite y promueva la libertad del individuo, porque creemos en la libertad de la persona. No creemos en una sociedad subsidiada a la que son tan aficionados ustedes, el Partido Socialista. Sí creemos en las posibilidades del ser humano y de la capacidad de la que disponen las personas, señorías, sí creemos. (*Aplaudiments*)

Por lo tanto, señoras y señores diputados, lo que la *consellera* nos ha ilustrado aquí hoy es que frente a un modelo intervencionista, rígido e hiperregulado al que son ustedes tan aficionados, apostamos por una cultura o modelo cultural que innova, que permite tomar riesgos individuales de las personas, en definitiva, que crea, que crea libre, que crea libertad, que permite desarrollar al ser humano en todo su potencial. Gracias, señorías. (*Aplaudiments*)

Tendremos ocasión, señoras y señores diputados, espero en esta legislatura, de entrar en este apasionante debate de modelos sociales diferentes, porque son diferentes, señorías, puesto que la *consellera* ha puesto sobre la mesa toda una batería de proyectos que enmarcan una política global y coherente de impulso a la cultura, al deporte y de defensa y recuperación de nuestro patrimonio.

Señoras y señores diputados, insisto una vez más en dar todo nuestro apoyo y decirle a esta *consellera* que aquí tiene a su grupo parlamentario para apoyarla efectivamente y para ayudarle en su gestión, que auguro muy brillante.

En cuanto a las intervenciones de la oposición, pues ¿qué quiere ustedes que les diga? Más de lo mismo. La señora Noguera, como siempre, pues no habla del fondo de la cuestión; hace juicios de valor, yo creo que erróneos, si me permite, señora diputada. Bueno, me ha parecido que incluso usted hablaba en broma porque ha debido tener un *lapsus linguae*. Recordar aquí los años que llevamos gobernando y la cantidad de *consellers* que ha habido, pues hombre, se lo agradezco que nos dé usted a todos esta importancia. En fin, no sé si a usted eso le conviene mucho. Evidentemente, nos han votado muchas veces, a ustedes, no, a nosotros, sí, y en este última, ya ni le cuento. Ha habido muchos *consellers*, sin duda, desde el año 1995. (*Aplaudiments*)

Me ha parecido, señora diputada, su intervención —si me lo permite, con todo cariño se lo digo, no le quepa duda— farragosa y puntillista; farragosa, puntillista y algo aburrida, señora diputada. Me parece pretencioso pues que hable usted por boca de los funcionarios. No sé; déjelos a ellos que también saben hablar. Me ha parecido un atrevimiento que hable usted de los currículum de esta magnífica representación de altos cargos de la Conselleria de Cultura. Usted sabrá lo que hace. No sé cuál será su currículum, pero, a lo mejor, es usted premio Nobel y aquí no nos hemos enterado.

En fin, sigue con su cantinela que ya hemos escuchado en la anterior legislatura, de lo público y lo privado y otra vez lo mismo, encontrando fantasmas por todos lados. En fin, usted sabrá, insisto. A mí, me hubiera gustado, señora diputada, que nos planteara algo; que nos planteara cuál es su modelo de política social, por ejemplo. A lo mejor, nos lo dice en la próxima intervención o un año de estos. Me hubiera gustado escucharle, porque es que me ha parecido que estábamos aquí en un programa del corazón, de cotilleo; que si limusinas, que si un avión, que si quién es quién, que si fulanita, que si menganita, que si la mujer de uno... Oiga, señora diputada, un poquito más de seriedad. Díganos usted cómo haría usted la política cultural, patrimonial y deportiva en esta comunidad. Si quiera insistir en el programa del corazón es usted muy libre. Nosotros nos seguiremos divirtiendo y usted sabrá lo que hace. En fin, a ver si a lo largo de esta legislatura, señora diputada, es usted capaz de ofrecernos algo más de lo que nos ha dicho hoy.

En cuanto al señor diputado que ha intervenido también, al señor Pañella, bien, yo le agradezco mucho su tono. Sin duda, y estoy segura, de que la *consellera*, con esa mano que ha tendido a... Yo también puedo agradecer el tono ¿O no? ¿O yo no puedo agradecer el tono? ¡Ah! ¡Como veo estas caras! Yo también puedo agradecer el tono. A mí, me gusta mucho el buen tono. Estoy segura de que la *consellera*, como ya nos ha dicho aquí claramente, va a trabajar desde el consenso con la mano tendida y, por lo tanto, esas reivindicaciones que usted ha dicho, yo creo que están en su discurso y creo que están impregnadas en la política de este gobierno valenciano, que está impregnada de valencianismo y *valencianía* desde hace muchos años.

La senyora presidenta:

Señora De Miguel, vaya terminando.

La senyora De Miguel García:

Si a usted le parece poco, bueno, pues será cuestión de que insistan ustedes y algún esfuerzo de más se hará, no me cabe la mínima duda.

Acabo, señora presidenta.

Señora *consellera*, vuelvo a insistirle, aquí tiene usted al grupo parlamentario para apoyarle en su labor. Muchísimas gracias y enhorabuena.

Gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyora De Miguel.

Té la paraula la senyora consellera.

La senyora consellera de Cultura i Esport:

Muchas gracias, presidenta, de nuevo.

Bien, en primer lugar, pues quiero agradecer esas felicitaciones que me han elevado por ser la nueva *consellera*, fundamentalmente el apoyo recibido por la diputada, la señora De Miguel.

Y voy a empezar por el grupo minoritario, por el señor Pañella, que la verdad es que comparto muchas cosas con usted, pero yo creo que no sabe demasiado bien de qué soy *consellera*. No le veo por dónde... ¡Ah! Está allá. Creo que usted no sabe demasiado bien de qué soy *consellera*. Soy *consellera* de Cultura y Deporte, pero en el caso de todos los temas que usted comentaba sobre el *valencià*, pues pienso que tendría que habérselos preguntado anteriormente al *con-*

seller Font de Mora, porque lleva política lingüística y, seguro, seguro, que en cualquier de los casos va a contestar-le muchísimo mejor que yo.

Por lo tanto, yo, lo único que le puedo decir es que, bueno, que en el tema que comentaba de las televisiones públicas, Canal 9 tiene un 70% en valenciano, Punt Dos el 100% y Radio Nou el 100%. Yo entiendo que, bueno, que ustedes quisieran que todo fuese en valenciano, pero, bueno, en ese sentido, bueno, tendría que ser otro foro de debate. Ya digo que el tema de política lingüística no lo llevo yo y preferiría que en otra ocasión fuera el *conseller* correspondiente el que le comentara.

Digo que comparto muchas cosas con usted porque creo que sí que ha entendido perfectamente mis inquietudes, mi propuesta, la forma con la que yo quiero trabajar, que es sin olvidar los grandes eventos, los grandes deportistas, los grandes artistas, por una parte, cuidar fundamentalmente y sobre todo la base, tanto en el deporte como en la cultura.

Le agradezco también sus inquietudes por los músicos; también se lo agradezco porque en eso, también lo comparto. Y soy consciente de que si queremos que en la Orquesta de la Comunidad Valenciana cada vez haya más músicos valencianos, ¿qué tengo que decirle también? Que es la orquesta que más músicos tiene de su propia tierra hablando de orquestas de este nivel, de un nivel internacional, cosa que nos hace sentirnos muy orgullosos. Pero es que, además, pienso que no hay que quedarse ahí. Yo me siento muy orgullosa cada vez que me entero de que dentro de la orquesta, en las orquestas que tienen este nivel hay un músico valenciano. Pero no solamente en la Comunidad Valenciana, sino que cuando un músico valenciano está en la orquesta de Viena yo también me alegro, porque creo que es nuestra obligación, porque debemos potenciar lo que tenemos.

Vuelvo a repetir, y vengo posiblemente por eso, pues me gusta poner ejemplos caseros y cotidianos. Vengo de una ciudad con mucha ligazón al textil, y suelo poner ejemplos como el buen hilo para hacer la buena tela, para que todo el mundo comprenda. La base la tenemos, debemos de continuar potenciándola a través –ahí también el *conseller* Font de Mora tiene mucho que decir–, a través de los conservatorios, de las escuelas, para que tengamos gente potente en el caso concreto de las orquestas. (*Aplaudiments*)

Bien, después, señora Noguera, la verdad es que yo, en fin, creo que usted ha estado muchos años metida en el..., hablando de temas de educación, y de cultura le viene tan de sorpresa que confunde eso, la cultura con el batiburrillo, y corrillos y un poco con la juerga. Me parece insultante que usted esté metiéndose con el equipo que formamos la *conselleria*. Me parece insultante. Porque, vamos a ver, le estoy hablando..., y además no ha entendido nada mi discurso, porque en todo mi discurso se deja entrever muchísimo que quiero gestionar y que las cosas se gestionen bien. Por lo tanto, tengo que tener también un equipo fuerte en el tema de gestión. Y eso no quiere decir que sean unos incultos, o sea, ni que tengamos que coger como altos cargos todo gente que se dedique el mundo de la cultura. Es que yo creo que, vamos, en ese sentido, en fin, le podría decir muchísimas cosas. Porque no solamente hay que entender de cultura, hay que saber gestionar. Porque es que, si no, los dineros públicos se van por cualquier lado. (*Aplaudiments*)

Ya está hablando de presupuestos cuando todavía no se han presentado. No sé, parece que sea también una práctica habitual.

Está diciendo que veinticuatro horas para desalojar, que el *conseller* Font de Mora... Mire usted, el *conseller* Font de

Mora el mismo día que yo tomé posesión por la mañana, por la tarde me tendió la mano y estuve toda la tarde en su despacho atendíendome en todas las necesidades, en todas las necesidades que yo quisiera. O sea que... (*Aplaudiments*)

Si usted lo que pretende en algún momento es crear alguna antipatía entre el *conseller* y yo, no lo va a conseguir, no lo va a conseguir. (*Aplaudiments*)

Y precisamente, y una de las cosas de las que usted me hablaba por aquí, Ciudad del Teatro, precisamente, Fundación Artes Escénicas, Ciudad del Teatro de Sagunto. Precisamente ahí nos hemos repartido el *conseller* y yo los deberes, porque va a haber en la línea de todo lo que hemos estado comentando, el campus de las artes escénicas, dependiente de la Conselleria de Educación, que se dedicará a la formación y, por otra parte, lo que es La Nau, que eso dependerá de la Conselleria de Cultura, para poder producir, exhibir y después difundir, que es lo que estoy diciendo todo el rato en toda mi primera intervención, donde he expuesto todas las líneas a seguir. O sea, fijese usted si nos llevamos bien que hasta compartimos proyectos, que es lo que se debe de hacer. (*Aplaudiments*)

Después dice que se han firmado 24 convenios. No, perdón, se ha firmado uno en 24 ciudades. O sea, que no es lo mismo. (*Remors*) Y el presupuesto de 14 millones de euros. O sea, ni más ni menos. Los convenios de las bibliotecas a las que ustedes se referían, ni más ni menos.

Lo del IVAM. Bueno, el IVAM quieren volver a dar... Yo tengo que decirles que el IVAM nunca ha parado, nunca ha parado. Lo que pasa es que aquí –y se va a ampliar– había una cuestión, y la hay, y continúa habiéndola, una cuestión humanitaria. Ustedes comprenderán que ahí no íbamos a entrar a saco a desalojar a todos los vecinos y tirar aquello. No se podría hacer, es cuestión humanitaria. Por lo tanto, le tengo que decir (*remors*), la Conselleria de Cultura ya ha adquirido 36 inmuebles y ahora se está en fase de expropiación, a través de un convenio que hay con el IVVSA, para poder proceder al realojo. Y a partir de ahí continuaremos con la ampliación del IVAM. O sea, que no digan cosas que no son.

Los centros de tecnificación. Pues sí, hay dos por provincia..., vamos a llegar a dos por provincia y además funcionan muy bien. El último que hemos utilizado, que hemos estado utilizando de buena manera, ha sido cuando estuvimos en el Eurobasket, que como ya he dicho en mi comparencia, en mi primera intervención, fue subselección Alicante y aquello ha quedado una maravilla. Y bueno, y esto también, ahí estamos apoyando el deporte base y el deporte de élite. O sea que al final, si vamos hablando de cada uno de los temas, pues verá como se demuestra que la comparencia que yo hoy he traído aquí trata de eso, de apoyar desde la base hasta la élite, tanto en el deporte como en la cultura.

Hay algo que yo creo que usted no se aclara, porque dice que estamos por debajo de la media económica en materia cultural, y cuando habla del tema económico a nivel general dice que la Comunidad Valenciana es la que más crece. O sea, cuando habla, yo no sé si es porque dice que los presupuestos del estado..., demuéstrenoslo, oiga, demuéstrenoslo. ¿O es que usted lee unas cosas y nosotros leemos otra? Desde luego la Comunidad Valenciana en materia cultural y deportiva sí que es la que más progresa y la que más crece, pero con el esfuerzo de los gobiernos del Partido Popular, no con el dinero de nadie más. (*Aplaudiments*)

Habla de San Pío V. Que si San Pío V, que es una... Tengo que decirle que de San Pío V el propietario es el

ministerio. Y el ministerio es el que tendría, el que tiene que pagar esta quinta fase. Nosotros llevamos la gestión.

Bueno, la tercera fase la pagamos el gobierno de aquí, de La Generalitat. La cuarta fase la pagó el ministerio con gobiernos del Partido Popular. Y después... ¡Sí señora! Y el señor Lerma tuvo que pagar una fase porque el gobierno central, del Partido Socialista, no le dio para pagar esa fase. (*Remors*) O sea que..., (*aplaudiments*) pues ya está.

Muy bien, bueno yo tengo que decirles... Y en cuanto que también han nombrado a don Mariano Rajoy, han nombrado al presidente Camps de cuando su época. Yo, la verdad, es que si de algo estoy orgullosa es de ser hoy la *consellera* de Cultura de la Comunidad Valenciana. Y que con todos estos cambios que usted dice que ha habido, ¿cuál mejor que el otro?, ¿qué *conseller* mejor que el otro? Aquí tengo dos que han sido mis *consellers*, que yo he trabajado codo con codo con ellos y ¿cuál mejor que el otro? Y empezando también por el presidente Camps que fue un lujo tenerlo de *conseller*. (*Applaudiments*) Y fue un lujo...

Bien, y ya quiero ir terminando, porque la verdad es que el tiempo ya apremia. Ustedes no poseen ni el amor por nuestras señas de identidad ni el orgullo por los reconocidos méritos de nuestra comunidad. (*Se senten unes veus que diuen: "¡Ala, ala, ala!"*) Están demostrándolo. (*Applaudiments*)

Vuelvo otra vez al principio. Yo les apremio a cambiar de estrategia, porque desde luego el pesimismo, la falta de ambición y no el no por el no que les está caracterizando desde siempre... (*veus*) desde luego les ha dado un gran varapalo electoral. (*Applaudiments*) Si es que está demostrado.

Ustedes, en muchas de las comparecencias que han estado interviniendo, incluida ésta, hablan de autobombo. Que yo pienso que no es sino ese orgullo del que ustedes carecen por nuestra comunidad, que viene avalado por infinidad de elogios procedentes de personas que nada tienen que ver con el mundo político. La semana pasada precisamente estuvo aquí el premio Nobel, Dario Fo, y dijo textualmente: «Siento envidia de esta maravilla. Cuando vuelva a Italia recomendaré a mis paisanos que vengan a contemplar Valencia.» (*Veus*) Para mi esto lo vale todo.

Muchas gracias. (*Applaudiments*)

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyora consellera.

Per a la rèplica, té la paraula la senyora Ana Noguera.

La senyora Noguera Montagud:

Señora *consellera*, lo que pretendía con mi intervención primera, y además con todo el respeto que me ha sido posible, sobre todo en el tono y en la forma, como habrá podido comprobar, es ponerle al corriente en sus nuevas funciones como *consellera* de Cultura de cosas que sus compañeros no le han contado. Y, por ejemplo, no le han contado bien los 23 convenios... No le haga usted mentir, señor Font de Mora, que va a tener que confesarse usted, y no ella, que ella desconoce; ella por desconocimiento, pero usted por pecado, y además por pecado absolutamente de acción. (*Remors*) 23 convenios, que ya le pasaré yo la relación; o búsquela usted en la hemeroteca, porque está publicada en la prensa con todas las fechas de los DOCV y de los diarios oficiales de la Generalitat valenciana. 23 en dos años. No le haga que mienta.

Como no le haga tampoco que diga a la señora *consellera*, quien conoció el Museo San Pío V al día siguiente de ser

nombrada *consellera*, cosa evidente porque, bueno, usted no estaba en la materia, no había visto todavía el Museo San Pío V. No le haga decir que desde luego las ampliaciones han sido pagadas por gobiernos del Partido Popular, porque hasta la última ministra de Cultura, Pilar del Castillo, decía «no, no, no» a las ampliaciones en el Museo San Pío V. (*Applaudiments*)

Yo lo único que quería era ponerle al corriente de alguna de esas herencias. Y a mí sí me parece insultante, señora *consellera*, se lo digo con todo el respeto, la trivialidad con la que le están diciendo que diga que es trivial gastar el dinero público de los valencianos en *Concord*, en limusinas, en juergas, en sobrecostes y en despilfarros. A mí me duele y me llega al alma, porque ese sí que es dinero público de los valencianos que usted, con todo el atrevimiento, sí sabe ir a Madrid y pedir más dinero, más dinero, más dinero. ¿Para qué? Para la cultura de los valencianos todo la que quiera, señora *consellera*, y yo la primera, y mi grupo el primero. Pero para que algunos se embolsillen dinero con un millón de euros por ejemplo de salario de indemnización, (*remors*) nos lo pensamos, nos lo pensamos. Y eso lo tiene usted que gestionar. Por tanto, yo sólo quería decirselo.

A usted le parece... Usted quiere gestionar bien. ¿Usted hubiera gestionado alguna vez una exposición de pintura, la primera que realizó un músico llamado Vangelis, por siete países de Sudamérica que nos costó la intemerata? ¿Esa es buena o mala gestión? Pues aún tiene que pagar usted deudas de esa exposición, aún tiene que pagar usted deudas del consorcio de museos de esa exposición. Sólo quería ponerle al corriente de eso.

Mire, señora *consellera*, no hay prestigio que se gane con consignas, y mucho menos en cultura. Usted ha llegado aquí como ha llegado. Y todos lo sabemos, y sabemos que efectivamente tuvo la confianza del presidente de su partido sobre todo. Tuvo la confianza del presidente de su partido por el buen trabajo orgánico realizado en su municipio. Pero ahora usted tiene que ganarse ese prestigio y la confianza de los valencianos, no por trabajos orgánicos, sino por su gestión cultural. Y esa, y ahí es donde a mí me va a encontrar. Y eso no lo va a encontrar usted en consignas, no lo va a encontrar con las cuestiones que Font de Mora le diga usted que repita por más mentira que sean. Antes tendrá desde luego que asegurarlas.

Dice usted que Camps fue un lujo de *conseller* de Cultura. Yo sólo le he pedido que diga, y tiene todo el tiempo del mundo, no ahora, ya me lo dirá en cualquier rueda de prensa, un solo proyecto que como *conseller* de Cultura consiguiera una financiación del gobierno del Partido Popular en el gobierno central. Porque entonces habríamos y podríamos hablar, efectivamente, de que entonces no estábamos ni discriminados ni marginados.

Usted ha gestionado en Alcoy y sabe que es difícil gestionar, y sabe que es difícil gestionar además en cultura. Por eso cuando se habla hay que tener mucho cuidado, y más en cultura, entre la coherencia, entre las palabras y las acciones. Cuando se habla de diálogo, cuando se habla de pluralidad, cuando se habla de libertad, cuando se habla de ayudas a los ayuntamientos, usted sabe bien cuando ha sido concejala de cultura lo duro que habrá tenido que ser decirle a sus ciudadanos de Alcoy que el teatro Calderón, la rehabilitación de 7 millones de euros la tenía que adelantar entera el ayuntamiento, firmada por usted, porque este gobierno, en el cual está usted ahora como *consellera*, no pagará hasta el 2011 y 2012, por ejemplo.

O por ejemplo es muy duro tener que decir que la sede de Alcoy del IVAM no se podría realizar pese a que la anun-

ciaba usted en una rueda de prensa con el anterior *conseller* de Cultura. ¿Qué me habla a mí ahora de los afectados y los alojados del IVAM si están sufriendo la intemerata? ¿Tenía algo que ver eso con la sede que se tenía que realizar del IVAM en Alcoy? ¿Estaba usted tan preocupada cuando era concejala de cultura en Alcoy de los realojados del IVAM en el barrio del Carmen? ¿Era esa su preocupación? ¿O es que sencillamente usted entonces no podía decirle al gobierno del Partido Popular, de su partido, que no estaban cumpliendo compromisos? Y es muy difícil gestionar desde la pluralidad en cultura.

Por eso, cuando se habla de pluralidad, de libertad de expresión y de gobernar de todos, uno no puede, por ejemplo, negar el pan y la sal a quines a lo mejor no piensan exactamente como usted, pero son ciudadanos también de esta comunidad. Usted negó el pan y la sal. Por ejemplo, una figura tan importante en Alcoy como Ovidi Montllor, su ayuntamiento, (*aplaudiments*) con usted al frente, fue el único, la única institución pública que no celebró (*veus*) su fallecimiento públicamente y no aportó ni un solo euro del presupuesto municipal, probablemente porque era duro aceptar las cuestiones que uno no piensa por igual.

Por tanto, sólo le pido coherencia y le pido algo más importante, que sea usted misma, sin consignas de partido. Ahí nos encontraremos para hablar de cultura, siempre y cuando usted suba a esta tribuna...

La senyora presidenta:

Señora Noguera, vaya terminando.

La senyora Noguera Montagud:

...simplemente a ganarse su puesto de *consellera*; como lo ganó orgánicamente en el partido, seguramente habrá un desencuentro. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Moltes gràcies.
Té la paraula el senyor Josep Maria Pañella.

El senyor Pañella Alcàcer:

Bé, senyora consellera.

Ha fet una altra vegada referència al to. Jo pense que no cal. Vull dir, el to quan pense que estan vostés presentant el programa, estan presentant unes..., fan unes propostes d'actuació i, per tant, dins d'eixes entrem en la crítica d'aquelles que es consideren negatives i en la confiança d'aquelles que en l'enunciat creem que pugua ser positiu i ens remetem després a la realització d'elles. Pense que és normal, no venim ací a renyir, venim a fer simplement un debat, i per tant eixa és. Jo he intentat, ja ho havia dit, fer propostes, i també ens entendrem més en funció que eixes propostes puguen anar endavant o puguem discutir-les i adaptar-les al seu programa. Jo sóc conscient del lloc on vostés estan i d'aquell on estic jo.

M'ha preguntat també si no tenia clar de què era *consellera*. Sí, claríssim, claríssim. Li ho explique. Jo pense que és vosté que no ho ha comprés bé o no sé... Jo crec que ho dit, que precisament una de les crítiques que he fet és que la Direcció General de Política Lingüística se n'haja anat de Cultura i haja anat a Educació. Eixa és la crítica. Jo pense que la promoció del valencià en Educació ha d'estar i que la promoció del valencià en Cultura és indispensable que estiga.

I no obstant això, quan he parlat, he parlat de literatura valenciana, però és literatura, que sí que correspon a Cultura; he parlat d'editorials i d'escriptors que, encara que siguen valencians corresponen a Cultura; he parlat de músics en valencià i he demanat que isquen en la televisió valenciana i que participen de les programacions culturals que es fan. I per tant, per això dic que pense que no ens hem entés, que també és normal, en un debat ràpid ací que no acabem d'entendre-mos, però per això està la possibilitat d'aclarir-ho.

D'acord que vosté ha dit que si la televisió valenciana és el 70% en valencià i que si a mosatros mos agradaria... No faça conjectures. Jo li ho demane. Jo no he demanat que des de la televisió valenciana mai ningú m'haja dit que siga al cent per cent en valencià. Però, clar, és molt enganyós parlar de percentatges.

Vosté me diu que la televisió valenciana és al 70% en valencià. I jo li pregunte, en quin horari, en quines audiències, en quins temes. Clar, i ahí marquem diferències.

Jo li he parlat molt clarament de doblatge de pel·lícules en valencià, li he parlat claríssimament. I a vegades en menor espai de temps traurem una rendibilitat més gran a l'extensió i l'apreciació de la nostra llengua, perquè la farem en horaris que està més, tenen una audiència molt major. I a això me referia. Simplement és això.

Jo volia preguntar-li una cosa, volia fer-ho, però ara, en el que m'ha dit... Volia parlar-li de la Ciudad de las Lenguas. Però és que no sé, això dependrà de la conselleria seua o no dependrà de la conselleria seua. És que com ha dit allò que «sí no sé». És igual, jo, si no és seu, algú ho arreglarà.

Jo simplement una petició més. La Ciudad de las Lenguas, està que s'ha de fer a Castelló, jo li demane que se definisca clarament què és això. Perquè què sabem avui això el que mos costa? Sabem que el 2006 ens ha costat 124.000 euros en sous i 77.880 en un vehicle, i no sabem què fan, no sabem en què consistix, no coneixem el projecte, no coneixem absolutament res; coneixem que mos costa eixe any 2006, 201.000; este any supose que no hauran comprat... —no tinc les dades de 2007—, que no s'haurà comprat un altre vehicle i seran només els salaris. Però voldria també, perquè això se m'havia quedat abans, que ens aclariren si realment li compet a vosté que diga eixe projecte què serà, el definix, de quines llengües són, valencià, castellà, anglés —que està de moda—, què farem allí. Perquè en este moment no ho sabem.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Té la paraula la senyora consellera.

La senyora conseller de Cultura i Esport:

Gràcies presidenta.

Señora Noguera, le agradezco que usted me quiera poner al corriente continuamente de todo y me quiera dar lecciones, pero primero apréndaselas bien y después me las da.

Ha habido un momento que no sé si estaba hablando una parlamentaria, una diputada, o estaba con un psiquiatra. (*Rialles*) Es que, vamos, dice unas cosas que es que no le encuentro ningún sentido. Venga darme recomendaciones, venga darme consejos, pero sin tener las ideas claras. Yo soy persona de ideas claras y necesito que si alguien me habla, me hable con claridad y me diga verdaderamente qué es lo que quiere, qué es lo que piensa. Y, sobre todo, si quiere ayudarnos a algo, a este gobierno, y quiere ayudar sobre todo a la Comunidad Valenciana, hable usted con el señor Zapatero o con el señor ministro y que traiga dinero para nuestra

comunidad, que es lo que más falta nos hace. *(Aplaudiments)*

Y muy rápidamente tengo que decir que son muchos e importantes los proyectos, por resumir, que desde la Conselleria de Cultura y Deporte vamos a llevar a cabo en los próximos cuatro años. Lo haremos con la ambición por nuestro pueblo, cosa que nos caracteriza a quienes formamos parte del Partido Popular, con la responsabilidad que sabemos debe guiar nuestra acción, y estoy segura de que con la confianza de alicantinos, valencianos y castellonenses, porque nuestra gestión hasta hoy nos avala, como bien decía usted, señora Noguera.

Mi compromiso es firme con los profesionales del deporte y con los de la cultura, lo he dicho en mis intervenciones y lo reitero. El diálogo estará presente en todos los proyectos que me propongo acometer, pero, sobre todo, mi compromiso es con todos los ciudadanos de la comunidad, y por eso, a través de sus representantes municipales, alcaldes y concejales, estaré dispuesta a escuchar sus necesidades y a buscar soluciones a sus reivindicaciones, siempre atendiendo a dos criterios: racionalidad o, lo que es lo mismo, sentido común, a través de una buena gestión, y vertebración del territorio, que alicantinos, castellonenses y valencianos se beneficien por igual de nuestras actuaciones. *(Aplaudiments)*

Pero además, quiero también dejarlo bien claro: seguiremos apostando por los grandes eventos, tanto en lo que se refiere a acontecimientos deportivos como culturales. Esta senda de trabajo solo ha supuesto beneficios para la comunidad, proyección internacional, reconocimiento, riqueza. No vamos a renunciar a los grandes proyectos, porque estos

no excluyen nuestro decidido apoyo al deporte de base ni a nuestras compañías de teatro, a nuestros músicos, bailarines, pintores, escultores, en definitiva, a todos nuestros artistas. Un objetivo no excluye al otro, sino que se complementan.

Trabajaremos igualmente por el atleta olímpico que por el niño que acude a nuestras escuelas deportivas. Fomentaremos igualmente una producción operística con los mejores solistas y músicos del mundo que apoyaremos el debut de un joven pintor. El apoyo a las federaciones, con la creación de la casa del deporte y la consecución del tercer plan de infraestructuras deportivas, asegurarán el acceso de todo aquel que quiera practicar deporte.

En lo que respecta a la cultura, un mayor impulso a la producción propia, que permitirá generar empleo y riqueza en el sector, a la vez que una mayor difusión de espectáculos y actividades culturales. La salida de producciones en todos los ámbitos culturales a los auditorios y teatros en nuestra comunidad van a ser los ejes de la política cultural en los próximos años.

Estén seguros, señores, que la ilusión, la honestidad y el trabajo constante van a inspirar estos objetivos que hoy me he comprometido ante ustedes a hacer realidad.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyora consellera.

Se suspén la sessió fins demà a les deu del matí.

(Se suspén la sessió a les 20 hores i 24 minuts)